

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

1 oktober 2002

WETSONTWERP

tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ⁽¹⁾

WETSONTWERP

tot wijziging van artikel 71 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ⁽²⁾

INHOUD

1. Samenvatting	3
2. Memorie van toelichting	4
3. Voorontwerp (art. 78)	36
4. Voorontwerp (art. 77)	43
5. Advies van de Raad van State nr. 33.409/4	44
6. Advies van de Raad van State nr. 33.410/4	53
7. Wetsontwerp (art. 78)	54
8. Wetsontwerp (art. 77)	66
9. Bijlage	68

⁽¹⁾ Wetsontwerp DOC 50 2044/001 : aangelegenheid als bedoeld in artikel 78 van de Grondwet.

⁽²⁾ Wetsontwerp DOC 50 2045/001 : aangelegenheid als bedoeld in artikel 77 van de Grondwet.

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

1er octobre 2002

PROJET DE LOI

modifiant la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers ⁽¹⁾

PROJET DE LOI

modifiant l'article 71 de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers ⁽²⁾

SOMMAIRE

1. Résumé	3
2. Exposé des motifs	4
3. Avant-projet (art. 78)	36
4. Avant-projet (art. 77)	43
5. Avis du Conseil d'Etat n° 33.409/4	44
6. Avis du Conseil d'Etat n° 33.410/4	53
7. Projet de loi (art. 78)	54
8. Projet de loi (art. 77)	66
9. Annexe	68

⁽¹⁾ Projet de loi n° 2044/001 : matière visée à l'article 78 de la Constitution.

⁽²⁾ Projet de loi n° 2045/001 : matière visée à l'article 77 de la Constitution.

De Regering heeft dit wetsontwerp op 1 oktober 2002 ingediend.

Le Gouvernement a déposé ce projet de loi le 1er octobre 2002.

De «goedkeuring tot drukken» werd op 22 oktober 2002 door de Kamer ontvangen.

Le «bon à tirer» a été reçu à la Chambre le 22 octobre 2002

AGALEV-ECOLO	:	Anders gaan leven / Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales
CD&V	:	Christen-Democratisch en Vlaams
FN	:	Front National
MR	:	Mouvement Réformateur
PS	:	Parti socialiste
cdH	:	Centre démocrate Humaniste
SPA	:	Socialistische Partij Anders
VLAAMS BLOK	:	Vlaams Blok
VLD	:	Vlaamse Liberalen en Democraten
VU&ID	:	Volksunie&ID21

Afkortingen bij de nummering van de publicaties :

DOC 50 0000/000 : Parlementair document van de 50e zittingsperiode + basisnummer en volgnummer

QRVA : Schriftelijke Vragen en Antwoorden

CRIV : Integraal Verslag, met links het definitieve integraal verslag en rechts het vertaald beknopt verslag van de toespraken (op wit papier, bevat ook de bijlagen)

CRIV : Voorlopige versie van het Integraal Verslag (op groen papier)

CRABV : Beknopt Verslag (op blauw papier)

PLEN : Plenum (witte kaft)

COM : Commissievergadering (beige kaft)

Abréviations dans la numérotation des publications :

DOC 50 0000/000 : Document parlementaire de la 50e législature, suivi du n° de base et du n° consécutif

QRVA : Questions et Réponses écrites

CRIV : Compte Rendu Intégral, avec à gauche, le compte rendu intégral et, à droite, le compte rendu analytique traduit des interventions (sur papier blanc, avec les annexes)

CRIV : Version Provisoire du Compte Rendu intégral (sur papier vert)

CRABV : Compte Rendu Analytique (sur papier bleu)

PLEN : Séance plénière (couverture blanche)

COM : Réunion de commission (couverture beige)

Officiële publicaties, uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers Publications officielles éditées par la Chambre des représentants

Bestellingen :

Natieplein 2

1008 Brussel

Tel. : 02/ 549 81 60

Fax : 02/549 82 74

www.deKamer.be

e-mail : publicaties@deKamer.be

Commandes :

Place de la Nation 2

1008 Bruxelles

Tél. : 02/ 549 81 60

Fax : 02/549 82 74

www.laChambre.be

e-mail : publications@laChambre.be

SAMENVATTING

De Raad van de Europese Unie heeft op 20 juli 2001 de richtlijn 2001/55/CE betreffende minimumnormen voor het verlenen van tijdelijke bescherming in geval van massale toestroom van ontheemden en maatregelen ter bevordering van een evenwicht tussen de inspanning van de lidstaten voor de opvang en het dragen van de consequenties van de opvang van deze personen aangenomen.

Deze richtlijn voorziet de mogelijkheid om, door middel van een beslissing van de Raad van de Europese Unie aangenomen met gekwalificeerde meerderheid, een regime van tijdelijke Europese bescherming in werking te stellen, toepasbaar in alle Lidstaten van de Europese Unie (met uitzondering van Denemarken en Ierland), met betrekking tot ontheemde personen die massaal (dreigen te) toestromen naar de Lidstaten van de Europese Unie als gevolg van ernstige gebeurtenissen die zich voordoen in hun land of streek van oorsprong.

De wetsontwerpen hebben als doel om de beschikkingen van deze richtlijn met betrekking tot de binnenkomst en het verblijf van de betrokken personen, om te zetten in de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

RÉSUMÉ

Le Conseil de l'Union européenne a adopté, le 20 juillet 2001, la directive 2001/55/CE relative à des normes minimales pour l'octroi d'une protection temporaire en cas d'afflux massif de personnes déplacées et à des mesures tendant à assurer un équilibre entre les efforts consentis par les Etats membres pour accueillir ces personnes.

Cette directive prévoit la possibilité de mettre en œuvre, par une décision du Conseil de l'Union européenne adoptée à la majorité qualifiée, un régime de protection temporaire européen, applicable par tous les Etats membres de l'Union européenne (à l'exception du Danemark et de l'Irlande), à l'égard de personnes déplacées affluant ou risquant d'affluer massivement vers les Etats membres de l'Union européenne à la suite d'événements graves se produisant dans leur pays ou région d'origine.

Les projets de loi ont pour objet de transposer les dispositions de cette directive, relatives à l'entrée et au séjour des personnes concernées, dans la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers.

MEMORIE VAN TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

A. Inleiding

De voorontwerpen van wet die u worden voorgelegd voeren in de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen een regeling inzake tijdelijke bescherming in, bestemd voor ontheemden die, ten gevolge van gebeurtenissen in hun land of regio van oorsprong, massaal naar ons land zouden kunnen toestromen, zoals dat in het verleden al is gebeurd.

De invoering van deze nieuwe regeling in de wet van 15 december 1980 is voornamelijk het gevolg van de goedkeuring door de Raad van de Europese Unie, op 20 juli 2001, van de richtlijn 2001/55/EG betreffende minimumnormen voor het verlenen van tijdelijke bescherming in geval van massale toestroom van ontheemden en maatregelen ter bevordering van een evenwicht tussen de inspanning van de lidstaten voor de opvang en het dragen van de consequenties van de opvang van deze personen (verder genoemd: richtlijn «tijdelijke bescherming»)¹.

Dit type van bescherming is in België niet onbekend maar al herhaaldelijk toegepast door middel van omzendbrieven (richtlijnen van 18 september 1992 betreffende het verblijf en de arbeidskaart van onderdanen van de voormalige republiek Joegoslavië; omzendbrief van 13 juni 1994 betreffende de binnenkomst en het verblijf in het Rijk van Rwandese onderdanen; omzendbrief van 27 oktober 1997 betreffende de toekenning van een machtiging tot verblijf van onbepaalde duur aan Bosnische ontheemden die op het Belgische grondgebied verblijven; omzendbrieven van 19 april, 11 mei en 17 mei 1999 betreffende het bijzonder statuut van tijdelijke bescherming voor de Kosovaarse vluchtelingen). Het van kracht worden van een Europees systeem op dit gebied verplicht België echter een wettelijk statuut voor deze bescherming uit te werken en er alle aspecten van vast te leggen voor de toekomst.

Sinds het begin van de jaren negentig hebben internationale conflicten geleid tot de toestroom van een groot aantal ontheemden naar Europese landen. Dit heeft de Raad van de Europese Unie ertoe gebracht

¹ Verschenen in het Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen L 212 van 7 augustus 2001.

EXPOSÉ DES MOTIFS

MESDAMES, MESSIEURS,

A. Introduction

Les projets de loi qui vous sont présentés introduisent dans la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers, un régime de protection temporaire destiné aux personnes déplacées qui, suite à des événements intervenant dans leur pays ou région d'origine, pourraient, comme cela s'est déjà produit par le passé, affluer massivement vers notre pays.

L'introduction de ce nouveau régime dans la loi du 15 décembre 1980 découle principalement de l'adoption par le Conseil de l'Union européenne, le 20 juillet 2001, de la directive 2001/55/CE relative à des normes minimales pour l'octroi d'une protection temporaire en cas d'afflux massif de personnes déplacées et à des mesures tendant à assurer un équilibre entre les efforts consentis par les Etats membres pour accueillir ces personnes et supporter les conséquences de cet accueil (ci-après : directive « protection temporaire »)¹.

Ce type de protection n'est pas inconnu en Belgique puisqu'elle a déjà été mise en œuvre, par voie de circulaires, à plusieurs reprises (directives du 18 septembre 1992 relatives au séjour et au permis de travail des ressortissants de l'ex-république de Yougoslavie; circulaire du 13 juin 1994 concernant l'entrée et le séjour dans le Royaume des ressortissants rwandais; circulaire du 27 octobre 1997 relative à l'octroi d'une autorisation de séjour pour une durée illimitée aux personnes déplacées bosniaques qui séjournent sur le territoire belge; circulaires des 19 avril, 11 mai et 17 mai 1999 relatives au statut particulier de protection temporaire pour les réfugiés kosovars), mais la mise en place d'un système européen à ce sujet nécessite de lui donner un statut légal et d'en fixer tous les aspects pour l'avenir.

Dès le début des années nonante, les conflits internationaux ayant contraint un grand nombre de personnes déplacées à affluer vers les pays européens ont en effet conduit le Conseil de l'Union européenne à

¹ Publiée dans le J.O.C.E, L 212, du 7 août 2001.

grondig na te denken over de instrumenten die de lidstaten in staat stellen deze ontheemden een bescherming te bieden zonder de asielpprocedure in deze staten stil te leggen en over de mogelijkheid een financiële solidariteit onder de lidstaten te organiseren voor de opvang van deze personen.

Zo heeft de Raad in 1995 een resolutie aangenomen over de verdeling van de lasten met betrekking tot de opvang en het tijdelijk verblijf van ontheemden (resolutie van 25 september 1995, PB C 262 van 7 oktober 1995) en, in 1996, een alarm- en spoedprocedure ingesteld voor de verdeling van de lasten met betrekking tot de opvang en het tijdelijk verblijf van ontheemden (besluit 96/198/JBZ van 4 maart 1996, PB L 63 van 13 maart 1996).

De basisvaststelling, zoals geformuleerd in het voorstel van richtlijn dat op 20 juli 2001 tot de goedkeuring van de richtlijn «tijdelijke bescherming» heeft geleid, is de volgende : «de consequenties van een massale toestroom van ontheemden in de Europese Unie zet de asielpregeling onder druk, zodat specifieke maatregelen onontbeerlijk zijn om aan de betrokken personen onmiddellijk een bescherming te verlenen en te vermijden dat de asielpregeling vastloopt ten nadele van de belangen van de staten, maar ook ten nadele van de andere personen die een bescherming vragen buiten de massale toestroom. De tijdelijke bescherming in geval van massale toestroom (...) is geen «derde» vorm van bescherming, naast het statuut van vluchteling in de zin van het Verdrag van Genève en de subsidiaire bescherming, die tot gevolg zou hebben dat de internationale verplichtingen aangegaan tussen de lidstaten worden ondermijnd of dat wordt vooruitgelopen op de inspanningen voor de harmonisering en de versterking van de vormen van subsidiaire bescherming in Europa. Integendeel, de minimumnormen voor het verlenen van tijdelijke bescherming in geval van massale toestroom samen met maatregelen ter bevordering van een evenwicht tussen de inspanningen van de lidstaten op solidaire basis is een onderdeel van de regeling en meer bepaald een instrument waardoor de regeling beter functioneert en niet instort in geval van massale toestroom. Daarom betreft het een instrument ten dienste van een gemeenschappelijke Europese asielpregeling en van de gaafheid van het Verdrag van Genève.» (punt 1.4. van de memorie van toelichting bij het voorstel).

De richtlijn «tijdelijke bescherming», goedgekeurd op 20 juli 2001, heeft twee doelstellingen : ten eerste minimumnormen vaststellen voor het verlenen van tijdelijke bescherming in geval van massale toestroom van ontheemden en ten tweede maatregelen nemen

approfondir sa réflexion sur les outils permettant aux Etats membres d'assurer une protection à ces personnes sans paralyser la procédure d'asile organisée dans ces Etats et sur la possibilité d'établir une solidarité financière entre les Etats membres quant à l'accueil de ces personnes.

Le Conseil a ainsi adopté, en 1995, une résolution sur la répartition des charges en ce qui concerne l'accueil et le séjour temporaire de personnes déplacées (résolution du 25 septembre 1995, JO C 262 du 7 octobre 1995) et a mis sur pied, en 1996, une procédure d'alerte et d'urgence pour la répartition des charges en ce qui concerne l'accueil et le séjour à titre temporaire des personnes déplacées (décision 96/198/JAI du 4 mars 1996, JO L 63 du 13 mars 1996).

Le constat de départ, ainsi que le rappelle la proposition de directive ayant conduit à l'adoption de la directive « protection temporaire » le 20 juillet 2001, est le suivant : «les conséquences d'un afflux massif de personnes déplacées dans l'Union européenne imposent au système d'asile des pressions telles que des arrangements spécifiques sont indispensables afin d'accorder immédiatement une protection aux personnes concernées et éviter l'engorgement du système d'asile au détriment de l'intérêt des Etats mais aussi des autres personnes qui sollicitent une protection en dehors de l'afflux massif. La protection temporaire en cas d'afflux massif (...) ne constitue pas une «troisième» forme de protection, au côté du statut de réfugié basé sur la Convention de Genève et de la protection subsidiaire, qui aurait pour conséquence de miner les obligations internationales conclues par les Etats membres ou de préjuger les efforts d'harmonisation et de consolidation des formes de protection subsidiaire en Europe. Au contraire, les normes minimales pour l'octroi d'une protection temporaire en cas d'afflux massif accompagnées de mesures d'équilibrage des efforts des Etats membres sur une base solidaire constituent un rouage du système et plus exactement un outil permettant au système de bien fonctionner, de ne pas s'effondrer, en cas d'afflux massif. C'est pourquoi il s'agit d'un outil au service d'un système d'asile européen commun et de l'intégrité de la Convention de Genève. » (point 1.4. de l'exposé des motifs de la proposition).

La directive «protection temporaire» adoptée le 20 juillet 2001 poursuit un double objectif : d'une part, instaurer des normes minimales relatives à l'octroi d'une protection temporaire en cas d'afflux massif de personnes déplacées et, d'autre part, prévoir des mesu-

om een evenwicht te bevorderen tussen de inspanningen van de lidstaten voor de opvang en het dragen van de consequenties van de opvang van deze ontheemden.

Wat de eerste doelstelling betreft, bevat de richtlijn bepalingen betreffende het instellen van de tijdelijke bescherming, de verplichtingen van de lidstaten jegens de begunstigen van de tijdelijke bescherming, de toegang van de begunstigen van de tijdelijke bescherming tot de asielpprocedure, de gevolgen van het beëindigen van de verleende tijdelijke bescherming en de mogelijkheid voor de lidstaten om een ontheemde van de tijdelijke bescherming uit te sluiten in sommige situaties.

Wat de tweede doelstelling betreft, schrijft de richtlijn voor dat de lidstaten, in een geest van gemeenschappelijke solidariteit en gelet op hun respectievelijke opvangcapaciteit, de personen opvangen die de tijdelijke bescherming kunnen genieten.

B. Eerste doelstelling van de richtlijn «tijdelijke bescherming» : vaststellen van minimumnormen voor het verlenen van een tijdelijke bescherming.

1. Instellen van de tijdelijke bescherming

De richtlijn «tijdelijke bescherming» omschrijft tijdelijke bescherming als «een procedure met een uitzonderlijk karakter die, in geval van massale toestroom of een imminente massale toestroom van ontheemden afkomstig uit derde landen die niet naar hun land van oorsprong kunnen terugkeren, aan deze mensen onmiddellijke en tijdelijke bescherming biedt, met name wanneer tevens het risico bestaat dat het asielsysteem deze instroom niet kan verwerken zonder dat dit leidt tot met de goede werking ervan strijdige gevolgen, in het belang van de betrokkenen en van andere personen die om bescherming vragen» (artikel 2, a).

Deze ontheemden zijn «onderdanen van derde landen of staatlozen die hun land of regio van oorsprong hebben moeten verlaten of geëvacueerd zijn, met name ingevolge een verzoek van internationale organisaties, en wier teugkeer onder veilige en duurzame omstandigheden onmogelijk is gezien de situatie in dat land en die eventueel kunnen vallen onder de toepassing van artikel 1A van het Verdrag van Genève of andere internationale of nationale instrumenten van internationale bescherming, in het bijzonder :

res tendant à assurer un équilibre entre les efforts consentis entre les Etats membres pour accueillir ces personnes et supporter les conséquences de cet accueil.

En ce qui concerne le premier objectif, la directive comporte des dispositions relatives à la mise en œuvre de la protection temporaire, aux obligations des Etats membres envers les bénéficiaires de la protection temporaire, à l'accès des bénéficiaires de la protection temporaire à la procédure d'asile, aux conséquences de la fin du régime de protection temporaire accordé et à la possibilité des Etats membres d'exclure une personne déplacée du bénéfice de la protection temporaire dans certaines situations.

En ce qui concerne le second objectif, la directive prévoit que les Etats membres accueillent, dans un esprit de solidarité et en tenant compte de leurs capacités d'accueil respectives, les personnes pouvant bénéficier de la protection temporaire.

B. Premier objectif de la directive «protection temporaire» : l'instauration de normes minimales relatives à l'octroi d'une protection temporaire

1. Mise en œuvre de la protection temporaire

La directive «protection temporaire» définit celle-ci comme « une procédure de caractère exceptionnel assurant, en cas d'afflux massif ou d'afflux massif imminent de personnes déplacées en provenance de pays tiers qui ne peuvent rentrer dans leur pays d'origine, une protection immédiate et temporaire à ces personnes, notamment si le système d'asile risque également de ne pouvoir traiter cet afflux sans provoquer d'effets contraires à son bon fonctionnement, dans l'intérêt des personnes concernées et celui des autres personnes demandant une protection» (art.2, a)).

Les personnes déplacées visées sont «les ressortissants de pays tiers ou apatrides qui ont dû quitter leur pays ou région d'origine ou ont été évacués, notamment à la suite d'un appel lancé par des organisations internationales, dont le retour dans des conditions sûres et durables est impossible en raison de la situation régnant dans ce pays, et qui peuvent éventuellement relever du champ d'application de l'article 1A de la convention de Genève ou d'autres instruments internationaux ou nationaux de protection internationale, et en particulier:

i) personen die uit door een gewapend conflict of inheems geweld getroffen gebieden hebben moeten vluchten;

ii) personen die ernstig gevaar lopen op dan wel slachtoffer zijn geweest van systematische of algemene schending van de mensenrechten;» (artikel 2, c, van de richtlijn).

Het systeem van de richtlijn bepaalt dat tot het instellen van de tijdelijke bescherming wordt beslist door een besluit van de Raad van de Europese Unie waarbij het bestaan van een massale toestroom van ontheemden wordt vastgesteld, dat wil zeggen «de aankomst in de Gemeenschap van een aanzienlijk aantal ontheemden, uit een bepaald land of bepaalde geografische zone, ongeacht of zij op eigen initiatief of met hulp, bijvoorbeeld in het kader van een evacuatieprogramma, de Gemeenschap zijn binnengekomen» (artikelen 2, d, en 5 van de richtlijn).

Het uitgangspunt van de procedure die tot een dergelijk besluit leidt is een voorstel van de Commissie, door haar voorgelegd aan de Raad uit eigen beweging of op verzoek van een lidstaat. Dit voorstel moet ten minste omvatten: de omschrijving van de specifieke groepen personen waarop de tijdelijke bescherming van toepassing is; de datum waarop de regeling inzake tijdelijke bescherming ingaat en een raming van de omvang van de verplaatsingen van ontheemden (artikel 5, §§ 1 en 2, van de richtlijn).

Het besluit van de Raad van de Europese Unie, genomen met gekwalificeerde meerderheid van stemmen, moet ten minste bevatten : de omschrijving van de specifieke groepen personen waarop de tijdelijke bescherming van toepassing is; de datum waarop de tijdelijke bescherming ingaat; informatie van de lidstaten over hun opvangcapaciteit; informatie van de Commissie, het UNHCR en andere betrokken internationale organisaties. Het moet gebaseerd zijn op een onderzoek van de situatie en de omvang van de verplaatsingen van ontheemden; de beoordeling van de wenselijkheid de tijdelijke bescherming in werking te stellen, rekening houdend met de mogelijkheden van spoedhulp en maatregelen ter plaatse of de ontoereikendheid daarvan; de mededelingen van de lidstaten, de Commissie, het UNHCR en andere betrokken internationale organisaties.

Dit besluit heeft tot gevolg dat de ontheemden waarop het betrekking heeft in alle lidstaten tijdelijke bescherming krijgen overeenkomstig de bepalingen van de richtlijn (artikel 5, §§ 3 en 4, van de richtlijn).

i) les personnes qui ont fui des zones de conflit armé ou de violence endémique;

ii) les personnes qui ont été victimes de violations systématiques ou généralisées des droits de l'homme ou sur lesquelles pèsent de graves menaces à cet égard » (art. 2, c), de la directive).

Le système de la directive prévoit que la mise en œuvre de la protection temporaire est décidée par décision du Conseil de l'Union européenne constatant l'existence d'un afflux massif de personnes déplacées, c'est-à-dire «l'arrivée dans la Communauté d'un nombre important de personnes déplacées, en provenance d'un pays ou d'une zone géographique déterminés, que leur arrivée dans la Communauté soit spontanée ou organisée, par exemple dans le cadre d'un programme d'évacuation » (art. 2, d), et 5 de la directive).

Le point de départ de la procédure menant à une telle décision sera une proposition de la Commission, soumise par celle-ci au Conseil d'initiative ou à la demande d'un Etat membre. Cette proposition doit contenir au moins la description des groupes spécifiques de personnes auxquels s'appliquera la protection temporaire, la date de mise en œuvre de la protection temporaire et une estimation de l'ampleur des mouvements de personnes déplacées (art. 5, §§ 1er et 2, de la directive).

La décision du Conseil de l'Union européenne, adoptée à la majorité qualifiée, contiendra pour sa part une description des groupes spécifiques de personnes auxquels s'applique la protection temporaire, la date à laquelle la protection temporaire entrera en vigueur, les informations communiquées par les États membres concernant leurs capacités d'accueil et les informations communiquées par la Commission, le HCR et d'autres organisations internationales concernées. Elle sera fondée sur l'examen de la situation et de l'ampleur des mouvements de personnes déplacées, l'appréciation de l'opportunité d'instaurer la protection temporaire, en tenant compte des possibilités d'aide d'urgence et d'actions sur place ou de leur insuffisance et des informations communiquées par les États membres, la Commission, le HCNUR et d'autres organisations internationales concernées.

Cette décision aura pour effet d'entraîner, à l'égard des personnes déplacées qu'elle vise, la mise en œuvre dans tous les Etats membres de la protection temporaire conformément aux dispositions de la directive (art. 5, §§ 3 et 4, de la directive).

Hier is het belangrijk op te merken dat de richtlijn niet van toepassing is in Ierland² noch in Denemarken³.

«Gezien het uitzonderlijke karakter van de in deze richtlijn vastgestelde bepalingen om het hoofd te kunnen bieden aan een massale toestroom of een imminente massale toestroom van ontheemden afkomstig uit derde landen die niet naar hun land van oorsprong kunnen terugkeren» (13de overweging in de preambule van de richtlijn), heeft de aangeboden bescherming een maximumduur van drie jaar. Een tweede besluit van de Raad, genomen met gekwalificeerde meerderheid en op voorstel van de Commissie, die ook elk verzoek behandelt van een lidstaat die aan de Raad een voorstel wil voorleggen, kan trouwens op elk ogenblik aan de tijdelijke bescherming een einde maken.

In ieder geval «passen de lidstaten de regeling inzake tijdelijke bescherming toe met inachtneming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden en hun verplichtingen inzake het verbod tot terugnijving» (artikel 3, § 2, van de richtlijn).

2. Verplichtingen van de lidstaten jegens de begunstigten van de tijdelijke bescherming

Wat betreft de binnenkomst en het verblijf, dienen de Lidstaten « indien nodig, aan de personen die met het oog op tijdelijke bescherming op hun grondgebied zullen worden toegelaten, elke faciliteit toe te kennen om de vereiste visa te verkrijgen, waaronder transitvisa. De formaliteiten moeten wegens de noodsituatie zoveel mogelijk worden beperkt. Visa moeten gratis zijn of de kosten moeten zoveel mogelijk worden beperkt. » (art. 8, § 3 van de richtlijn) en de nodige maatregelen te nemen opdat de begunstigten voor de volledige duur van de tijdelijke bescherming over verblijfstitels beschikken (art. 8, § 1).

De volgende rechten worden toegekend aan de begunstigten van de tijdelijke bescherming : de toelating om een bezoldigde of niet-bezoldigde activiteit uit te oefenen (art. 12), een fastoelijk onderkomen of mid-

² Deze lidstaat heeft immers niet deelgenomen aan het aannemen van deze richtlijn met toepassing van artikel 1 van het protocol over de positie van het Verenigd Koninkrijk en van Ierland, gevoegd bij het verdrag van de Europese Unie en het verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, in tegenstelling tot het Verenigd Koninkrijk dat de wens heeft uitgedrukt deel te nemen aan de aanneming en de toepassing van de richtlijn.

³ Deze lidstaat heeft immers niet deelgenomen aan het aannemen van deze richtlijn met toepassing van de artikelen 1 en 2 van het protocol over de positie van Denemarken gevoegd bij het verdrag van de Europese Unie en het verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap.

Il est important de signaler à ce stade que la directive n'est pas applicable à l'Irlande², ni au Danemark³.

«Compte tenu du caractère exceptionnel des dispositions établies par la présente directive pour faire face à un afflux massif, actuel ou imminent, de personnes déplacées en provenance de pays tiers qui ne peuvent rentrer dans leur pays d'origine» (13ème considérant du préambule de la directive), la protection offerte a une durée limitée à trois ans au maximum. Une seconde décision du Conseil, adoptée à la majorité qualifiée sur proposition de la Commission, qui examine également toute demande d'un État membre visant à ce qu'elle soumette une proposition au Conseil, peut par ailleurs y mettre fin à tout moment.

En tout état de cause, « les Etats membres doivent mettre en œuvre la protection temporaire dans le respect des droits de l'homme et des libertés fondamentales et de leurs obligations en matière de non-refoulement » (article 3, § 2, de la directive).

2. Obligations des Etats membres envers les bénéficiaires de la protection temporaire

Sur le plan de l'entrée et du séjour, les États membres doivent accorder « le cas échéant, aux personnes qui seront admises à entrer sur leur territoire en vue de la protection temporaire, toute facilité pour obtenir les visas nécessaires, y compris les visas de transit. Les formalités doivent être réduites au minimum en raison de la situation d'urgence. Les visas devraient être gratuits ou leur coût réduit au minimum. » (art. 8, § 3, de la directive) et doivent adopter les mesures nécessaires afin que les bénéficiaires disposent de titres de séjour pendant toute la durée de la protection temporaire (art. 8, § 1er).

Parmi les droits reconnus aux bénéficiaires de la protection temporaire, il convient de distinguer l'autorisation d'exercer une activité salariée ou non salariée (art. 12), l'accès à un hébergement approprié ou l'al-

² Cet Etat membre n'a en effet pas participé à l'adoption de cette directive en application de l'article 1er du protocole sur la position du Royaume-Uni et de l'Irlande annexé au traité sur l'Union européenne et au traité instituant la Communauté européenne, au contraire du Royaume-Uni qui a notifié son souhait de participer à l'adoption et à l'application de la directive.

³ Cet Etat membre n'a en effet pas participé à l'adoption de cette directive en application des articles 1er et 2 du protocole sur la position du Danemark annexé au traité sur l'Union européenne et au traité instituant la Communauté européenne.

delen om huisvesting te vinden (art.13, § 1), de nodige hulp inzake sociale bijstand (art. 13, § 2), hulp aan bijzondere categorieën (niet-begeleide minderjarigen of personen die folteringen, verkrachtingen of andere ernstige vormen van geestelijk, fysiek of seksueel geweld hebben ondergaan)(art. 13, § 4), toegang van de minderjarigen tot onderwijs (art. 14), recht op gezinshereniging van bepaalde familieleden (art.15) en de beschermde plaatsing van niet-begeleide minderjarigen⁴ (art. 16).

Artikel 16 verplicht de Lidstaten om zo spoedig mogelijk maatregelen te nemen om de nodige vertegenwoordiging van niet-begeleide minderjarigen die tijdelijke bescherming genieten, te verzekeren door wettelijke voogdij of indien nodig door vertegenwoordiging door een organisatie die belast is met de zorg voor en het welzijn van minderjarigen, of door iedere andere vorm van passende vertegenwoordiging.

Ten slotte dienen de Lidstaten de nodige maatregelen te nemen om de vrijwillige terugkeer van personen die tijdelijke bescherming genieten, mogelijk te maken (art. 21, § 1). Zolang de tijdelijke bescherming niet is geëindigd, nemen de Lidstaten met welwillendheid, op grond van de in het land van oorsprong heersende omstandigheden, de verzoeken om terugkeer naar de lidstaat van opvang in behandeling van personen die tot dan toe tijdelijke bescherming hebben genoten en hun recht op vrijwillige terugkeer hebben uitgeoefend. (art. 21, § 2).

3. Toegang van de begunstigen van tijdelijke bescherming tot de asielprocedure

De richtlijn stelt duidelijk dat « de tijdelijke bescherming niet vooruitloopt op de erkenning van de status van vluchteling zoals bedoeld in het Verdrag van Genève » (artikel 3, § 1). Zij bepaalt dus dat «De begunstigen van tijdelijke bescherming te allen tijde een asielaanvraag moeten kunnen indienen.» (art. 17, § 1).

De richtlijn bepaalt echter niet dat de asielaanvraag van deze personen tijdens de duur van de regeling inzake tijdelijke bescherming dient behandeld te worden. Zij bepaalt integendeel dat «De Lidstaten kunnen be-

⁴ Deze worden omschreven als « de onderdanen van derde landen of staatlozen jonger dan achttien jaar die zonder begeleiding van een volwassene die krachtens de wet of het gewoonterecht voor hen verantwoordelijk is, op het grondgebied van een lidstaat aankomen, zolang zij niet daadwerkelijk onder de hoede van een dergelijke volwassene staan, of minderjarigen die nadat zij op het grondgebied van de lidstaten zijn aangekomen, zonder begeleiding worden achtergelaten.» (art. 2, f)).

location de moyens permettant de se procurer ce logement (art.13, § 1er), l'accès à l'aide sociale nécessaire (art. 13, § 2), l'assistance particulière de catégories déterminées (mineurs non accompagnés ou personnes ayant subi des tortures, des viols ou d'autres formes graves de violence psychologique, physique ou sexuelle)(art. 13, § 4), l'accès des mineurs au système éducatif (art. 14), le droit au regroupement familial de certains membres de leur famille (art.15) et le placement protégé des mineurs non accompagnés⁴ (art. 16).

L'article 16 oblige par ailleurs les États membres à prendre, dès que possible, des dispositions pour assurer la représentation nécessaire des mineurs non accompagnés bénéficiant de la protection temporaire par le biais de la tutelle légale ou, au besoin, la représentation par une organisation chargée de l'assistance aux mineurs et de leur bien-être, ou toute autre forme de représentation appropriée.

Enfin, les Etats membres doivent prendre les mesures nécessaires pour rendre possible le retour volontaire des personnes bénéficiant de la protection temporaire (art. 21, § 1er) et, aussi longtemps que la protection temporaire n'a pas pris fin, accueillir favorablement, compte tenu de la situation régnant dans le pays d'origine, les demandes de retour vers l'État membre d'accueil présentées par les personnes ayant bénéficié de la protection temporaire et ayant exercé leur droit au retour volontaire (art. 21, § 2).

3. Accès des bénéficiaires de la protection temporaire à la procédure d'asile

La directive établit clairement que «La protection temporaire ne préjuge pas de la reconnaissance du statut de réfugié au titre de la convention de Genève» (article 3, § 1er). Elle prévoit en conséquence que «Les bénéficiaires de la protection temporaire doivent avoir la possibilité de déposer une demande d'asile à tout moment » (art. 17, § 1er).

Toutefois, elle n'impose pas que la demande d'asile de ces personnes soit traitée pendant la durée du régime de protection temporaire. Au contraire, elle prévoit que « Les Etats membres peuvent prévoir que le

⁴ Ceux-ci sont définis comme « les ressortissants de pays tiers ou apatrides âgés de moins de dix-huit ans qui entrent sur le territoire des États membres sans être accompagnés d'un adulte qui soit responsable d'eux, de par la loi ou la coutume, et tant qu'ils ne sont pas effectivement pris en charge par une telle personne, ou les mineurs qui ne sont plus accompagnés après leur entrée sur le territoire des États membres » (art.2, f)).

palen dat gebruikmaking van de tijdelijke bescherming en het genot van de status van asielzoeker tijdens de behandeling van de aanvraag niet kunnen worden gecombineerd » (art. 19, § 1) en dat Het onderzoek van een asielaanvraag die niet voor het einde van de periode van tijdelijke bescherming is behandeld, wordt na het verstrijken van die periode voltooid. (art. 17, § 2).

4. Maatregelen na afloop van de tijdelijke bescherming

Artikel 20 van de richtlijn bepaalt dat wanneer de tijdelijke bescherming eindigt, het algemene recht inzake bescherming, binnenkomst en verblijf van vreemdelingen in de lidstaten van toepassing.

De volgende principes dienen echter gerespecteerd te worden:

– de Lidstaten nemen de nodige maatregelen om de vrijwillige terugkeer van personen van wie de tijdelijke bescherming afgelopen is, mogelijk te maken (art. 21, § 1) ;

– de Lidstaten dienen de nodige maatregelen te nemen om de gedwongen terugkeer van personen van wie de tijdelijke bescherming is geëindigd en die niet voor toelating in aanmerking komen, met eerbiediging van de menselijke waardigheid te laten verlopen en te onderzoeken of er dwingende redenen van humanitaire aard zijn die de terugkeer in welomschreven gevallen onmogelijk of onredelijk zouden kunnen maken (art. 22) ;

– de Lidstaten dienen de nodige maatregelen te treffen met betrekking tot de verblijfsvoorwaarden voor personen die tijdelijke bescherming hebben genoten en voor wie het gelet op hun gezondheidstoestand niet verantwoord is om te reizen, bijvoorbeeld omdat ze ernstige negatieve gevolgen zouden ondervinden als de behandeling onderbroken wordt. Uitzetting blijft voor de duur van deze situatie achterwege;

– de Lidstaten kunnen toestaan dat gezinnen waarvan de minderjarige kinderen in een lidstaat schoollopen, voor bepaalde verblijfsvoorwaarden in aanmerking kunnen komen, waardoor de betrokken kinderen de lopende schoolperiode kunnen afmaken (art. 23).

5. Beroepsmogelijkheid

Artikel 29 van de richtlijn «tijdelijke bescherming» bepaalt dat «Personen die door een lidstaat van het

bénéfice de la protection temporaire ne peut être cumulé avec le statut de demandeur d'asile pendant l'instruction de la demande.» (art. 19, § 1er) et que «L'examen des demandes d'asile, qui n'ont pas été traitées avant l'expiration de la période de protection temporaire, est achevé après l'expiration de cette période.» (art. 17, § 2).

4. Mesures consécutives à la fin de la protection temporaire

L'article 20 de la directive prévoit que lorsque la protection temporaire prend fin, le droit commun des Etats membres en matière de protection et relatif aux étrangers s'applique.

Les principes suivants doivent toutefois être respectés :

– les Etats membres doivent prendre les mesures nécessaires pour rendre possible le retour volontaire des personnes dont la protection temporaire a pris fin (art. 21, § 1er) ;

– les États membres doivent prendre les mesures nécessaires pour garantir que le retour forcé des personnes dont la protection temporaire a pris fin et qui ne peuvent prétendre à être admises dans ces États, se déroule dans le respect de la dignité humaine et examiner les raisons humanitaires impérieuses qui pourraient rendre le retour impossible ou déraisonnable dans des cas précis (art. 22) ;

– les États membres doivent prendre les mesures nécessaires concernant les conditions de séjour des personnes ayant bénéficié de la protection temporaire dont on ne saurait raisonnablement, en raison de leur état de santé, s'attendre à ce qu'elles voyagent, par exemple si elles devaient pâtir gravement d'une interruption de leur traitement et ne pas éloigner cette personne tant que cette situation perdure ;

– les États membres peuvent autoriser les familles dont les enfants mineurs poursuivent une scolarité dans un État membre à bénéficier de conditions de séjour permettant aux enfants concernés de terminer la période scolaire en cours (art. 23).

5. Possibilité de recours

L'article 29 de la directive « protection temporaire » prévoit que « Les personnes exclues du bénéfice de la

genot van tijdelijke bescherming of gezinshereniging uitgesloten zijn, in de betrokken lidstaat beroep kunnen instellen».

Er dient opgemerkt te worden dat in een verklaring vermeld in het verslag van de Raad van de Europese Unie bij de goedkeuring van de richtlijn «tijdelijke bescherming», de Raad overeengekomen is dat «artikel 29 zoals het van toepassing is op de rechtsmiddelen ingesteld tegen de uitsluiting van het genot van tijdelijke bescherming, niet het recht beperkt van de betrokken Lidstaat om op discretionaire wijze de personen te kiezen die worden toegelaten op zijn grondgebied met het oog op tijdelijke bescherming in het kader van een humanitair evacuatieprogramma.

Wat betreft het toepassingsgebied van artikel 15, is er overeengekomen dat er slechts beroep kan ingesteld worden tegen de weigering van een Lidstaat om gezinshereniging toe te staan indien een familielid dat tijdelijke bescherming geniet reeds aanwezig is in de Lidstaat.».

C. Tweede doelstelling van de richtlijn «tijdelijke bescherming» : de solidariteit en de samenwerking tussen de Lidstaten wat betreft de opvang van de begunstigden van tijdelijke bescherming

1. Basisprincipe

De solidariteit tussen de Lidstaten houdt de inachtneming van het principe van de «dubbele vrijwilligheid» in, d.w.z. enerzijds de wil van een Lidstaat om een bepaald aantal ontheemden op te vangen en anderzijds de wil van die personen om zich naar die Lidstaat te begeven (deze tweede bepaling heeft als doel om gedwongen verplaatsingen te vermijden).

2. Opvang

Artikel 25 van de richtlijn bepaalt dat de Lidstaten de personen die voor tijdelijke bescherming in aanmerking kunnen komen in een geest van gemeenschappelijke solidariteit opvangen.

Zij geven bij het begin de gegevens betreffende hun opvangcapaciteit aan die in het besluit van de Raad worden opgenomen. Ze kunnen daarna bijkomende opvangmogelijkheden meedelen door kennisgeving aan de Raad en de Commissie.

Wanneer het aantal personen dat bij een plotselinge en massale toestroom van vluchtelingen in aanmerking komt voor tijdelijke bescherming de voorziene opvangcapaciteit te boven gaat, onderzoekt de Raad

protection temporaire ou du regroupement familial dans un Etat membre doivent avoir accès à des voies de recours juridictionnel dans l'Etat membre concerné ».

Il est intéressant de noter que dans une déclaration inscrite au procès-verbal du Conseil de l'Union européenne lors de l'adoption de la directive «protection temporaire», le Conseil est convenu «que l'article 29, tel qu'il s'applique aux voies de recours exercées contre l'exclusion du bénéficiaire de la protection temporaire, ne limite pas le droit de l'Etat membre concerné de choisir, de manière discrétionnaire, les personnes qui sont admises sur son territoire au titre de la protection temporaire dans le cadre d'un programme tel qu'un programme d'évacuation humanitaire.

En ce qui concerne le champ d'application de l'article 15, il est convenu qu'il ne peut être exercé de recours contre le refus d'un Etat membre d'autoriser le regroupement familial que si un membre de la famille bénéficiant de la protection temporaire est déjà présent dans l'Etat membre.».

C. Second objectif de la directive «protection temporaire» : la solidarité et la coopération des Etats membres en ce qui concerne l'accueil des bénéficiaires de la protection temporaire

1. Principe de base

La solidarité entre les Etats membres implique le respect du principe du «double volontariat», c'est-à-dire d'une part, la volonté d'un Etat membre d'accueillir un certain nombre de personnes déplacées et, d'autre part, la volonté de ces mêmes personnes de se rendre dans cet Etat membre (ce second volet permet d'éviter les déplacements forcés.

2. Accueil

L'article 25 de la directive prévoit que les États membres accueillent, dans un esprit de solidarité communautaire, les personnes pouvant bénéficier de la protection temporaire.

Ils donnent ainsi au départ des informations sur leurs capacités d'accueil, qui sont incluses dans la décision du Conseil. Par la suite, ils peuvent indiquer des capacités d'accueil supplémentaires, en les notifiant au Conseil et à la Commission.

Lorsque le nombre des personnes pouvant bénéficier de la protection temporaire à la suite d'un afflux soudain et massif excède les capacités d'accueil visées, le Conseil examine d'urgence la situation et prend

de situatie met spoed en neemt hij passende maatregelen, waaronder een aanbeveling om aanvullende steun te verlenen aan de betrokken lidstaten.

Er dient opgemerkt te worden dat in een verklaring vermeld in het verslag van de Raad van de Europese Unie bij de goedkeuring van de richtlijn «tijdelijke bescherming», de Raad de nadruk heeft gelegd op «het belang van de solidariteit tussen de Lidstaten in het kader van de tijdelijke bescherming. Indien een Lidstaat zijn opvangcapaciteit meedeelt overeenkomstig artikel 25, geeft hij aan dat hij bereid is om dienovereenkomstig te handelen. Hij mag rekening houden met het aantal onderdanen van derde landen die reeds internationale bescherming hebben gevraagd of die recentelijk op een andere manier op zijn grondgebied zijn aangekomen.».

3. Mogelijkheid van overbrenging tussen de Lidstaten

Artikel 26 van de richtlijn bepaalt dat zolang de tijdelijke bescherming duurt, de Lidstaten samenwerken met het oog op overbrenging van de verblijfplaats van de begunstigen van tijdelijke bescherming van de ene lidstaat naar de andere, op voorwaarde dat de betrokken personen instemmen met die overbrenging.

De Lidstaat brengt verzoeken om overbrenging ter kennis van de andere lidstaten en licht de Commissie en het UNHCR hierover in. De Lidstaten steelen de verzoekende lidstaat van hun opvangcapaciteit in kennis.

4. Ondersteuning van het Europees Fonds voor de Vluchtelingen

De maatregelen die worden voorzien in de richtlijn genieten ondersteuning van het Europees Fonds voor de Vluchtelingen opgericht bij het besluit 2000/596/EG van de raad van de Europese Unie (OP L 252 van 6.1.2000) onder de voorwaarden die voorzien zijn door dit besluit.

Ter herinnering, dit fonds werd opgericht om de inspanningen van de lidstaten voor de opvang van vluchtelingen en ontheemden en het dragen van de consequenties van deze opvang financieel te ondersteunen en aan te moedigen.

les mesures appropriées, y compris en préconisant une aide supplémentaire pour les États membres concernés.

Il est intéressant de noter que dans une déclaration inscrite au procès-verbal du Conseil de l'Union européenne lors de l'adoption de la directive «protection temporaire», le Conseil a souligné «l'importance de la solidarité entre les États membres dans le cadre de la protection temporaire. Lorsqu'un État membre communique sa capacité d'accueil conformément à l'article 25, il indique qu'il est disposé à agir en conséquence. Il peut tenir compte du nombre de ressortissants de pays tiers qui ont déjà sollicité une protection internationale ou qui sont entrés récemment sur son territoire d'une autre manière.».

3. Possibilité de transferts entre États membres

L'article 26 de la directive prévoit que, pendant la durée de la protection temporaire, les États membres doivent coopérer entre eux en ce qui concerne le transfert de la résidence des bénéficiaires de la protection temporaire d'un État membre vers un autre, sous réserve que les personnes concernées aient accepté de procéder à ce transfert.

L'État membre fera connaître les demandes de transferts aux autres États membres et en informera la Commission et le HCNUR. Les États membres informeront quant à eux l'État membre demandeur de leur capacité à accueillir des personnes transférées.

4. Soutien du Fonds européen pour les réfugiés

Les mesures prévues dans la directive bénéficient du soutien du Fonds européen pour les réfugiés institué par la décision 2000/596/CE du conseil de l'Union européenne (JO L 252 du 6.1.2000), dans les conditions prévues par ladite décision.

Pour rappel, ce fonds a été institué pour soutenir et encourager financièrement les efforts consentis par les États membres pour accueillir des réfugiés et des personnes déplacées et supporter les conséquences de cet accueil.

D. *Omzetting van de richtlijn «tijdelijke bescherming» in Belgisch recht*

Overeenkomstig artikel 32 van de richtlijn «tijdelijke bescherming» dienen de Lidstaten ten laaste op 31 december 2002 de bepalingen van de richtlijn in hun nationaal recht te hebben omgezet.

De wetsontwerpen die u worden voorgelegd hebben als doelstelling om bepaalde bepalingen van de richtlijn «tijdelijke bescherming» vermeld in de punten B en C om te zetten in de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

De richtlijn « tijdelijke bescherming » heeft als doelstelling om een algemene regeling inzake alle aspecten van de situatie van de begunstigten van tijdelijke bescherming op te stellen door maatregelen te voorzien die « met elkaar samenhangen en die onderling afhankelijk zijn om redenen van doelmatigheid, samenhang en solidariteit en in het bijzonder ter voorkoming van secundaire bewegingen » (9de overweging van de richtlijn).

In het Belgische recht dienen bepaalde aspecten van de tijdelijke bescherming daarentegen in andere reglementeringen dat de reglementering betreffende de binnenkomst en het verblijf van vreemdelingen omgezet te worden of kunnen ze door bestaande reglementeringen geregeld worden:

– de machtiging van de begunstigten van tijdelijke bescherming om een bezoldigde of niet-bezoldigde activiteit uit te oefenen, voorzien door artikel 12 van de richtlijn, dient te worden voorzien in de reglementering betreffende de tewerkstelling van buitenlandse werknemers (koninklijk besluit van 9 juni 1999 houdende de uitvoering van de wet van 30 april 1999 betreffende de tewerkstelling van buitenlandse werknemers);

– het recht van de begunstigten van tijdelijke bescherming op sociale bijstand (art. 13, § 2 van de richtlijn) en op een fastoelijk onderkomen (art. 13, § 1 van de richtlijn) zal gedekt worden door artikel 57, § 1 van de organieke wet van 8 juli 1976 van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, evenals de nodige hulp aan personen met bijzondere behoeften bedoeld in artikel 13, § 4 van de richtlijn ;

– de toegang tot het onderwijs voor de begunstigten van tijdelijke bescherming die jonger dan 18 jaar zijn, zal geregeld dienen te worden door de Gemeenschappen;

D. *Transposition de la directive «protection temporaire» dans le droit belge*

En application de l'article 32 de la directive «protection temporaire », les Etats membres doivent transposer les dispositions de la directive dans leur droit national pour le 31 décembre 2002 au plus tard.

Les projets de lois qui vous sont présentés ont pour objet de transposer certaines des dispositions de la directive «protection temporaire » citées aux points B et C, dans la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers.

La directive «protection temporaire» vise toutefois à établir un régime global réglant tous les aspects de la situation des bénéficiaires de la protection temporaire, par la prévision de mesures « liées et interdépendantes pour des raisons d'efficacité, de cohérence, de solidarité et afin, notamment, d'éviter les risques de mouvements secondaires » (9ème considérant de la directive).

En droit belge, certains aspects de la protection temporaire devront par contre être transposées dans d'autres réglementations que celle relative à l'entrée et au séjour des étrangers ou pourront être régis par des réglementations existantes :

– l'autorisation des bénéficiaires de la protection temporaire d'exercer une activité salariée ou non salariée, prévue à l'article 12 de la directive, devra être prévue dans la réglementation relative à l'occupation des travailleurs étrangers (arrêté royal du 9 juin 1999 portant exécution de la loi du 30 avril 1999 relative à l'occupation des travailleurs étrangers);

– le droit des bénéficiaires de la protection temporaire à l'aide sociale (art. 13, § 2, de la directive) et à un hébergement approprié (art. 13, § 1er, de la directive), sera couvert par l'article 57, § 1er, de la loi du 8 juillet 1976 organique des centres publics d'aide sociale, de même que l'aide nécessaire aux personnes ayant des besoins particuliers visées par l'article 13, § 4, de la directive;

– l'accès des bénéficiaires de la protection temporaire de moins de 18 ans au système éducatif devra être réglé par les Communautés ;

– de vertegenwoordiging van niet-begeleide minderjarigen door wettelijke voogdij, voorzien door artikel 16 van de richtlijn vormt het onderwerp van een voorontwerp van wet betreffende de oprichting van een Dienst Voogdij voor niet-begeleide minderjarige vreemdelingen;

– de vrijwillige terugkeer van de begunstigen van tijdelijke bescherming zal georganiseerd worden in samenwerking met de I.O.M.

Ten slotte zal de administratieve samenwerking tussen de Lidstaten van de Europese Unie die vereist wordt door meerdere bepalingen van de richtlijn « tijdelijke bescherming » zo vlug en zo efficiënt mogelijk georganiseerd worden.

De minister van Binnenlandse Zaken,

A. DUQUESNE

– la représentation des mineurs non accompagnés par le biais de la tutelle légale, prévue à l'article 16 de la directive, fait l'objet d'un avant-projet de loi portant création d'un Service des tutelles sur les mineurs étrangers non accompagnés;

– le retour volontaire des bénéficiaires de la protection temporaire sera organisé en coopération avec l'O.I.M.

Enfin, la coopération administrative entre les Etats membres de l'Union européenne, en liaison avec la Commission, requise par plusieurs dispositions de la directive « protection temporaire », sera organisée le plus rapidement et le plus efficacement possible.

Le ministre de l'Intérieur,

A. DUQUESNE

Wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen

(artikel 78 van de Grondwet)

II. — ARTIKELGEWIJZE COMMENTAAR

Artikel 1

Deze bepaling is van louter juridisch-technische aard. Ze vloeit voort uit artikel 83 van de Grondwet, volgens hetwelk elk wetsvoorstel en –ontwerp moet aanduiden of het een materie zoals bedoeld in de artikelen 74, 77 of 78 van de Grondwet regelt.

Artikel 2

Artikel 32 van de richtlijn 2001/55/EG van de Raad van de Europese Unie van 20 juli 2001 betreffende minimumnormen voor het verlenen van tijdelijke bescherming in geval van massale toestroom van ontneemden en maatregelen ter bevordering van een evenwicht tussen de inspanning van de lidstaten voor de opvang en het dragen van de consequenties van de opvang van deze personen (hierna: richtlijn 'tijdelijke bescherming'), voorziet dat, wanneer de Lidstaten de nodige wettelijke, reglementaire en administratieve bepalingen in werking doen treden om te voldoen aan de bepalingen van de richtlijn, in die bepalingen zelf of bij de officiële bekendmaking daarvan naar deze richtlijn wordt verwezen. Ontwerp artikel 2 specificieert, zoals voorgesteld door de Raad van State in zijn advies, dat het ontwerp van wet de voornoemde richtlijn 2001/55/EG transposeert in de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Artikel 3

De artikelen 50 en 51 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen voorzien de termijn binnen dewelke verschillende categorieën van vreemdelingen zich vluchteling moeten verklaren:

– de vreemdeling die het Rijk binnenkomt of binnengekomen is zonder te beschikken over de vereiste

Projet de loi modifiant la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers

(article 78 de la Constitution)

II. — COMMENTAIRE ARTICLE PAR ARTICLE

Article 1er

Cette disposition est de pure technique juridique. Elle découle de l'article 83 de la Constitution selon lequel chaque proposition et projet de loi doit indiquer si elle ou il règle une matière visée aux articles 74, 77 ou 78 de la Constitution.

Article 2

Dans la mesure où l'article 32 de la directive 2001/55/CE du Conseil de l'Union européenne du 20 juillet 2001 relative à des normes minimales pour l'octroi d'une protection temporaire en cas d'afflux massif de personnes déplacées et à des mesures tendant à assurer un équilibre entre les efforts consentis par les États membres pour accueillir ces personnes et supporter les conséquences de cet accueil (ci-après : directive «protection temporaire») prévoit que lorsque les États membres mettent en vigueur les dispositions législatives, réglementaires et administratives nécessaires pour se conformer à ses dispositions, ces dispositions doivent contenir une référence à la directive ou doivent être accompagnées d'une telle référence lors de leur publication officielle, l'article 2 en projet spécifie, ainsi que suggéré par le Conseil d'État dans son avis, que la loi en projet transpose la directive 2001/55/CE précitée dans la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers.

Article 3

Les articles 50 et 51 de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers prévoient le délai dans lequel différentes catégories d'étrangers doivent se déclarer réfugié :

– l'étranger qui entre ou est entré dans le Royaume sans être muni des documents requis pour l'entrée (pas-

binnenkomstdocumenten (paspoort en, in voorkomend geval, visum) moet zijn asielaanvraag indienen op het ogenblik van zijn binnenkomst of binnen acht werkdagen die hierop volgen (art. 50, eerste lid);

– de vreemdeling die regelmatig het Rijk is binnengekomen moet zijn asielaanvraag indienen binnen acht werkdagen die volgen op zijn binnenkomst in het Rijk (art. 51, eerste lid);

– de vreemdeling die toegelaten of gemachtigd is tot een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk of om er zich te vestigen, moet zijn asielaanvraag indienen tijdens zijn regelmatig verblijf (art. 51, tweede lid).

Deze bepalingen laten niet toe de situatie van de begunstigden van de tijdelijke bescherming te omvatten die, volgens artikel 17 van de richtlijn «tijdelijke bescherming», «de mogelijkheid moeten hebben om op ieder moment een asielaanvraag in te dienen».

Het eerste lid van het nieuwe artikel 50 bis in het ontwerp is erop gericht dit beginsel op te nemen in de wet van 15 december 1980.

Het tweede lid van deze bepaling schrijft bovendien voor dat de vreemdeling die zich aan het einde van zijn tijdelijke bescherming die hij krachtens artikel 57/29 genoot, vluchteling wenst te verklaren, zijn asielaanvraag moet indienen binnen een termijn van acht werkdagen volgend op de vervaldatum van de tijdelijke bescherming. Doet hij dat niet, dan kan de Minister of zijn gemachtigde weigeren hem in de hoedanigheid van kandidaat-vluchteling tot het verblijf in het Rijk toe te laten (zie de wijziging van artikel 52, § 4, 1°, door artikel 6 in ontwerp).

Tenslotte, bepaalt het derde lid van deze bepaling de schriftelijke vaststelling van deze verklaring en de uitwisseling van informatie tussen die betrokken overheden die hieruit voortvloeit, in soortgelijke bewoordingen als deze in artikelen 50, tweede lid, en 51, derde lid.

Artikel 4

Artikel 18 van de richtlijn «tijdelijke bescherming» voorziet dat «De criteria en mechanismen tot vaststelling van de lidstaat die voor de behandeling van een asielaanvraag verantwoordelijk is, [...] van toepassing [zijn]. Met name is de Lidstaat die de overbrenging van de persoon die tijdelijke bescherming op zijn grondgebied heeft aanvaard, verantwoordelijk voor de behandeling van de asielaanvraag die is ingediend door een persoon die tijdelijke bescherming geniet van het op grond van deze Richtlijn vastgestelde tijdelijke beschermingsstelsel».

seport et, le cas échéant, visa) doit introduire sa demande d'asile lors de son entrée ou dans les huit jours ouvrables qui suivent celle-ci (art. 50, alinéa 1er);

– l'étranger qui est entré régulièrement dans le Royaume doit introduire sa demande d'asile dans les huit jours ouvrables qui suivent son entrée dans le Royaume (art. 51, alinéa 1er);

– l'étranger admis ou autorisé à séjourner plus de trois mois dans le Royaume ou à s'y établir doit introduire sa demande d'asile pendant son séjour régulier (art. 51, alinéa 2).

Ces dispositions ne permettent pas de couvrir la situation des bénéficiaires de la protection temporaire qui, selon l'article 17 de la directive «protection temporaire», «doivent avoir la possibilité de déposer une demande d'asile à tout moment».

L'alinéa 1er du nouvel article 50 bis en projet vise à transposer ce principe dans la loi du 15 décembre 1980.

L'alinéa 2 de cette disposition prévoit en outre qu'à la fin de la protection temporaire, l'étranger qui en a bénéficié en vertu de l'article 57/29 et qui désire se déclarer réfugié, doit introduire sa demande d'asile dans un délai de huit jours ouvrables suivant la date d'échéance de la protection temporaire. A défaut, le Ministre ou son délégué pourra refuser de l'admettre au séjour en qualité de candidat réfugié dans le Royaume (voyez la modification de l'article 52, § 4, 1°, par l'article 6 en projet).

Enfin, l'alinéa 3 de cette disposition prévoit la constatation de la déclaration par écrit et les échanges d'information entre autorités concernées qui en découlent, dans des termes similaires à ceux des articles 50, alinéa 2, et 51, alinéa 3.

Article 4

L'article 18 de la directive «protection temporaire» prévoit que «Les critères et mécanismes de détermination de l'État membre responsable de l'examen d'une demande d'asile s'appliquent. En particulier, l'État membre responsable de l'examen d'une demande d'asile présentée par une personne bénéficiant de la protection temporaire conformément à la présente directive est l'État qui a accepté le transfert de ladite personne sur son territoire».

Ten einde dit laatste beginsel duidelijk te vast te leggen in het kader van de toepassing van de criteria voorzien in artikel 5 van de Conventie van Dublin van 15 juni 1990 betreffende de vaststelling van de Staat die verantwoordelijk is voor de behandeling van een asielverzoek dat bij één van de Lidstaten van de Europese Gemeenschappen wordt ingediend (goedgekeurd bij wet van 11 mei 1995, B.S. 30.09.1995), wordt artikel 51/5, § 1, van de wet van 15 december 1980, betreffende de vaststelling van de Staat die verantwoordelijk is voor de behandeling van een asielaanvraag, aangevuld met een lid dat aangeeft dat de Minister of zijn gemachtigde in alle gevallen de asielaanvraag onderzoekt die werd ingediend door een begunstigde van de tijdelijk bescherming gemachtigd om in die hoedanigheid in het Koninkrijk te verblijven.

Hiermee wordt dus de begunstigde van de tijdelijke bescherming bedoeld die gemachtigd is tot verblijf in het Koninkrijk op grond van ontwerp artikel 57/30, en zijn familieleden die gemachtigd zijn tot verblijf in het Koninkrijk op grond van ontwerp artikel 57/34 en die bedoeld worden in het vierde lid van deze bepaling.

Artikel 5

Een van de belangrijkste doelstellingen van de richtlijn «tijdelijke bescherming» is een uitzonderlijke procedure van bescherming van bepaalde ontheemden in werking te stellen, in het belang van de betrokkenen en van anderen die bescherming vragen, in het bijzonder ten einde te vermijden dat de asielprocedure verlamd zou worden door een massale toestroom van bedoelde ontheemden (zie de definitie van tijdelijke bescherming gegeven in artikel 2, a) van de richtlijn).

Om deze reden voorziet artikel 19, tweede lid, van de richtlijn «tijdelijke bescherming» dat «De Lidstaten kunnen bepalen dat gebruikmaking van de tijdelijke bescherming en het genot van de status van asielzoeker tijdens de behandeling van de aanvraag niet kunnen worden gecombineerd».

De richtlijn «tijdelijke bescherming» verplicht de lidstaten dus niet de asielaanvragen, ingediend door de begunstigden van de tijdelijke bescherming, te behandelen voor het einde van deze regeling.

In België heeft de regering beslist dat het noodzakelijk is te voorzien in de ambtshalve schorsing van een asielaanvraag die ingediend wordt door een begunstigde van de tijdelijke bescherming, of deze aanvraag nu is ingediend voordat de tijdelijke bescherming van toe-

Afin d'établir clairement ce dernier principe par rapport à l'application des critères prévus à l'article 5 de la Convention de Dublin du 15 juin 1990 relative à la détermination de l'État membre responsable d'une demande d'asile présentée dans l'un des États membres des Communautés européennes (approuvée par une loi du 11 mai 1995, M.B. 30.09.1995), l'article 51/5, § 1er, de la loi du 15 décembre 1980, relatif à la détermination de l'État responsable de l'examen d'une demande d'asile, est complété par un alinéa qui précise que le Ministre ou son délégué examine dans tous les cas la demande d'asile introduite par un bénéficiaire de la protection temporaire autorisé à ce titre à séjourner dans le Royaume.

Sont donc visés le bénéficiaire de la protection temporaire autorisé au séjour dans le Royaume sur la base de l'article 57/30 en projet et les membres de sa famille autorisés au séjour dans le Royaume sur la base de l'article 57/34 en projet, visés par le § 4 de cette disposition.

Article 5

Un des objectifs principaux de la directive «protection temporaire» est de mettre en œuvre une procédure exceptionnelle de protection de certaines personnes déplacées, dans l'intérêt des personnes concernées et celui des autres personnes demandant une protection, notamment afin d'éviter que le système d'asile soit paralysé du fait de l'afflux massif des personnes déplacées visées (voyez la définition de la protection temporaire donnée à l'article 2, a), de la directive).

C'est pour cette raison que l'article 19, alinéa 1er, de la directive «protection temporaire» prévoit que «Les États membres peuvent prévoir que le bénéfice de la protection temporaire ne peut être cumulé avec le statut de demandeur d'asile pendant l'instruction de la demande».

La directive «protection temporaire» n'impose donc pas aux États membres de traiter les demandes d'asile introduites par les bénéficiaires de la protection temporaire avant la fin de ce régime.

En Belgique, le gouvernement a décidé qu'il est nécessaire de prévoir la suspension d'office de la demande d'asile introduite par un bénéficiaire de la protection temporaire, que cette demande ait été introduite avant la mise en œuvre de la protection temporaire ou

passing werd of gedurende deze periode van tijdelijke bescherming. Deze asielaanvraag zal dus niet worden onderzocht zolang de regeling van de tijdelijke bescherming van toepassing is.

Wanneer er een einde gesteld wordt aan het regime van de tijdelijke bescherming zullen de asielaanvragen van de begunstigen van de tijdelijke bescherming behandeld worden, overeenkomstig artikel 17, § 2, van de richtlijn «tijdelijke bescherming».

Artikel 6

Het betreft een technische wijziging van artikel 52, § 4, van de wet van 15 december 1980, als gevolg van het instellen, bij artikel 50*bis*, tweede lid, nieuw, van een termijn voor de indiening van de asielaanvraag door een vreemdeling die de tijdelijke bescherming heeft genoten.

Artikel 7

Deze bepaling wijzigt artikel 54, §§ 1 en 2, van de wet van 15 december 1980.

Artikel 54, § 1, eerste lid, somt de categorieën van vreemdelingen op voor dewelke de Minister of zijn gemachtigde een verplichte plaats van inschrijving kan aanduiden, dit wil zeggen het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn aanduiden dat exclusief bevoegd is voor de toekenning van sociale hulp. De categorie bedoeld in punt 5° (vreemdelingen die behoren tot de categorieën van personen die bij een in de Ministerraad overlegd koninklijk besluit worden aangewezen in het kader van de bijzondere maatregelen tot tijdelijke bescherming van personen) is ingevoegd door de wet van 7 mei 1999 (B.S., 15.05.1999), in het kader van maatregelen die destijds door de regering werden genomen om het hoofd te bieden aan de toestroom van ontheemden afkomstig van Kosovo.

Deze bepaling is aangevuld met een punt 6° dat het mogelijk maakt een verplichte plaats van inschrijving aan te wijzen voor vreemdelingen die gemachtigd zijn tot een verblijf in het Koninkrijk op grond van ontwerp artikel 57/30, § 1, of op grond van ontwerp artikel 57/34.

Hiermee worden dus enkel de vreemdelingen bedoeld die deel uitmaken van specifieke groepen aan wie een besluit van de Raad van de Europese Unie een tijdelijke bescherming toekent, en die vragen van deze bescherming te genieten, evenals hun familiele-

qu'elle le soit pendant la période d'application de celle-ci. Cette demande d'asile ne sera donc pas examinée tant que le régime de protection temporaire est applicable.

Les demandes d'asile introduites par les bénéficiaires de la protection temporaire seront traitées lorsqu'il sera mis fin à ce régime, conformément à l'article 17, § 2, de la directive «protection temporaire».

Article 6

Il s'agit d'une modification technique de l'article 52, § 4, de la loi du 15 décembre 1980, suite à la prévision, par l'article 50*bis*, alinéa 2, nouveau, d'un délai d'introduction de la demande d'asile par un étranger ayant bénéficié de la protection temporaire.

Article 7

Cette disposition modifie l'article 54, §§ 1er et 2, de la loi du 15 décembre 1980.

L'article 54, § 1er, alinéa 1er, énumère les catégories d'étrangers pour lesquels le Ministre ou son délégué peut désigner un lieu obligatoire d'inscription, c'est-à-dire désigner le centre public d'aide sociale exclusivement compétent pour l'octroi d'une aide sociale. La catégorie visée au point 5° (étrangers appartenant aux catégories de personnes désignées par arrêté royal délibéré en Conseil des ministres dans le cadre de mesures spéciales visant la protection temporaire de personnes) a été insérée par la loi du 7 mai 1999 (M.B., 15.05.1999), dans le cadre des mesures prises à l'époque par le gouvernement pour faire face à l'afflux de personnes déplacées en provenance du Kosovo.

Cette disposition est complétée par un point 6° qui permet de désigner un lieu obligatoire d'inscription aux étrangers qui sont autorisés à séjourner dans le Royaume sur la base de l'article 57/30, § 1er, ou de l'article 57/34, en projet.

Ne sont donc visés que les étrangers, appartenant aux groupes spécifiques de personnes auxquelles une décision du Conseil de l'Union européenne accorde la protection temporaire, qui demandent à bénéficier de cette protection, ainsi que les membres de leur famille,

den, met uitzondering van die familieleden die in een andere hoedanigheid regelmatig op het grondgebied verblijven.

Het samengaan van de punten 5° en 6° is gerechtvaardigd omwille van de volgende redenen.

Punt 6° betreft de categorie van vreemdelingen op wie de tijdelijke bescherming die op Europees vlak is uitgewerkt van toepassing is.

De toepassing van deze «Europese» regeling van tijdelijke bescherming hangt evenwel af van de goedkeuring van een beslissing door de Raad van de Europese Unie, bij gekwalificeerde meerderheid van de lidstaten.

Als de procedure tot goedkeuring van deze beslissing tegenover bepaalde groepen van ontheemden niet is afgerond, en gelet op de omstandigheden, is het niet uitgesloten dat de regering eenzijdig beslist aan deze personen een regeling van tijdelijke bescherming te verlenen, op grond van een nationale beslissing (zie hierover de toelichting bij artikel 8 van dit ontwerp).

In dit geval laat punt 5° van artikel 54, § 1, toe om aan deze personen een verplichte plaats van inschrijving aan te wijzen.

Punt 2° van de bepaling in het ontwerp vervangt op zijn beurt het tweede lid van artikel 54, § 1, van de wet. Dit gebeurt niet wegens de omzetting van de richtlijn «tijdelijke bescherming» maar heeft wel te maken met de opgedane ervaring inzake de toepassing van deze bepaling, die een nauwkeurigere bepaling vereist. Deze bepaling voorziet in zijn huidige formulering namelijk dat «De aanduiding van een verplichte plaats van inschrijving duurt totdat definitief is beslist over de aanvraag tot erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of totdat het bevel om het grondgebied te verlaten is uitgevoerd». Deze formulering geeft aanleiding tot verwarring in de mate dat een definitieve beslissing betreffende de aanvraag tot erkenning van de hoedanigheid van vluchteling, eveneens een negatieve beslissing kan zijn (bevestigende beslissing van weigering van toegang of verblijf genomen door de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen of een beslissing tot weigering van erkenning van de hoedanigheid van vluchteling genomen door de Vaste Beroepscommissie voor Vluchtelingen), hetgeen twee verschillende termijnen biedt voor de aanduiding van de verplichte plaats van inschrijving: ofwel de beslissing van de C.G.V.S. of van de Vaste Beroepscommissie, ofwel de uitvoering van het bevel om het grondgebied te verlaten.

à l'exclusion de ceux qui séjourneraient régulièrement sur le territoire sous un autre titre.

La coexistence de ces points 5° et 6° est justifiée par les raisons suivantes.

Le point 6° concerne la catégorie des étrangers qui feront l'objet de la protection temporaire mise en œuvre sur le plan européen.

L'application de ce régime « européen » de protection temporaire dépend toutefois de l'adoption d'une décision du Conseil de l'Union européenne, à la majorité qualifiée des États membres.

En l'absence d'aboutissement de la procédure menant à l'adoption de cette décision à l'égard de certains groupes de personnes déplacées, et en fonction des circonstances, il n'est pas exclu que le gouvernement décide d'accorder un régime de protection temporaire à ces personnes de manière unilatérale, sur la base d'une décision nationale (voyez à ce sujet le commentaire de l'article 8 en projet).

Dans ce cas, le point 5° de l'article 54, § 1er, permettra de désigner un lieu obligatoire d'inscription à ces personnes.

Le point 2° de la disposition en projet remplace quant à lui l'alinéa 2 de l'article 54, § 1er, de la loi pour des raisons de précision qui ne découlent pas de la transposition de la directive «protection» temporaire» mais de l'expérience acquise en matière d'application de cette disposition. En effet, dans sa formulation actuelle, celle-ci prévoit que «La désignation d'un lieu obligatoire d'inscription dure jusqu'à ce qu'une décision définitive concernant la demande de reconnaissance de la qualité de réfugié soit prise ou jusqu'à ce que l'ordre de quitter le territoire soit exécuté». Cette formulation prête à confusion dans la mesure où la décision définitive concernant la demande de reconnaissance de la qualité de réfugié peut également être une décision négative (décision confirmative du refus d'entrée ou de séjour prise par le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides ou décision de refus de reconnaissance de la qualité de réfugié prise par la Commission permanente de recours des réfugiés), ce qui offre deux termes différents à la désignation du lieu obligatoire d'inscription : soit la décision du C.G.R.A. ou de la Commission permanente, soit l'exécution de l'ordre de quitter le territoire.

Het lijkt dus wenselijk om, zoals voorgesteld in de bepaling in het ontwerp, de aanduiding van een verplichte plaats van inschrijving te laten duren ofwel tot het moment van de beslissing van erkenning van de hoedanigheid van vluchteling, ofwel, in geval van een negatieve beslissing, totdat het bevel om het grondgebied te verlaten is uitgevoerd.

Er dient nog gepreciseerd te worden dat de bepaling op geen enkele manier de regels vastgelegd in artikel 57 van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn wijzigt.

Ten slotte vervangt het punt 3° van de bepaling in het ontwerp om gelijkaardige redenen § 2 van artikel 54, om in bijzondere omstandigheden de mogelijkheid te voorzien om de asielaanvrager een verblijfplaats toe te wijzen of om hem ter beschikking te stellen van de regering tijdens de gehele duur van het onderzoek van zijn asielaanvraag. Dit laat in hoofdzaak toe de mogelijkheid van toewijzing van verblijfplaats in deze paragraaf opnieuw in te voeren. Deze mogelijkheid was er formeel uit verdwenen als gevolg van het opnemen in artikel 54 van de notie «verplichte plaats van inschrijving», dat echter een geheel andere draagwijdte heeft dan de notie «toewijzing van verblijfplaats». De herinvoering van deze mogelijkheid is gerechtvaardigd om drie redenen: vooreerst biedt het een soepel alternatief voor de maatregel van terbeschikkingstelling van de regering van de betrokkene (enige maatregel die adtueel voorzien is in artikel 54, § 2, van de wet); vervolgens laat het toe een onderscheid te maken - dat vooralsnog weinig duidelijk was zoals aangetoond werd bij bepaalde gebeurtenissen - tussen dwangmaatregelen genomen in afwachting van een beslissing van weigering om een asielaanvraag aan te vatten of verder te zetten of in geval van gevaar van de aanvrager voor de openbare orde of de nationale veiligheid (art. 52 bis van de wet), en de dwangmaatregelen genomen ten opzichte van een asielaanvrager tijdens de procedure van het onderzoek van de asielaanvraag (art. 54, § 2); en ten slotte is het wenselijk om in artikel 54, § 2, van de wet de beide toepasselijke dwangmaatregelen voor asielaanvragers tijdens het onderzoek van hun asielaanvraag te hernemen, ook al laat artikel 22 van de wet in alle gevallen toe om de vreemdeling die de openbare orde of de nationale veiligheid heeft geschaad, een verblijfplaats toe te wijzen.

Artikel 8

Deze bepaling voegt in titel II van de wet van 15 december 1980 dat aanvullende en afwijkende bepalingen omvat betreffende bepaalde categorieën van

Il paraît donc préférable, comme proposé dans la disposition en projet, de faire durer la désignation du lieu obligatoire d'inscription soit jusqu'au moment de la décision de reconnaissance de la qualité de réfugié, soit, en cas de décision négative, jusqu'à ce que l'ordre de quitter le territoire soit exécuté.

Il convient de préciser que cette adaptation ne modifie aucunement les règles fixées à l'article 57 de la loi du 8 juillet 1976 organique des centres publics d'aide sociale.

Enfin, pour des raisons similaires, le point 3° de la disposition en projet remplace le § 2 de l'article 54 pour prévoir la possibilité, dans des circonstances particulières, d'assigner le demandeur d'asile à résidence ou de le mettre à disposition du gouvernement durant tout le temps de l'examen de la demande d'asile. Cela permet essentiellement de réintroduire dans ce paragraphe la possibilité d'assignation à résidence qui en avait disparu de manière formelle suite à l'intégration dans l'article 54 de la notion de «lieu obligatoire d'inscription», alors que celle-ci a une toute autre portée qu'une assignation à résidence. La réintroduction de cette possibilité est justifiée par trois raisons : tout d'abord, elle apporte une alternative souple à la mise à la disposition du gouvernement de l'intéressé (seule mesure actuellement prévue par l'article 54, § 2, de la loi) ; ensuite, cela permet d'établir une distinction, peu claire jusqu'à présent comme l'ont démontré certains événements, entre les mesures coercitives prises dans l'attente d'une décision de refus d'entamer ou de poursuivre une demande d'asile, en cas de danger du demandeur pour l'ordre public ou la sécurité nationale (art. 52 bis de la loi), et les mesures coercitives prises à l'égard d'un demandeur d'asile durant la procédure d'examen de celle-ci (art. 54, § 2) ; et enfin, même si l'article 22 de la loi permet dans tous les cas d'assigner à résidence l'étranger qui a porté atteinte à l'ordre public ou à la sécurité nationale, il est préférable de reprendre dans l'article 54, §2, les deux mesures coercitives applicables aux demandeurs d'asile pendant l'examen de leur demande.

Article 8

Cette disposition insère un nouveau chapitre II bis, relatif aux bénéficiaires de la protection temporaire sur la base de la directive «protection temporaire», dans

vreemdelingen, een nieuw hoofdstuk II bis in, betreffende de begunstigden van tijdelijke bescherming op basis van de richtlijn «tijdelijke bescherming».

De bijzondere aard van de toepasselijke bescherming rechtvaardigt om er een afzonderlijk hoofdstuk aan te wijden, dat al de bepalingen die in die situatie van toepassing zijn, omvat.

Zoals reeds opgemerkt in de commentaar bij artikel 7 in ontwerp, is het organiseren van deze regeling van tijdelijke bescherming een gevolg van de richtlijn «tijdelijke bescherming», die het instellen van deze bescherming op Europees niveau voorschrijft door het aannemen van een beslissing van de Raad van de Europese Unie bij gekwalificeerde meerderheid van de lidstaten.

Als een dergelijke meerderheid niet wordt gehaald, kan het voorstel van de Commissie tot aanneming van een beslissing echter zonder gevolg blijven. In dat geval is de regering van oordeel dat zij eenzijdig een «nationale» tijdelijke bescherming kan toekennen aan de bedoelde groepen van personen, zoals dat reeds het geval was voor de aanneming van de richtlijn «tijdelijke bescherming».

Op de tijdelijke bescherming die op deze wijze is toegekend zijn de bepalingen van het nieuwe hoofdstuk II bis echter niet van toepassing.

Artikel 9

Deze bepaling voegt een nieuw artikel 57/29 in in de wet van 15 december 1980.

In de eerste paragraaf van deze nieuwe bepaling is het principe opgenomen dat ontheemden van wie de massale toestroom of het risico op massale toestroom naar de lidstaten van de Europese Unie vanuit derde landen wordt vastgesteld bij besluit van de Raad van de Europese Unie, kunnen genieten van een regime tijdelijke bescherming voorzien door de richtlijn 'tijdelijke bescherming' (voor definities van de begrippen 'tijdelijke bescherming', 'ontheemden' en 'massale toestroom van ontheemden', zie de memorie van toelichting, punt B.1).

Overeenkomstig artikel 5 van de richtlijn 'tijdelijke bescherming', zal dit besluit van de Raad van de Europese Unie omschrijven op welke specifieke groepen van personen de tijdelijke bescherming van toepassing is en de datum bevatten waarop de regeling van tijdelijke bescherming ingaat.

le titre II de la loi du 15 décembre 1980, relatif aux dispositions complémentaires et dérogatoires relatives à certaines catégories d'étrangers.

Le caractère spécifique de la protection mise en œuvre justifie en effet de lui consacrer un chapitre particulier regroupant les dispositions applicables dans cette situation.

Ainsi qu'il a été indiqué au commentaire de l'article 7 en projet, l'organisation de ce régime de protection temporaire découle de la directive « protection temporaire », qui prévoit la mise en œuvre de cette protection au niveau européen par l'adoption d'une décision du Conseil de l'Union européenne à la majorité qualifiée des États membres.

En l'absence de réunion d'une telle majorité, la proposition de la Commission visant à l'adoption d'une décision du Conseil pourrait toutefois rester sans effet. Dans ce cas, le gouvernement considère qu'il pourrait accorder, de manière unilatérale, une protection temporaire « nationale » aux groupes de personnes visés, comme cela a déjà été le cas avant l'adoption de la directive « protection temporaire ».

La protection temporaire accordée de cette manière ne sera toutefois pas régie par les dispositions du nouveau chapitre II bis.

Article 9

Cette disposition insère un article 57/29, nouveau, dans la loi du 15 décembre 1980.

Le § 1er de cette nouvelle disposition établit le principe que les personnes déplacées dont l'afflux massif ou le risque d'afflux massif vers les États membres de l'Union européenne en provenance de pays tiers est constaté par une décision du Conseil de l'Union européenne, bénéficient du régime de protection temporaire prévu par la directive «protection temporaire» (pour les définitions des notions de «protection temporaire», de «personnes déplacées» et d'«afflux massif de personnes déplacées», voyez l'exposé des motifs général, point B.1).

Conformément à l'article 5 de la directive «protection temporaire», cette décision du Conseil de l'Union européenne portera description des groupes spécifiques de personnes auxquels s'appliquent la protection temporaire et la date de mise en œuvre de celle-ci.

Wegens het belang van dit besluit, is het nodig dat het optimaal wordt verspreid. Daarom zal de aanname van zulk besluit door de Raad het voorwerp zijn van een bericht, dat zal worden gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad binnen een zo korte mogelijke termijn en dat alle nuttige inlichtingen zal bevatten.

Paragraaf 2 van deze nieuwe bepaling geeft de duur aan van de tijdelijke bescherming, voorzien in de artikelen 4 en 6 van de richtlijn 'tijdelijke bescherming':

- een jaar, automatisch verlengbaar met twee periodes van zes maanden;
- de mogelijkheid om te verlengen voor een derde opeenvolgend jaar door een nieuw besluit van de Raad.

Tijdens de duur van die periode van maximum drie jaar, kan er op elk moment een einde worden gesteld aan de tijdelijke bescherming door een besluit van de Raad.

Tenslotte, voorziet ontwerp artikel 57/32 (artikel 12 van het voorontwerp) de mogelijkheid om een vreemdeling op bepaalde gronden uit te sluiten van de tijdelijke bescherming. (zie *infra*)

Artikel 10

Deze bepaling voegt een nieuw artikel 57/30 in in de wet van 15 december 1980. Deze bepaling regelt de verblijfssituatie van de begunstigten van de tijdelijke bescherming in België.

Artikel 8 van de richtlijn 'tijdelijke bescherming' voorziet enkel dat de lidstaten de nodige maatregelen dienen te treffen opdat alle begunstigten van de tijdelijke bescherming beschikken over verblijfstitels gedurende de duur van die bescherming. Er werd geopteerd om aan die personen een eerste machtiging tot verblijf van een jaar af te geven, verlengbaar met periodes van zes maanden, zolang er geen einde wordt gesteld aan de tijdelijke bescherming (artikel 57/30, § 1). Deze oplossing is consistent met artikel 4, § 1, van de richtlijn dat voorziet dat het eerste jaar van de tijdelijke bescherming automatisch verlengd wordt met twee periodes van zes maanden, tenzij een beslissing van de Raad aan de bescherming een einde stelt. Deze oplossing biedt bovendien als voordeel dat men vlug kan reageren wanneer de Raad een beslissing neemt om een einde te stellen aan de bescherming (zie artikel 14 dat een nieuw artikel 57/36 invoegt) en men maatregelen dient te nemen om de terugkeer van de betrokken personen naar hun land van herkomst te bewerkstelligen.

Vu l'importance de cette décision, il est nécessaire qu'elle bénéficie d'une diffusion optimale et c'est la raison pour laquelle l'adoption d'une décision de ce type par le Conseil fera l'objet d'un avis, qui sera publié au Moniteur belge dans le délai le plus bref possible et comportera toutes les informations utiles.

Le § 2 de cette nouvelle disposition indique la durée de la protection temporaire accordée, prévue par les articles 4 et 6 de la directive « protection temporaire » :

- une année, prorogeable automatiquement par deux périodes de six mois ;
- possibilité de prolongation pour une troisième année consécutive par une nouvelle décision du Conseil.

Au cours de cette période de trois ans maximum, il peut être mis fin à la protection temporaire à tout moment par une décision du Conseil en ce sens.

Enfin, l'article 57/32 en projet (art. 12 de l'avant-projet) prévoit la possibilité d'exclure un étranger du bénéfice de la protection temporaire pour des motifs déterminés (voir *infra*).

Article 10

Cette disposition insère un article 57/30, nouveau, dans la loi du 15 décembre 1980. Cette disposition régit la situation de séjour des bénéficiaires de la protection temporaire en Belgique.

L'article 8 de la directive « protection temporaire » prévoyant uniquement que les États membres doivent adopter les mesures nécessaires afin que les bénéficiaires de la protection temporaire disposent de titres de séjour pendant toute la durée de cette protection, il a été opté pour l'octroi à ces personnes d'une première autorisation de séjour d'un an, renouvelable par période de six mois aussi longtemps qu'il n'est pas mis fin à la protection temporaire (art. 57/30, § 1er). Cette solution est cohérente par rapport à l'article 4, § 1er, de la directive qui prévoit que la première année de protection temporaire est, sauf décision du Conseil mettant fin à la protection, prorogée automatiquement par deux périodes de six mois. Elle présente en outre l'avantage de pouvoir réagir rapidement en cas de décision du Conseil mettant fin à la protection (voyez l'article 14 insérant un nouvel article 57/36) et de mettre en oeuvre les mesures relatives au retour des personnes visées dans leur pays d'origine.

De duur van de machtiging tot verblijf kan herleid worden tot de periode voorafgaand aan de automatische beëindiging van de tijdelijke bescherming en dit om de machtiging tot verblijf zo nauw mogelijk te laten samenvallen met de tijdelijke bescherming zelf.

Het tweede lid van artikel 57/30, § 1 voorziet dat een in de Ministerraad overlegd koninklijk besluit de modaliteiten zal regelen volgens dewelke een aanvraag tot machtiging van verblijf kan worden ingediend door de begunstigten van de tijdelijke bescherming.

Dit koninklijk besluit zal rekening houden met verschillende hypothesen die zich kunnen voordoen (aankomst in België in het kader van een evacuatieprogramma of op een individuele manier, bezit van de vereiste binnenkomstdocumenten of niet, overdracht door een andere lidstaat van een persoon aan ons land, ...)

Overeenkomstig artikel 9 van de richtlijn 'tijdelijke bescherming', voorziet het derde lid van artikel 57/30, § 1, dat aan de begunstigde van de tijdelijke bescherming, op het ogenblik van zijn aanvraag om machtiging tot verblijf, een document zal worden afgegeven, opgesteld in een taal die hij begrijpt, waarin de bepalingen met betrekking tot de tijdelijke bescherming die op hem van toepassing zijn duidelijk worden uiteengezet.

Het vijfde lid van artikel 57/30, § 1 voorziet in de geldigheidsduur, de voorwaarden van verlenging en hernieuwing van de afgegeven verblijfstitel.

Eenzijds zal het gemeentebestuur van de verblijfplaats de verblijfstitel kunne verlengen of hernieuwen zolang de Minister of zijn gemachtigde geen tegengestelde instructies, gebaseerd op het besluit of de besluiten van de Raad van de Europese Unie, heeft gestuurd. Anderzijds zal het verzoek tot verlenging of vernieuwing moeten worden ingediend vóór het einde van de geldigheidsduur van de verblijfstitel. Deze laatste voorwaarde zal niet worden gesanctioneerd met een weigering van verblijf maar met de in artikel 79, eerste lid, 2°, bepaalde boete.

Er dient te worden gepreciseerd dat wanneer de vreemdeling, begunstigde van tijdelijke bescherming, wordt gemachtigd om meer dan drie maanden in het Rijk te verblijven, hij zal worden ingeschreven in het vreemdelingenregister overeenkomstig artikel 12 van de wet van 15 december 1980, hetgeen beantwoordt aan de vereiste van artikel 10 van de richtlijn 'tijdelijke bescherming' waarbij Lidstaten bepaalde persoonlijke

La durée de l'autorisation de séjour peut être réduite à la durée restant à courir avant le terme prévu de la protection temporaire et ce, afin de lier le plus possible l'autorisation de séjour accordée à la protection temporaire elle-même.

L'alinéa 2 de l'article 57/30, § 1er, prévoit que les modalités d'introduction de la demande d'autorisation de séjour par les bénéficiaires de la protection temporaire seront réglées par arrêté royal délibéré en Conseil des ministres.

Cet arrêté royal tiendra compte des différentes hypothèses pouvant se présenter (arrivée en Belgique dans le cadre d'un programme d'évacuation ou de manière individuelle, possession de documents requis pour l'entrée ou non, transfert d'une personne d'un autre État membre vers notre pays,...).

Conformément à l'article 9 de la directive « protection temporaire », l'alinéa 3 de l'article 57/30, § 1er, prévoit qu'il sera remis au bénéficiaire de la protection temporaire, au moment de la demande d'autorisation de séjour, un document, rédigé dans une langue qu'il comprend, dans lequel les dispositions relatives à la protection temporaire qui lui sont applicables sont clairement exposées.

Enfin, l'alinéa 5 de l'article 57/30, § 1er, prévoit la durée de validité et les conditions de prorogation et de renouvellement du titre de séjour délivré.

D'une part, l'administration communale du lieu de résidence pourra proroger ou renouveler le titre de séjour tant que le Ministre ou son délégué ne lui enverra pas d'instruction contraire, basée sur la ou les décisions du Conseil de l'Union européenne. D'autre part, la demande de prolongation ou de renouvellement devra être introduite avant l'expiration du titre de séjour. Cette dernière condition ne sera pas sanctionnée par un refus de séjour mais par l'amende prévue à l'article 79, alinéa 1er, 2°.

Il peut encore être précisé qu'étant autorisé à séjourner plus de trois mois dans le Royaume, l'étranger bénéficiaire de la protection temporaire sera inscrit au registre des étrangers conformément à l'article 12 de la loi du 15 décembre 1980, ce qui répond à l'exigence de l'article 10 de la directive « protection temporaire » selon lequel les États membres doivent enregistrer certaines données à caractère personnel (nom, natio-

gegevens van de begunstigden van de tijdelijke bescherming op hun grondgebied dienen te registreren (naam, nationaliteit, geboortedatum en –plaats, gezinssituatie en familiebanden).

Artikel 57/30, § 2, voorziet, naast de uitsluiting van de tijdelijke bescherming, die toelaat om een machtiging tot verblijf te weigeren aan een begunstigde van de tijdelijke bescherming die in België wenst te verblijven (zie artikel 57/32), slechts twee weigeringsmotieven:

1° het overtreffen van de opvangcapaciteit van begunstigden van de tijdelijke bescherming in België, zoals aangegeven in de beslissing van de Raad van de Europese Unie die de tijdelijke bescherming in werking stelt.

Dit motief van weigering zal enkel kunnen worden gebruikt voor aanvragen om machtiging tot verblijf die in het buitenland worden ingediend.

Bovendien, zal dit motief niet kunnen worden gebruikt tegen de gezinsleden bedoeld bij artikel 57/34, nieuw, van een vreemdeling die gemachtigd is in België te verblijven als begunstigde van de tijdelijke bescherming.

Wanneer de machtiging tot verblijf wordt geweigerd omwille van die reden, moet de Minister of zijn gemachtigde niettemin waken over de opvang van de betrokken persoon in een andere Lidstaat, hetgeen impliceert dat er contacten moeten zijn met de andere Lidstaten en de bevoegde internationale organisaties.

Indien, zoals de Raad van State terecht opmerkt, dit motief van weigering niet uitdrukkelijk wordt bepaald in de richtlijn, volgt echter uit de algemene filosofie van deze richtlijn, die duidelijk voortkomt uit de onderhandelingen die zijn voorafgegaan aan de goedkeuring, dat het regime van de tijdelijke bescherming gebaseerd is op de solidariteit tussen de lidstaten van de Europese Unie. Zij moeten immers hun opvangcapaciteiten voor de begunstigden van de tijdelijke bescherming, die worden opgenomen in het besluit van de Raad van de Europese Unie dat de tijdelijke bescherming in werking stelt, aangeven. Artikel 25, lid 3, van de richtlijn bepaalt trouwens dat 'Wanneer het aantal personen dat bij een plotselinge en massale toestroom van vluchtelingen in aanmerking komt voor tijdelijke bescherming de opvangcapaciteiten te boven gaat (...), onderzoekt de Raad de situatie met spoed en neemt hij passende maatregelen, waaronder een aanbeveling om aanvullende steun te verlenen aan de betrokken lidstaten'.

nalité, date et lieu de naissance, situation familiale et liens de parenté) concernant les personnes bénéficiant de la protection temporaire sur leur territoire.

L'article 57/30, § 2, prévoit pour sa part les deux seuls motifs, outre l'exclusion du bénéfice de la protection temporaire (art. 57/32), permettant de refuser l'autorisation de séjour à un bénéficiaire de la protection temporaire qui souhaite séjourner en Belgique :

1° le dépassement de la capacité d'accueil des bénéficiaires de la protection temporaire en Belgique, telle qu'indiquée dans la décision du Conseil de l'Union européenne mettant la protection temporaire en oeuvre.

Ce motif de refus ne pourra être utilisé qu'à l'encontre des demandes d'autorisation de séjour introduites à l'étranger.

En outre, ce motif ne pourra pas être opposé aux membres de la famille, visés à l'article 57/34, nouveau, d'un étranger autorisé au séjour en Belgique en qualité de bénéficiaire de la protection temporaire.

Lorsque l'autorisation de séjour est refusée pour ce motif, le Ministre ou son délégué devra toutefois veiller à l'accueil de la personne concernée dans un autre État membre, ce qui implique des contacts avec les autres États membres et les organisations internationales compétentes.

Si, comme le remarque le Conseil d'État à juste titre, ce motif de refus n'est pas expressément prévu par la directive « protection temporaire », il résulte cependant de la philosophie générale de celle-ci, qui ressort clairement des négociations qui ont présidé à son adoption, que le régime de la protection temporaire est basée sur une solidarité entre États membres de l'Union européenne. Ceux-ci doivent en effet indiquer leurs capacités d'accueil des bénéficiaires de la protection temporaire, qui sont incluses dans la décision du Conseil de l'Union européenne mettant en oeuvre la protection temporaire. L'article 25, alinéa 3, de la directive prévoit par ailleurs que « Lorsque le nombre de personnes pouvant bénéficier de la protection temporaire à la suite d'un afflux soudain et massif excède les capacités d'accueil (...), le Conseil examine d'urgence la situation et prend les mesures appropriées, y compris en préconisant une aide supplémentaire pour les États membres concernés. »

De in artikel 57/30, § 2, 1°, vermelde bepaling moet dus worden toegepast tussen het moment waarop de opvangcapaciteit van België wordt overschreden en de goedkeuring van aanvullende maatregelen door de Raad.

2° het feit dat de aanvrager al gemachtigd is tot verblijf in een andere lidstaat van de Europese unie die gehouden is het besluit van de Raad van de Europese Unie dat de tijdelijk bescherming in werking moet stellen, toe te passen.

In dat geval moet de vraag om machtiging tot verblijf worden beschouwd als een vraag om overdracht en worden geregeld overeenkomstig het nieuwe artikel 57/35.

Artikel 11

Deze nieuwe bepaling schrijft voor dat de vreemdeling die begunstigde is van de tijdelijke bescherming kan worden onderworpen aan het nemen van vingerafdrukken, op initiatief van de Minister of zijn gemachtigde.

Deze gegevens zullen worden gebruikt om de identiteit van de betrokken vreemdelingen vast te stellen, in de context van een massale toestroom van ontheemden die aanleiding geeft tot het instellen van een Europese regeling van tijdelijke bescherming.

Voor het overige zijn de paragrafen 4 en 5 van artikel 51/3 van de wet van toepassing.

Artikel 12

Deze bepaling voegt een nieuw artikel 57/32 in in de wet van 15 december 1980, teneinde artikel 28 van de richtlijn 'tijdelijke bescherming' in de wet om te zetten.

Zij somt de gevallen op waarin een persoon kan worden uitgesloten van het voordeel van tijdelijke bescherming en, bijgevolg, de toegang tot het grondgebied of het verblijf kan worden geweigerd in zijn hoedanigheid van genietter van tijdelijke bescherming. Gelet op de zwaarwichtige gevolgen, kan tot uitsluiting enkel worden beslist door de Minister of zijn gemachtigde, die een ambtenaar dient te zijn van de Dienst Vreemdelingenzaken, titularis van minstens de graad 15.

De eerste drie uitsluitinggronden zijn op een gelijkwaardige wijze geformuleerd als in artikel 1 F van de

La disposition prévue à l'article 57/30, § 2, 1°, a donc vocation à s'appliquer entre le moment du dépassement de la capacité d'accueil de la Belgique et l'adoption de mesures complémentaires par le Conseil.

2° le fait que le demandeur est déjà autorisé à séjourner dans un autre État membre de l'Union européenne tenu d'appliquer la décision du Conseil de l'Union européenne mettant en œuvre la protection temporaire.

Dans ce cas, la demande d'autorisation de séjour doit être considérée comme une demande de transfert et être réglée conformément à l'article 57/35, nouveau.

Article 11

Cette nouvelle disposition prévoit que l'étranger bénéficiaire de la protection temporaire peut être soumis à la prise des empreintes digitales, à l'initiative du Ministre ou de son délégué.

Dans un contexte d'afflux massif de personnes déplacées donnant lieu à la mise en œuvre d'un régime de protection temporaire européen, ces données seront utilisées afin d'établir l'identité des étrangers concernés.

Pour le reste, les paragraphes 4 et 5 de l'article 51/3 de la loi seront applicables.

Article 12

Cette disposition insère un article 57/32, nouveau, dans la loi du 15 décembre 1980, afin de transposer l'article 28 de la directive « protection temporaire » dans la loi.

Elle énumère les cas dans lesquels une personne peut être exclue du bénéfice de la protection temporaire et, par conséquent, se voir refuser l'accès au territoire ou le séjour en qualité de bénéficiaire de cette protection. Vu ses conséquences, cette exclusion ne peut être décidée que par le Ministre ou par son délégué, qui sera un agent de l'Office des étrangers titulaire d'un grade classé au moins au rang 15.

Les trois premiers cas d'exclusion visés sont formulés de manière similaire à l'article 1F de la Conven-

Conventie van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, dat de gronden tot uitsluiting van het voordeel van de status van vluchteling omvat. De interpretatie van de begrippen gebruikt in deze bepaling (zie bijvoorbeeld het deel van het Handboek inzake procedures en criteria die dienen te worden toegepast om de status van vluchteling te bepalen, opgesteld door het Hoog Commissariaat van de Verenigde Naties voor de vluchtelingen, dat handelt over de uitsluitinggronden) zal nuttig blijken wanneer men een beroep zal moeten doen op artikel 57/32 van de wet van 15 december 1980.

De vierde uitsluitinggrond is op een gelijkaardige wijze geformuleerd als in artikel 33, § 2 van de Conventie van Genève betreffende de status van vluchtelingen, dat de omstandigheden omschrijft waarin er kan worden afgeweken van de uitwijzing of teruggrijving van een vluchteling naar een land waar zijn leven of vrijheid kan worden bedreigd en dient dus op een gelijkaardige wijze te worden geïnterpreteerd.

Ook de definitieve veroordeling wegens een bijzonder zware misdaad of zwaar misdrijf, uitgesproken door een Belgische rechter, komt in aanmerking.

Overeenkomstig artikel 28, § 2, van de richtlijn 'tijdelijke bescherming', dienen de beslissingen tot uitsluiting van het genot van die bescherming gebaseerd te zijn op het individuele gedrag van de betrokken persoon en het evenredigheidsbeginsel te respecteren.

Tenslotte is het gepast eraan te herinneren dat elke beslissing tot uitsluiting van het genot van, tijdelijke bescherming het voorwerp kan zijn van een beroep bij de Raad van State, dit op grond van artikel 69 van de wet van 15 december 1980, hetgeen tegemoet komt aan de vereiste van artikel 29 van de richtlijn 'tijdelijke bescherming'. (toegang tot rechtsberoepen)

Artikel 13

Deze bepaling zet artikel 11 van de richtlijn 'tijdelijke bescherming' om in de wet van 15 december 1980.

Zij voorziet de plicht van de bevoegde Belgische autoriteiten om opnieuw op het grondgebied toe te laten, een begunstigde van de tijdelijke bescherming die gemachtigd is tot verblijf in België op grond van het nieuwe artikel 57/30, wanneer deze tracht in een andere lidstaat van de Europese Unie, die gehouden is het besluit van de Raad toe te passen dat de tijdelijk bescherming in werking stelt (deze verplichting geldt

tion de Genève du 28 juillet 1951 sur le statut des réfugiés, relatif aux clauses d'exclusion du bénéfice de la qualité de réfugié. L'interprétation des termes utilisés dans cette disposition (voyez par exemple la partie du Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, établi par le Haut Commissariat des Nations unies pour les réfugiés, relative aux clauses d'exclusion) se révélera par conséquent utile dans les cas où il devra être fait recours à l'article 57/32 de la loi du 15 décembre 1980.

Le quatrième cas visé est formulé de manière similaire à l'article 33, § 2, de la Convention de Genève sur le statut des réfugiés, relatif aux conditions dans lesquelles il peut être dérogé à l'expulsion ou au refoulement d'un réfugié vers un pays où sa vie ou sa liberté serait menacée et devra donc être interprété de manière similaire.

La condamnation définitive pour un crime ou un délit particulièrement grave prononcée par un juge belge pourra également être prise en compte.

Conformément à l'article 28, § 2, de la directive « protection temporaire », les décisions d'exclusion du bénéfice de cette protection devront être fondées sur le comportement individuel de la personne concernée et respecter le principe de proportionnalité.

Enfin, il convient de rappeler que toute décision d'exclusion du bénéfice de la protection temporaire pourra faire l'objet d'un recours auprès de Conseil d'État, en vertu de l'article 69 de la loi du 15 décembre 1980, ce qui répond à l'exigence posée par l'article 29 de la directive « protection temporaire » (accès à des voies de recours juridictionnelles).

Article 13

Cette disposition transpose l'article 11 de la directive « protection temporaire » dans la loi du 15 décembre 1980.

Elle prévoit l'obligation des autorités belges compétentes de réadmettre sur le territoire un bénéficiaire de la protection temporaire autorisé au séjour en Belgique en vertu du nouvel article 57/30, lorsque celui-ci tente de pénétrer ou se trouve irrégulièrement dans un autre État membre de l'Union européenne tenu d'appliquer la décision du Conseil mettant en œuvre la protection temporaire (cette obligation ne vaudra donc pas à

dus niet ten aanzien van Ierland en Denemarken, zie memorie van toelichting, punt B. 1), binnen te komen of er zich op onregelmatige wijze bevindt. Deze plicht geldt zelfs als de geldigheidsduur van de verblijfstitel van betrokkene is verlopen.

Deze bepaling is van toepassing onder voorbehoud van de toepassing van een bilateraal akkoord dat België bindt, in die zin dat artikel 11 van de richtlijn 'tijdelijke bescherming' voorziet dat de lidstaten, op deze basis, kunnen beslissen dat de bepalingen van artikel 11 niet van toepassing zullen zijn.

De bepaling zal zo nodig gezamenlijk worden toegepast met artikel 51/6 van de wet van 15 december 1980, dat voorziet in de modaliteiten van terugname, overeenkomstig de Overeenkomst van Dublin van 15 juni 1990 betreffende de vaststelling van de Staat die verantwoordelijk is voor de behandeling van een asielverzoek dat bij één van de lidstaten van de Europese Gemeenschap wordt ingediend (goedgekeurd bij wet van 11 mei 1995, B.S. 30 september 1995), van een vreemdeling die een asielaanvraag heeft ingediend in België en zich op onregelmatige wijze in een andere lidstaat van de Europese Unie bevindt waar hij een asielaanvraag heeft ingediend.

Artikel 14

Deze bepaling zet artikel 15 van de richtlijn 'tijdelijke bescherming' om in de wet van 15 december 1980.

Worden door artikel 15, § 1 van de richtlijn beschouwd als familieleden, op voorwaarde dat de familie reeds in het land van herkomst gevormd was en werd gescheiden door omstandigheden die zich voordoen tijdens een massale toestroom:

– de echtgenoot van de begunstigde van de tijdelijke bescherming of niet-gehuwde partner met wie een duurzame relatie wordt onderhouden, indien in de wetgeving of de praktijk van de betrokken lidstaat niet-gehuwde en gehuwde paren op een vergelijkbare manier worden behandeld, alsook de minderjarige ongehuwde kinderen van de begunstigde of zijn echtgenoot (wettige kinderen, onwettige kinderen of geadopteerde kinderen);

– andere naaste familieleden die met het gezin samenleefden ten tijde van de gebeurtenissen die tot de massale toestroom hebben geleid en op dit tijdstip volledig of grotendeels afhankelijk waren van de gezinshereniger.

l'égard de l'Irlande et du Danemark, voir Exposé des motifs général, point B.1) et ce, même si la durée de validité du titre de séjour de l'intéressé est expirée.

Cette disposition s'applique sous réserve de l'application d'un accord bilatéral liant la Belgique, dans la mesure où l'article 11 de la directive « protection temporaire » prévoit que les États membres peuvent, sur une telle base, décider que ses dispositions ne s'appliqueront pas.

Cette disposition pourra le cas échéant s'appliquer conjointement à l'article 51/6 de la loi du 15 décembre 1980, qui prévoit les modalités de la reprise en charge, conformément à la Convention de Dublin du 15 juin 1990 relative à la détermination de l'État membre responsable d'une demande d'asile présentée dans l'un des États membres des Communautés européennes (approuvée par une loi du 11 mai 1995, M.B. 30.09.1995), d'un étranger ayant demandé l'asile en Belgique et se trouvant irrégulièrement dans un autre État membre de l'Union européenne ou y ayant formulé une demande d'asile.

Article 14

Cette disposition transpose l'article 15 de la directive « protection temporaire » dans la loi du 15 décembre 1980.

Sont considérés comme membres de la famille par l'article 15, § 1er, de la directive, à la condition que la famille était déjà constituée dans le pays d'origine et a été séparée en raison de circonstances entourant l'afflux massif :

– le conjoint du bénéficiaire de la protection temporaire ou son partenaire non marié engagé dans une relation stable, lorsque la législation ou la pratique en vigueur dans l'État membre concerné traite les couples non mariés de manière comparable aux couples mariés dans le cadre de sa législation sur les étrangers, ainsi que les enfants mineurs célibataires du bénéficiaire ou de son conjoint (légitimes, nés hors mariage ou adoptés) ;

– d'autres parents proches qui vivaient au sein de l'unité familiale au moment des événements qui ont entraîné l'afflux massif et qui étaient alors entièrement ou principalement à la charge du regroupeant.

Wat betreft de eerste categorie, maakt artikel 15, §§ 2 en 3, een onderscheid naargelang de familieleden reeds genieten van de tijdelijke bescherming in een andere of meerdere lidstaten of naargelang zij zich nog niet hebben aangemeld bij een lidstaat:

– in de eerste situatie, dienen de lidstaten die familieleden te herenigen, rekening houdend met hun wensen;

– in de tweede situatie, dient de lidstaat waar de gezinshereniger reeds geniet van de tijdelijke bescherming de andere familieleden met hem te herenigen, indien ze nood hebben aan bescherming.

Wat betreft de tweede categorie van familieleden, maakt artikel 15, §§ 2 en 3, een onderscheid in dezelfde situaties:

– in de eerste situatie, kunnen de lidstaten die familieleden herenigen, rekening houdend, geval per geval, met de schrijnende moeilijkheden die ze zullen ondervinden als de gezinshereniging niet plaats heeft;

– in de tweede situatie, kan de lidstaat waar de gezinshereniger reeds geniet van de tijdelijke bescherming de andere familieleden met hem herenigen, indien zij nood hebben aan bescherming en rekening houdend, geval per geval, met de schijnende moeilijkheden die ze zullen ondervinden als de gezinshereniging niet plaats heeft.

Tenslotte, voorziet artikel 15 § 6 de afgifte, op grond van de tijdelijke bescherming, van verblijfstitels aan de familieleden die genieten van de gezinshereniging.

Enkele aspecten van de omzetting van die bepaling van de richtlijn 'tijdelijke bescherming' in artikel 57/34 van de wet van 15 december 1980, vereisen enig commentaar, omdat sommige aspecten een gunstiger karakter hebben.

1. Notie 'familieleden'

a) Het werd ten aanzien van het Belgisch recht, niet mogelijk geacht om het recht op gezinshereniging van de familieleden van het kerngezin van de gezinshereniger (echtgenoot en minderjarige kinderen) te beperken tot één hypothese, namelijk dat de familie reeds gevormd was in het land van herkomst en gescheiden werd in gevolge de gebeurtenissen.

Gelet op het feit dat het regime van tijdelijke bescherming relatief lang kan duren (maximum drie jaar),

En ce qui concerne la première catégorie, l'article 15, §§ 2 et 3, distingue selon que les membres de la famille bénéficient déjà de la protection temporaire dans un autre ou plusieurs États membres ou selon qu'ils ne sont pas encore présents dans un État membre :

– dans la première situation, les États membres doivent regrouper ces membres de la famille en tenant compte de leurs souhaits ;

– dans la seconde situation, l'État membre dans lequel le regroupant bénéficie de la protection temporaire regroupe ces membres de la famille avec celui-ci, s'ils nécessitent une protection.

En ce qui concerne la seconde catégorie de membres de la famille, l'article 15, §§ 2 et 3, distingue selon les mêmes situations :

– dans la première situation, les États membres peuvent regrouper ces membres de la famille en tenant compte, au cas par cas, des difficultés extrêmes qu'ils rencontreraient si le regroupement ne se réalisait pas ;

– dans la seconde situation, l'État membre dans lequel le regroupant bénéficie de la protection temporaire peut regrouper ces membres de la famille avec celui-ci, s'ils nécessitent une protection et en tenant compte, au cas par cas, des difficultés extrêmes qu'ils rencontreraient si le regroupement ne se réalisait pas.

Enfin, l'article 15, § 6, de la directive prévoit la délivrance au titre de la protection temporaire de titres de séjour aux membres de la famille ayant bénéficié d'une mesure de regroupement.

Certains aspects de la transposition de cette disposition de la directive « protection temporaire » dans l'article 57/34 de la loi du 15 décembre 1980 nécessitent d'être commentés, en raison, pour certains d'entre eux, de leur caractère plus favorable.

1. Notion de membres de la famille

a) Il n'a pas été estimé possible, au regard du droit belge, de limiter le droit au regroupement familial des membres de la famille nucléaire du regroupant (conjoint et enfants mineurs) à la seule hypothèse où la famille était déjà constituée dans le pays d'origine et a été séparée suite aux événements.

Vu la durée relativement longue que peut atteindre le régime de protection temporaire (trois ans au maxi-

werd er gekozen voor de toekenning van een machtiging tot verblijf van rechtswege aan deze personen, zelfs indien de familie werd gevormd op het moment dat de vreemdeling reeds begunstigde is van de tijdelijke bescherming in België.

Desalniettemin, krachtens § 4 van het artikel 57/34, zullen deze familieleden slechts zelf genieten van het regime van tijdelijke bescherming, indien zij voldoen aan de toepassingsvoorwaarden van deze bescherming.

b) De niet gehuwde partner van de begunstigde van de tijdelijke bescherming, kan een machtiging tot verblijf verkrijgen op basis van de omzendbrief van 30 september 1997 betreffende het verlenen van een verblijfsmachtiging op basis van samenwonen in het kader van een duurzame relatie (B.S. 14/11/1997).

c) Men moet verstaan onder 'minderjarige kinderen', de kinderen die de leeftijd van 18 jaar nog niet bereikt hebben.

2. Machtiging tot verblijf van de leden van het kerngezin

In het geval dat de familieleden reeds genieten van de tijdelijke bescherming in een of meerdere andere lidstaten, laat het feit dat zij de aanvraag om een machtiging tot verblijf te verkrijgen moeten indienen, toe rekening te houden met hun wensen. De bevoegde Belgische overheden zullen zich dan wenden tot deze lidstaat of die lidstaten voor hun overbrenging naar België (zie nieuw artikel 57/35, *infra*).

In het geval dat zij nog niet aanwezig zijn in een lidstaat, zal de machtiging tot verblijf toegekend worden zonder dat er nagegaan zal worden of een bescherming vereist is, om de reden bepaald in het hoger- vermeld punt 1a.

Om begunstigde te kunnen zijn van dit recht op machtiging tot verblijf mag het familielid zich niet in één van de volgende gevallen bevinden:

– ofwel in één van de gevallen bepaald in artikel 3, eerste lid, 5° tot 8°, van de wet (vreemdeling die ter fine van weigering van toegang gesignaleerd staat, vreemdeling die geacht wordt de internationale betrekkingen van België of van een Schengen-staat of de openbare rust, de openbare orde of de veiligheid van het land te kunnen schaden of de vreemdeling die sedert minder dan 10 jaar uit het Rijk werd teruggewezen of uitgezet), indien hij niet behoort tot de specifieke groepen die worden bedoeld in het besluit van de Euro-

mum), il a été opté pour l'octroi d'une autorisation de séjour de droit à ces personnes, même si la famille est constituée alors que l'étranger est déjà bénéficiaire de la protection temporaire en Belgique.

Toutefois, en vertu du § 4 de l'article 57/34, ces membres de la famille ne bénéficieront eux-mêmes du régime de protection temporaire que s'ils répondent aux conditions d'application de cette protection.

b) En ce qui concerne le partenaire non marié du bénéficiaire de la protection temporaire, il pourra obtenir une autorisation de séjour sur la base de la circulaire du 30 septembre 1997 relative à l'octroi d'une autorisation de séjour sur la base de la cohabitation dans le cadre d'une relation durable (M.B., 14.11.1997).

c) Il faut entendre par « enfants mineurs » les enfants qui n'ont pas atteint l'âge de 18 ans.

2. Autorisation au séjour des membres de la famille nucléaire

Lorsque les membres de la famille bénéficient déjà de la protection temporaire dans un autre ou plusieurs États membres, le fait qu'ils doivent introduire la demande d'autorisation de séjour permet de répondre à l'obligation de prendre en compte leurs souhaits. Les autorités belges compétentes saisiront alors ce ou ces États membres aux fins de leur transfert vers la Belgique (voyez article 57/35 nouveau, *infra*).

Lorsqu'ils ne sont pas encore présents dans un État membre, l'autorisation de séjour sera accordée sans qu'il soit vérifié s'ils nécessitent une protection, pour la raison explicitée au point 1.a), ci-dessus.

Pour pouvoir bénéficier de ce droit à l'autorisation de séjour, le membre de la famille ne doit pas se trouver :

– soit, s'il ne fait pas partie des groupes spécifiques visés par la décision du Conseil de l'Union européenne mettant en œuvre la protection temporaire, dans un des cas prévus à l'article 3, alinéa 1er, 5° à 8°, de la loi (étranger signalé aux fins de non-admission, étranger considéré comme pouvant compromettre les relations internationales de la Belgique ou d'un État Schengen ou la tranquillité publique, l'ordre public ou la sécurité nationale ou étranger renvoyé ou expulsé du Royaume depuis moins de dix ans);

pese Unie dat de tijdelijke bescherming in werking stelt:

– ofwel in één van de gevallen bepaald in artikel 57/32, eerste lid, indien hij behoort tot deze groepen.

De opmerking van de Raad van State volgens welke de machtiging tot verblijf enkel zou mogen worden geweigerd indien het familielid zich bevindt in één van de gevallen die worden bedoeld in artikel 57/32, eerste lid, werd niet gevolgd voor zover deze bepaling de motieven van uitsluiting van de tijdelijke bescherming voorziet, die niet van toepassing zijn op vreemdelingen die enkel op indirecte wijze begunstigde zijn van dit regime.

3. Mogelijkheid van een machtiging tot verblijf van de andere familieleden

De voorwaarde van het bestaan van de familie in het land van herkomst is vervat in de voorwaarden om de andere familieleden te herenigen.

De beslissing om een machtiging tot verblijf toe te kennen aan deze personen zal genomen worden, rekening houdend, geval per geval, met de buitengewone moeilijkheden die zij zouden tegenkomen, indien de hereniging niet zou worden verwezenlijkt.

4. Indiening van de aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf en afgeleverde verblijfstitel

Analoog met wat in artikel 57/30 is voorgeschreven, zal de wijze van indiening van de aanvraag tot het verkrijgen van een machtiging tot verblijf worden bepaald bij koninklijk besluit overlegd in de Ministerraad.

De familieleden gemachtigd tot verblijf zullen een verblijfstitel ontvangen met dezelfde duur als die van de hereniger die geniet van de tijdelijke bescherming. Deze titel zal onderworpen zijn aan dezelfde voorwaarden voor verlenging en vernieuwing.

5. Voordeel van de tijdelijke bescherming

Gezien er geen beperkingen zijn aan het recht op de machtiging tot verblijf van de leden van het kerngezin van de persoon die geniet van de tijdelijke bescherming (zie punt 1, supra), verduidelijkt § 4 dat het voordeel van de tijdelijke bescherming niet wordt toegekend aan de familieleden die geen bescherming nodig hebben.

– soit, s'il fait partie de ces groupes, dans un des cas prévus à l'article 57/32, § 1er.

L'observation du Conseil d'État selon laquelle l'autorisation de séjour ne pourrait être refusée que si le membre de la famille se trouve dans un des cas visés à l'article 57/32, § 1er, n'a pas été suivie dans la mesure où cette disposition prévoit les motifs d'exclusion de la protection temporaire, qui ne sont pas applicables à des étrangers qui ne bénéficient qu'indirectement de ce régime.

3. Possibilité d'autorisation au séjour d'autres membres de la famille

La condition de l'existence de la famille dans le pays d'origine est sous-entendue par les conditions posées à la possibilité de regrouper ces autres membres de la famille.

La décision d'octroi d'une autorisation de séjour à ces personnes sera prise en tenant compte, au cas par cas, des difficultés extrêmes qu'elles rencontreraient si le regroupement ne se réalisait pas.

4. Introduction de la demande d'autorisation de séjour et titre de séjour délivré

De manière identique à ce qui est prévu à l'article 57/30, les modalités d'introduction de la demande d'autorisation de séjour seront fixées par arrêté royal délibéré en Conseil des ministres.

Les membres de la famille autorisés au séjour recevront un titre de séjour de même durée que celui du bénéficiaire de la protection temporaire regroupant, titre qui sera soumis aux mêmes conditions de prorogation et de renouvellement.

5. Bénéfice de la protection temporaire

Vu l'absence de restriction du droit à l'autorisation de séjour des membres de la famille nucléaire du bénéficiaire de la protection temporaire (voir point 1, supra), le § 4 précise que le bénéfice de la protection temporaire n'est pas accordé aux membres de la famille qui ne nécessitent pas une protection.

6. Motief van weigering van een machtiging tot verblijf

De minister of zijn gemachtigde kan de machtiging tot verblijf weigeren aan het familielid indien dit familielid al gemachtigd is tot verblijf in een andere lidstaat van de Europese Unie die het besluit van de Raad van de Europese Unie die de tijdelijke bescherming in werking stelt, moet toepassen.

In dit geval moet de vraag om machtiging tot verblijf worden beschouwd als een vraag tot overdracht en worden geregeld overeenkomstig artikel 57/35, nieuw.

Tenslotte dient er in herinnering gebracht te worden dat elke beslissing tot weigering van het toekennen van het voordeel van gezinshereniging het voorwerp kan uitmaken van een beroep bij de Raad van State, dit op grond van artikel 69 van de wet van 15 december 1980, wat beantwoordt aan de vereiste gesteld door artikel 29 van de richtlijn 'tijdelijke bescherming' (toegang tot rechtsberoepen).

Artikel 15

Het nieuwe artikel 57/35, § 1, van de wet van 15 december 1980 zet de bepalingen van het artikel 26, § 1 van de richtlijn 'tijdelijke bescherming' om. Dit artikel bepaalt het volgende : «Zolang de tijdelijke bescherming duurt, werken de lidstaten samen met het oog op overbrenging van de verblijfplaats van de begunstigten van tijdelijke bescherming van de ene lidstaat naar de andere, op voorwaarde dat de betrokken personen instemmen met die overbrenging».

Volgens het artikel 26, §§ 2 en 3 van de richtlijn houdt dit concreet in dat de lidstaat die verzoekt een overbrenging te doen, deze aanvraag moet kenbaar maken aan de andere lidstaten en de Commissie en het Hoog Commissariaat voor de Vluchtelingen van de Verenigde Naties hiervan moet op de hoogte brengen.

De verzoekende lidstaat zal, op vraag van elke andere lidstaat, de noodzakelijke informatie betreffende de persoon die tijdelijke bescherming geniet verstrekken. De aangezochte lidstaat zal de verzoekende lidstaat in kennis stellen van elke wijziging van de informatie.

Tot slot zullen de lidstaten de verzoekende lidstaat informeren over hun opvangcapaciteit voor de overgebrachte personen.

6. Motif de refus de l'autorisation de séjour

Le ministre ou son délégué peut refuser l'autorisation de séjour au membre de la famille lorsque celui-ci est déjà autorisé à séjourner dans un autre État membre de l'Union européenne tenu d'appliquer la décision du Conseil de l'Union européenne mettant en œuvre la protection temporaire.

Dans ce cas, la demande d'autorisation de séjour doit être considérée comme une demande de transfert et être réglée conformément à l'article 57/35, nouveau.

Enfin, il convient de rappeler que toute décision de refus du bénéficiaire du regroupement familial pourra faire l'objet d'un recours auprès de Conseil d'Etat, en vertu de l'article 69 de la loi du 15 décembre 1980, ce qui répond à l'exigence posée par l'article 29 de la directive « protection temporaire » (accès à des voies de recours juridictionnelles).

Article 15

Le nouvel article 57/35, § 1er, de la loi du 15 décembre 1980 transpose les dispositions de l'article 26, § 1er, de la directive « protection temporaire », qui prévoit que « Pendant la durée de la protection temporaire, les États membres coopèrent entre eux en ce qui concerne le transfert de la résidence des bénéficiaires de la protection temporaire d'un État membre vers un autre, sous réserve que les personnes concernées aient accepté de procéder à ce transfert ».

Concrètement, aux termes de l'article 26, §§ 2 et 3, de la directive, l'État membre demandeur du transfert fera connaître les demandes de transfert aux autres États membres et en informera la Commission et le Haut Commissariat des Nations unies pour les Réfugiés.

L'État membre demandeur fournira, à la demande de tout autre État membre, les informations relatives à un bénéficiaire de la protection temporaire qui sont nécessaires. L'État membre requis notifiera à l'État membre demandeur toute correction apportée à une information.

Enfin, les États membres informeront l'État membre demandeur de leur capacité à accueillir des personnes transférées.

De § 2 van het nieuwe artikel 57/35 ligt in het verlengde van het artikel 57/34, dat hierboven werd besproken.

Als de familieleden van een vreemdeling, die van de tijdelijke bescherming in België geniet, zelf genieten van dezelfde bescherming in een andere lidstaat en vragen om gemachtigd te worden om in België te verblijven, kunnen de Belgische overheden zich op dezelfde wijze wenden tot die lidstaat, voor de overbrenging van die personen naar het Belgisch grondgebied.

De § 3 van het nieuwe artikel 57/35 zet het artikel 26, § 4 van de richtlijn 'tijdelijke bescherming' om, dat bepaalt dat «In geval van overbrenging van een lidstaat naar een andere verliest de in de eerste lidstaat afgegeven verblijfstitel zijn geldigheid en vervallen de uit de tijdelijke bescherming voortvloeiende verplichtingen van die lidstaat jegens de begunstigde van deze bescherming» en zet tevens artikel 15, § 6 van dezelfde richtlijn om die een gelijkaardige bepaling voorziet ten aanzien van de familieleden die overgebracht zijn voor familiehereniging.

De § 4 van het nieuwe artikel 57/35 voorziet tenslotte dat de vreemdeling die overgebracht wordt naar België, zijn aanwezigheid moet kenbaar maken aan de overheden, teneinde in het bezit te worden gesteld van een verblijfstitel en teneinde te kunnen genieten van de voorziene regels.

Artikel 16

De § 1 van het nieuwe artikel 57/36 zet het artikel 6, § 1 van de richtlijn 'tijdelijke bescherming' om. Dit artikel bepaalt dat «De tijdelijke bescherming wordt beëindigd :

- a) wanneer de maximale duur is bereikt, hetzij
- b) op ieder moment, door de vaststelling van een met gekwalificeerde meerderheid genomen besluit van de Raad, op voorstel van de Commissie, die tevens elk verzoek van een lidstaat om een voorstel aan de Raad voor te leggen, onderzoekt».

Het artikel 6, § 2 van de richtlijn voorziet dat deze laatstgenoemde beslissing zal gebaseerd zijn op de vaststelling dat de situatie in het land van oorsprong een veilige en duurzame terugkeer van degenen die tijdelijke bescherming hebben gekregen mogelijk maakt, met eerbiediging van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, alsook van de verplichtingen van de lidstaten inzake het verbod op terugdrijving.

Le § 2 de l'article 57/35 nouveau est la prolongation de l'article 57/34 commenté *supra*.

Lorsque des membres de la famille d'un étranger bénéficiant de la protection temporaire en Belgique sont eux-mêmes bénéficiaires de la même protection dans un autre État membre et demandent l'autorisation de séjourner en Belgique, les autorités belges peuvent saisir de la même manière cet État membre aux fins du transfert de ces personnes vers le territoire belge.

Le § 3 de l'article 57/35 nouveau transpose l'article 26, § 4, de la directive « protection temporaire », qui prévoit que « Lorsque le transfert est effectué d'un État membre vers un autre, le titre de séjour dans l'État membre de départ vient à expiration et les obligations que la protection temporaire créait envers les bénéficiaires dans ce même État membre cessent. », et l'article 15, § 6, de la même directive, qui prévoit une disposition similaire à l'égard des membres de la famille transférés à des fins de regroupement familial.

Le § 4 de l'article 57/35 nouveau prévoit enfin que l'étranger transféré vers la Belgique doit signaler sa présence aux autorités afin d'être mis en possession d'un titre de séjour et de se voir appliquer les règles prévues.

Article 16

Le § 1er de l'article 57/36 nouveau transpose l'article 6, § 1er, de la directive « protection temporaire » qui prévoit qu'« Il est mis fin à la protection temporaire :

- a) lorsque la durée maximale a été atteinte ; ou
- b) à tout moment, par une décision du Conseil adoptée à la majorité qualifiée sur proposition de la Commission, qui examine également toute demande d'un État membre visant à ce qu'elle soumette une proposition au Conseil. »

L'article 6, § 2, de la directive prévoit que cette dernière décision sera fondée sur la constatation que la situation dans le pays d'origine permet un retour sûr et durable des personnes ayant bénéficié de la protection temporaire, dans le respect des droits de l'homme et des libertés fondamentales ainsi que des obligations des États membres en matière de non-refoulement.

De § 2 van het nieuwe artikel 57/36 voorziet de gevolgen van het einde van de tijdelijke bescherming voor het verblijf van de personen, die ervan genoten hebben in België.

Het voorziet dat de Minister of zijn gemachtigde de verblijfstitel van de persoon, die geniet van de tijdelijke bescherming kan intrekken en, behalve in het geval dat de betrokkene bovendien een asielzoeker is, wiens aanvraag in behandeling is, hem een bevel kan geven om het grondgebied te verlaten. De Minister of zijn gemachtigde kan dezelfde maatregel nemen ten aanzien van de familieleden die gemachtigd zijn om in het Rijk in die hoedanigheid te verblijven.

De termijn waarbinnen de vreemdeling het grondgebied moet verlaten, mag in elk geval niet minder zijn dan 1 maand, teneinde de betrokken personen toe te laten hun vertrek te organiseren.

Om de verhouding tussen de twee termijnen te verduidelijken, is het van belang te preciseren dat de termijn van acht werkdagen gedurende dewelke de vreemdeling die van de tijdelijke bescherming genoten heeft, een asielaanvraag kan indienen wanneer er een einde gesteld wordt aan deze bescherming (artikel 2 van het ontwerp), aanvangt op de datum waarop er een einde gesteld wordt aan de tijdelijke bescherming. In principe valt deze termijn samen met de termijn waarover een persoon beschikt om het grondgebied te verlaten overeenkomstig artikel 57/36 nieuw.

Overeenkomstig artikel 23 van de richtlijn «tijdelijke bescherming», zullen de bevoegde Belgische overheden de personen die de tijdelijke bescherming hebben genoten en van wie de gezondheidstoestand een terugreis niet toelaat, bijvoorbeeld als de onderbreking van de behandeling ernstige gevolgen kan hebben, niet op gedwongen wijze verwijderen. In dat geval zal de Minister of zijn gemachtigde de machtiging tot verblijf van de personen verlengen.

Bovendien zal de minister of zijn gemachtigde de machtiging tot verblijf van gezinnen met minderjarige schoolgaande kinderen (minimum op het niveau van het lager onderwijs) kunnen verlengen, opdat die kinderen het lopende schooljaar kunnen voltooien.

Artikel 17

Artikel 63, derde lid, wordt opgeheven overeenkomstig de opmerking van de Raad van State volgens dewelke deze bepaling overbodig is geworden sinds het van kracht worden van artikel 2, 4°, van de wet van 11

Le § 2 de l'article 57/36 nouveau prévoit les conséquences de la fin de la protection temporaire sur le séjour des personnes qui en étaient bénéficiaires en Belgique.

Il prévoit que le Ministre ou son délégué peut retirer le titre de séjour du bénéficiaire de la protection temporaire et, sauf si l'intéressé est en outre un demandeur d'asile dont l'examen de la demande est en cours, lui donner l'ordre de quitter le territoire, et prendre la même mesure à l'égard des membres de la famille autorisés à séjourner dans le Royaume en cette qualité.

Le délai dans lequel l'étranger doit quitter le territoire ne peut en tout cas être inférieur à un mois, afin de permettre aux personnes intéressées d'organiser leur départ.

Afin de clarifier la relation entre les deux délais, il importe de préciser que le délai de huit jours ouvrables pendant lequel un étranger ayant bénéficié de la protection temporaire peut demander l'asile lorsqu'il est mis fin à cette protection (article 2 du projet) commence à courir à la date à laquelle il est mis fin à la protection temporaire et sera donc en principe concomitant au délai donné à cette personne pour quitter le territoire conformément à l'article 57/36 nouveau.

Conformément à l'article 23 de la directive «protection temporaire», les autorités belges compétentes n'éloigneront pas de manière forcée les personnes ayant bénéficié de la protection temporaire et dont l'état de santé ne permet pas le voyage de retour, par exemple si l'interruption du traitement suivi peut avoir des conséquences graves. Dans ce cas, le Ministre ou son délégué prorogera l'autorisation de séjour de ces personnes.

En outre, le ministre ou son délégué pourra proroger l'autorisation de séjour des familles comportant des enfants mineurs scolarisés (dans le niveau primaire au minimum), afin que ces enfants puissent terminer la période scolaire en cours.

Article 17

L'article 63, alinéa 3, est abrogé conformément à l'observation du Conseil d'État, selon laquelle cette disposition est devenue superflue depuis l'entrée en vigueur de l'article 2, 4°, de la loi du 11 avril 1994 rela-

april 1994 met betrekking tot de openbaarheid van de administratie, die bovendien volledig is omdat ze bepaalt dat de verjaringstermijn voor het indienen van deze rechtsmiddelen niet begint te lopen indien de rechtsmiddelen niet kenbaar worden gemaakt.

Artikel 18

Deze bepaling vervolledigt de opsomming van de artikelen die voorkomen in het artikel 68 van de wet van 15 december 1980 en laat zo toe de vreemdeling die uitgesloten is van het voordeel van de tijdelijke bescherming en die door de Minister een verblijfsplaats is toegewezen, te vragen deze veiligheidsmaatregel op te heffen.

Artikel 19

Het artikel 74/4 bis, § 2, van de wet van 15 december 1980 voorziet dat het bedrag van de administratieve geldboete opgelegd aan de vervoerder voor elke passagier die hij naar België brengt die niet in het bezit is van de vereiste documenten (zie § 1 van dit artikel) wordt teruggegeven indien de asielaanvraag van deze vreemdeling ontvankelijk is verklaard.

Gelet op de bijzondere situatie van de persoon die geniet van de tijdelijke bescherming op basis van een beslissing van de Raad van de Europese Unie, is het aangewezen dezelfde bepaling toe te passen op de vervoerder die deze persoon naar België brengt zonder in het bezit te zijn van de nodige binnenkomst-documenten.

Artikel 20

Deze bepaling betreffende de inwerkingtreding vraagt geen bijzonder commentaar.

De minister van Binnenlandse Zaken,

A. DUQUESNE

De minister van Maatschappelijke Integratie,

J. VANDE LANOTTE

tive à la publicité de l'administration, qui est, en outre, plus complète puisqu'elle prévoit qu'à défaut de notification des voies de recours, le délai de prescription pour introduire ceux-ci ne prennent pas cours.

Article 18

Cette disposition complète l'énumération des articles figurant à l'article 68 de la loi du 15 décembre 1980 et permet ainsi à l'étranger exclu du bénéfice de la protection temporaire et assigné à résidence par le Ministre de demander la levée de cette mesure de sûreté.

Article 19

L'article 74/4 bis, § 2, de la loi du 15 décembre 1980 prévoit que le montant de l'amende administrative infligée au transporteur pour tout passager non muni des documents requis qu'il amène en Belgique (voyez le § 1er de cet article), est restitué lorsque la demande d'asile de cet étranger est déclarée recevable.

Vu la situation particulière du bénéficiaire de la protection temporaire sur la base d'une décision du Conseil de l'Union européenne, il s'impose d'appliquer la même disposition au transporteur qui l'amène, démuné des documents requis pour l'entrée, en Belgique.

Article 20

Cette disposition, relative à l'entrée en vigueur de la loi, ne nécessite pas de commentaires particuliers.

Le ministre de l'Intérieur,

A. DUQUESNE

Le ministre de l'Intégration sociale,

J. VANDE LANOTTE

**Wetsontwerp tot wijziging van artikel 71 van de
van de wet van 15 december 1980 betreffende de
toegang tot het grondgebied, het verblijf, de
vestiging en de verwijdering van vreemdelingen**

(artikel 77 van de Grondwet)

II. — ARTIKELSGEWIJZE TOELICHTING

Artikel 1

Deze bepaling is van zuiver juridisch-technische aard. Zij vloeit voort uit artikel 83 van de Grondwet luidens welk elk wetsvoorstel en elk wetsontwerp moet vermelden of het een aangelegenheid regelt bedoeld in de artikelen 74, 77 of 78 van de Grondwet.

Artikel 2

Deze bepaling vervolledigt de opsomming van de artikelen die voorkomt in artikel 71 van de wet van 15 december 1980 en maakt het aldus de vreemdeling die van tijdelijke bescherming is uitgesloten en ter beschikking van de regering is gesteld, mogelijk tegen deze maatregel van vrijheidsberoving beroep in te stellen bij de bevoegde raadkamer van de correctionele rechtbank.

Op te merken is dat aangezien aan deze vreemdeling de toegang tot het grondgebied van het Rijk kan worden geweigerd krachtens artikel 57/32, hij kan worden vastgehouden in een welbepaalde plaats, gelegen aan de grens, in afwachting van zijn terugdrijving, met toepassing van artikel 74/5, ' 1, 1°, van de wet van 15 december 1980. In dit geval is de bevoegde raadkamer de raadkamer van de correctionele rechtbank van de plaats waar hij wordt vastgehouden, met toepassing van artikel 71, 2e alinea, van dezelfde wet.

Artikel 3

Deze bepaling over de inwerkingtreding van de wet behoeft geen commentaar.

De minister van Binnenlandse Zaken,

A. DUQUESNE

De minister van Justitie,

M. VERWILGHEN

**Projet de loi modifiant l'article 71 de la loi du 15
décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour,
l'établissement et l'éloignement des étrangers**

(article 77 de la constitution)

II. — COMMENTAIRE PAR ARTICLE

Article 1er

Cette disposition est de pure technique juridique. Elle découle de l'article 83 de la Constitution selon lequel chaque proposition et projet de loi doit indiquer si elle ou il règle une matière visée aux articles 74, 77 ou 78 de la Constitution.

Article 2

Cette disposition complète l'énumération des articles figurant à l'article 71 de la loi du 15 décembre 1980 et permet ainsi à l'étranger exclu du bénéfice de la protection temporaire et mis à la disposition du gouvernement d'introduire un recours contre cette mesure privative de liberté auprès de la Chambre du Conseil du tribunal correctionnel compétent.

Il est à remarquer que cet étranger pouvant se voir refuser l'accès au territoire du Royaume en vertu de l'article 57/32, il pourra être maintenu dans un lieu déterminé, situé aux frontières, en attendant son refoulement, en application de l'article 74/5, § 1er, 1°, de la loi du 15 décembre 1980. Dans ce cas, la Chambre du Conseil compétente sera celle du tribunal correctionnel du lieu où il est maintenu, en application de l'article 71, alinéa 2, de la même loi.

Article 3

Cette disposition, relative à l'entrée en vigueur de la loi, ne nécessite pas de commentaires particuliers.

Le ministre de l'Intérieur,

A. DUQUESNE

Le ministre de la Justice,

M. VERWILGHEN

VOORONTWERP VAN WET**onderworpen aan het advies van de Raad van State****Voorontwerp van wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen**

Hoofdstuk I – Algemene bepaling

Artikel 1. — Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 78 van de Grondwet.

Hoofdstuk II. — Wijzigingen van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Art. 2. — Er wordt een nieuw artikel 50 bis ingevoegd in Titel II, Hoofdstuk II, Afdeling 1, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, dat als volgt luidt:

« Art. 50 bis. De begunstigde van de tijdelijke bescherming bedoeld in artikel 57/29 kan op elk ogenblik een verklaring afleggen of een verzoek om erkenning van zijn hoedanigheid van vluchteling richten tot één van de door de Koning aangewezen overheden overeenkomstig artikel 50, eerste lid. »

De vreemdeling die op grond van artikel 57/29 een tijdelijke bescherming heeft genoten en het statuut van vluchteling wenst te verkrijgen, moet zijn verklaring afleggen of zijn aanvraag om erkenning van de hoedanigheid van vluchteling richten tot een van de overheden aangewezen door de Koning krachtens artikel 50, eerste lid, binnen acht werkdagen die volgen op het einde van de regeling van tijdelijke bescherming in een van de gevallen bepaald bij artikel 57/36, § 1. »

Art. 3. — Artikel 51/5, § 1, van dezelfde wet, ingevoegd door de wet van 15 juli 1996, wordt aangevuld met het volgende lid:

« België is steeds verantwoordelijk voor de behandeling van de asielaanvraag die ingediend wordt door een begunstigde van de tijdelijke bescherming die gemachtigd werd tot een verblijf in het Rijk krachtens artikel 57/30. »

Art. 4. — In Titel II, Hoofdstuk II, Afdeling 1, van dezelfde wet, wordt er een nieuw artikel 51/9 ingevoegd dat als volgt luidt:

« Art. 51/9. Het onderzoek van de asielaanvraag van een vreemdeling die een begunstigde is van de tijdelijke bescherming, bedoeld in artikel 57/29, wordt opgeschort totdat de regeling inzake tijdelijke bescherming beëindigd wordt in één van de gevallen voorzien in artikel 57/36, § 1. »

Art. 5. — Artikel 52, § 4, 1°, van dezelfde wet, gewijzigd door de wet van 15 juli 1996, wordt vervangen door de volgende bepaling:

AVANT-PROJET DE LOI**soumis à l'avis du Conseil d'Etat****Avant-projet de loi modifiant la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers**Chapitre Ier. — Disposition générale.

Article 1er. — La présente loi règle une matière visée à l'article 78 de la Constitution.

Chapitre II. — Modifications de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers.

Art. 2. — Il est inséré dans le Titre II, Chapitre II, Section 1ère, de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers, un article 50 bis, nouveau, rédigé comme suit :

« Art. 50 bis. Le bénéficiaire de la protection temporaire visé à l'article 57/29 peut, à tout moment, faire une déclaration ou adresser une demande de reconnaissance de sa qualité de réfugié à l'une des autorités désignées par le Roi en exécution de l'article 50, alinéa 1er. »

L'étranger qui a bénéficié d'une protection temporaire en vertu de l'article 57/29 et qui désire obtenir le statut de réfugié doit faire sa déclaration ou adresser sa demande de reconnaissance de la qualité de réfugié, à l'une des autorités désignées par le Roi en exécution de l'article 50, alinéa 1er, dans les huit jours ouvrables qui suivent la fin du régime de protection temporaire dans un des cas prévus à l'article 57/36, § 1er. »

Art. 3. — L'article 51/5, § 1er, de la même loi, inséré par la loi du 15 juillet 1996, est complété par l'alinéa suivant :

« Le traitement de la demande d'asile introduite par un bénéficiaire de la protection temporaire autorisé au séjour dans le Royaume en vertu de l'article 57/30, incombe toujours à la Belgique. »

Art. 4. — Il est inséré dans le Titre II, Chapitre II, Section 1ère, de la même loi, un article 51/9, nouveau, rédigé comme suit :

« Art. 51/9. L'examen de la demande d'asile d'un étranger bénéficiaire de la protection temporaire visée à l'article 57/29, est suspendu jusqu'à ce que le régime de protection temporaire prenne fin dans un des cas prévus à l'article 57/36, § 1er. »

Art. 5. — L'article 52, § 4, 1°, de la même loi, modifié par la loi du 15 juillet 1996, est remplacé par la disposition suivante :

« 1° indien de vreemdeling, zonder verantwoording, zijn aanvraag heeft ingediend nadat het verblijf of de vestiging opgehouden heeft regelmatig te zijn of na de afloop van de termijn vastgesteld bij artikel 50 bis, tweede lid, of indien hij niet heeft voldaan, zonder verantwoording, aan de meldingsplicht overeenkomstig artikel 51/6, eerste lid, of artikel 51/7, tweede lid; »

Art. 6. — Artikel 54, §§ 1 en 2, van dezelfde wet, vervangen door de wet van 6 mei 1993 en gewijzigd door de wetten van 24 mei 1994, 15 juli 1996 en 7 mei 1999, wordt als volgt gewijzigd :

1° § 1, eerste lid, 5°, wordt aangevuld met een punt 6°, dat luidt als volgt :

« 6° die behoren tot de bijzondere groepen van personen aan wie een tijdelijke bescherming wordt verleend door een besluit van de Raad van de Europese Unie, aangenomen overeenkomstig de richtlijn 2001/55/EG van de Raad van de Europese Unie van 20 juli 2001 bedoeld in artikel 57/29, § 1. »

2° § 1, tweede lid, wordt vervangen door de volgende bepaling:

« De aanwijzing van een verplichte plaats van inschrijving duurt tot aan de beslissing tot erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of totdat het bevel om het grondgebied te verlaten is uitgevoerd. »

3° § 2 wordt vervangen door de volgende bepaling:

« § 2. In ernstige omstandigheden, indien hij het nodig acht voor de handhaving van de openbare orde of de veiligheid van het land, kan de Minister de vreemdeling die de hoedanigheid van vluchteling heeft aangevraagd, verplichten in een bepaalde plaats te verblijven tijdens het onderzoek van zijn aanvraag.

In uitzonderlijk ernstige omstandigheden kan de Minister de betrokkene voorlopig ter beschikking stellen van de Regering. »

Art. 7. — In Titel II van dezelfde wet wordt er een Hoofdstuk II bis ingevoegd met als titel «Hoofdstuk II bis – Begunstigden van tijdelijke bescherming», op basis van de richtlijn 2001/55/EG van de Raad van de Europese Unie van 20 juli 2001 betreffende minimumnormen voor het verlenen van tijdelijke bescherming in geval van massale toestroom van ontheemden en maatregelen ter bevordering van een evenwicht tussen de inspanning van de lidstaten voor de opvang en het dragen van de consequenties van de opvang van deze personen. ».

Art. 8. — In Titel II, Hoofdstuk II bis, nieuw, van dezelfde wet, wordt er een artikel 57/29 ingevoegd dat als volgt luidt:

« Art. 57/29. § 1. Genieten een tijdelijke bescherming : ontheemden afkomstig uit derde landen die massaal toestromen of die riskeren massaal toe te stromen naar de Lidstaten van de Europese Unie en die niet naar hun land van oorsprong kunnen terugkeren.

Het bestaan van een massale toestroom van ontheemden wordt vastgesteld bij een besluit van de Raad van de Europese Unie aangenomen overeenkomstig de richtlijn 2001/55/EG van

« 1° si l'étranger a, sans justification, présenté sa demande lorsque le séjour ou l'établissement a cessé d'être régulier ou après l'expiration du délai fixé à l'article 50 bis, alinéa 2, ou s'il n'a pas satisfait, sans justification, à l'obligation de présentation conformément à l'article 51/6, alinéa 1er, ou à l'article 51/7, alinéa 2; »

Art. 6. — L'article 54, §§ 1er et 2, de la même loi, remplacé par la loi du 6 mai 1993 et modifié par les lois des 24 mai 1994, 15 juillet 1996 et 7 mai 1999, est modifié de la manière suivante :

1° Le § 1er, alinéa 1er, est complété par un 6°, rédigé comme suit :

« 6° qui appartiennent aux groupes spécifiques de personnes auxquelles une décision du Conseil de l'Union européenne, adoptée conformément à la directive 2001/55/CE du Conseil de l'Union européenne du 20 juillet 2001 visée à l'article 57/29, § 1er, accorde une protection temporaire. »

2° Le § 1er, alinéa 2, est remplacé par la disposition suivante :

« La désignation d'un lieu obligatoire d'inscription dure jusqu'à la décision de reconnaissance de la qualité de réfugié ou jusqu'à ce que l'ordre de quitter le territoire soit exécuté. »

3° Le § 2 est remplacé par la disposition suivante :

« § 2. Dans des circonstances graves, s'il l'estime nécessaire pour la sauvegarde de l'ordre public ou de la sécurité nationale, le Ministre peut enjoindre à l'étranger qui a demandé la qualité de réfugié de résider en un lieu déterminé pendant que sa demande est à l'examen.

Dans des circonstances exceptionnellement graves, le Ministre peut mettre l'intéressé à titre provisoire à la disposition du Gouvernement. »

Art. 7. — Il est inséré dans le Titre II de la même loi, un Chapitre II bis, intitulé «Chapitre II bis – Bénéficiaires de la protection temporaire, sur la base de la directive du Conseil de l'Union européenne 2001/55/CE du 20 juillet 2001 relative à des normes minimales pour l'octroi d'une protection temporaire en cas d'afflux massif de personnes déplacées et à des mesures tendant à assurer un équilibre entre les efforts consentis par les États membres pour accueillir ces personnes et supporter les conséquences de cet accueil ».

Art. 8. — Il est inséré dans le Titre II, Chapitre II bis, nouveau, de la même loi, un article 57/29, rédigé comme suit :

« Art. 57/29. § 1er. Bénéficiaire d'une protection temporaire les personnes déplacées affluant massivement ou risquant d'affluer massivement vers les États membres de l'Union européenne en provenance de pays tiers et qui ne peuvent rentrer dans leur pays d'origine.

L'existence d'un afflux massif de personnes déplacées est constatée par une décision du Conseil de l'Union européenne, adoptée conformément à la directive 2001/55/CE du Conseil de

de Raad van de Europese Unie van 20 juli 2001 betreffende minimumnormen voor het verlenen van tijdelijke bescherming in geval van massale toestroom van ontheemden en maatregelen ter bevordering van een evenwicht tussen de inspanning van de lidstaten voor de opvang en het dragen van de consequenties van de opvang van deze personen. Dit besluit, dat een omschrijving omvat van de specifieke groepen personen waarop de tijdelijke bescherming van toepassing is en de datum weergeeft waarop de tijdelijke bescherming ingaat, heeft tot gevolg dat deze personen tijdelijke bescherming krijgen.

§ 2. Onder voorbehoud van de toepassing van artikel 57/32 en op voorwaarde dat een besluit van de Raad van de Europese Unie, aangenomen overeenkomstig de richtlijn 2001/55/EG van de Raad van de Europese Unie van 20 juli 2001, bedoeld in § 1, niet eerder een einde maakt aan de tijdelijke bescherming, wordt deze tijdelijke bescherming verleend aan de bedoelde personen voor een periode van 1 jaar vanaf de datum van de inwerkingstelling van de tijdelijke bescherming en wordt deze automatisch verlengd met zes maanden voor een tweede periode van 1 jaar.

Deze totale periode van twee jaar kan verlengd worden voor een nieuwe periode van maximaal 1 jaar door een nieuw besluit van de Raad van de Europese Unie, aangenomen overeenkomstig de richtlijn 2001/55/EG van de Raad van de Europese Unie van 20 juli 2001, bedoeld in § 1.

Art. 9. — In Titel II, Hoofdstuk II bis, nieuw, van dezelfde wet, wordt een artikel 57/30 ingevoegd dat als volgt luidt:

« Art. 57/30. — § 1 Onder voorbehoud van de toepassing van § 2 of van artikel 57/32 machtigt de Minister of zijn gemachtigde de begunstigde van de tijdelijke bescherming, bedoeld in artikel 57/29, tot een verblijf van een jaar. Deze machtiging wordt vernieuwd, met periodes van zes maanden, zolang de tijdelijke bescherming niet beëindigd werd in één van de gevallen voorzien bij artikel 57/36, § 1. De duur van de machtiging kan herleid worden tot de periode voorafgaand aan de automatische beëindiging van de tijdelijke bescherming die in werking werd gesteld door het besluit van de Raad van de Europese Unie bedoeld in artikel 57/29, § 1, tweede lid, of kan verlengd worden door een besluit van de Raad van de Europese Unie bedoeld in artikel 57/29, § 2, tweede lid.

De Koning bepaalt de wijze van de indiening van de aanvraag tot het verkrijgen van deze machtiging tot verblijf bij een in de Ministerraad overlegd besluit.

Bij de aanvraag om machtiging tot verblijf wordt aan de begunstigde van de tijdelijke bescherming een document overhandigd, opgesteld in een taal die hij begrijpt, waarin de bepalingen over de tijdelijke bescherming die op hem van toepassing zijn duidelijk worden uiteengezet.

De afgeleverde verblijfstitel blijft geldig tot het einde van de geldigheidsduur van de machtiging. Hij wordt op verzoek van de betrokkene verlengd of hernieuwd door het gemeentebestuur van de verblijfplaats op voorwaarde dat de aanvraag werd ingediend vóór het verstrijken van de verblijfstitel en dat de Minister of zijn gemachtigde de machtiging heeft verlengd voor een nieuwe periode.

l'Union européenne du 20 juillet 2001, relative à des normes minimales pour l'octroi d'une protection temporaire en cas d'afflux massif de personnes déplacées et à des mesures tendant à assurer un équilibre entre les efforts consentis par les États membres pour accueillir ces personnes et supporter les conséquences de cet accueil. Cette décision, portant description des groupes spécifiques de personnes auxquels s'appliquent la protection temporaire et la date de mise en œuvre de celle-ci, entraîne la mise en œuvre de la protection temporaire de ces personnes.

§ 2. Sous réserve de l'application de l'article 57/32 et à moins qu'une décision du Conseil de l'Union européenne adoptée conformément à la directive 2001/55/CE du Conseil de l'Union européenne du 20 juillet 2001 visée au § 1er, ne mette fin à la protection temporaire antérieurement, celle-ci est accordée aux personnes visées pour une période d'un an à partir de la date de mise en œuvre de la protection temporaire et est prorogée automatiquement, par période de six mois, pour une seconde période d'un an.

Cette période totale de deux ans peut être prorogée par une nouvelle décision du Conseil de l'Union européenne adoptée conformément à la directive 2001/55/CE du Conseil de l'Union européenne du 20 juillet 2001 visée au § 1er, pour une nouvelle période d'un an au maximum. »

Art. 9. — Il est inséré dans le Titre II, Chapitre II bis, nouveau, de la même loi, un article 57/30, rédigé comme suit :

« Art. 57/30. — § 1er. Sous réserve de l'application du § 2 ou de l'article 57/32, le Ministre ou son délégué autorise le bénéficiaire de la protection temporaire visé à l'article 57/29 au séjour pour une durée d'un an. Cette autorisation est renouvelée, par périodes de six mois, tant qu'il n'est pas mis fin à la protection temporaire dans un des cas prévus à l'article 57/36, § 1er. La durée de l'autorisation peut toutefois être réduite à la durée restant à courir avant la fin automatique de la protection temporaire mise en œuvre par la décision du Conseil de l'Union européenne visée à l'article 57/29, § 1er, alinéa 2, ou prorogée par la décision du Conseil de l'Union européenne visée à l'article 57/29, § 2, alinéa 2.

Le Roi détermine les modalités d'introduction de la demande de cette autorisation de séjour, par arrêté délibéré en Conseil des ministres.

Lors de la demande d'autorisation de séjour, il est remis au bénéficiaire de la protection temporaire un document, rédigé dans une langue qu'il comprend, dans lequel les dispositions relatives à la protection temporaire qui lui sont applicables sont clairement exposées.

Le titre de séjour délivré est valable jusqu'au terme de validité de l'autorisation. Il est prorogé ou renouvelé, à la demande de l'intéressé, par l'administration communale du lieu de résidence, à condition que cette demande ait été introduite avant l'expiration du titre et que le Ministre ou son délégué ait prorogé l'autorisation pour une nouvelle période.

§ 2. Wanneer de aanvraag in het buitenland wordt ingediend, kan de Minister of zijn gemachtigde de machtiging tot verblijf weigeren aan de begunstigde van de tijdelijke bescherming bedoeld in artikel 57/29, indien het aantal personen die gebruik maken van de tijdelijke bescherming in het Rijk de opvangcapaciteit van België, vermeld in het besluit van de Raad van de Europese Unie bedoeld in artikel 57/29, § 1, overschrijdt.

Het eerste lid is niet van toepassing op de vreemdelingen die genieten van de bepalingen van artikel 57/34.

In geval van weigering van de machtiging tot verblijf, ziet de Minister of zijn gemachtigde erop toe dat de begunstigde van de tijdelijke bescherming binnen een redelijke termijn wordt opgevangen in een andere Lidstaat van de Europese Unie, die verplicht is om het besluit van de Raad van de Europese Unie bedoeld in artikel 57/29, § 1, toe te passen.»

Art. 10. — In Titel II, Hoofdstuk II bis, nieuw, van dezelfde wet, wordt een artikel 57/31 ingevoegd, dat luidt als volgt :

« Art. 57/31 De vreemdeling die de tijdelijke bescherming geniet kan worden onderworpen aan het nemen van vingerafdrukken.

De vingerafdrukken worden genomen op initiatief van de Minister of zijn gemachtigde en mogen alleen worden gebruikt voorzover ze noodzakelijk zijn om de identiteit van de vreemdeling vast te stellen.

De paragrafen 4 en 5 van artikel 51/3 zijn van toepassing op de vingerafdrukken van de begunstigten van de tijdelijke bescherming krachtens artikel 57/29. »

Art. 11. — In Titel II, Hoofdstuk II bis, nieuw, van dezelfde wet, wordt een artikel 57/32 ingevoegd dat als volgt luidt:

« Art. 57/32. § 1 De Minister of zijn gemachtigde kan van de tijdelijke bescherming uitsluiten en naargelang het geval de toegang tot het grondgebied weigeren of beslissen dat de vreemdeling die gebruik wenst te maken van de tijdelijke bescherming er niet of niet langer mag verblijven in deze hoedanigheid, in één van de volgende gevallen:

1° indien er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat de vreemdeling een misdrijf tegen de vrede, een oorlogsmisdrijf of een misdrijf tegen de menselijkheid heeft begaan in de zin van de internationale overeenkomsten die België binden;

2° indien er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat de vreemdeling een ernstig niet-politiek misdrijf heeft gepleegd buiten het Belgisch grondgebied alvorens er toegelaten te zijn geweest als begunstigde van de tijdelijke bescherming;

3° indien er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat de vreemdeling zich schuldig heeft gemaakt aan daden die in strijd zijn met de doeleinden en de beginselen van de Verenigde Naties;

4° indien er redelijke gronden bestaan om aan te nemen dat de vreemdeling een gevaar voor de veiligheid van het land betekent of een bedreiging vormt voor de openbare orde aange-

§ 2. Lorsque la demande est introduite à l'étranger, le Ministre ou son délégué peut refuser l'autorisation de séjour au bénéficiaire de la protection temporaire visée à l'article 57/29, si le nombre de personnes bénéficiant de la protection temporaire dans le Royaume excède la capacité d'accueil de la Belgique indiquée dans la décision du Conseil de l'Union européenne visée à l'article 57/29, § 1er.

L'alinéa 1er n'est pas applicable aux étrangers bénéficiant des dispositions de l'article 57/34.

En cas de refus de l'autorisation de séjour, le Ministre ou son délégué veille à ce que le bénéficiaire de la protection temporaire soit accueilli dans les meilleurs délais dans un autre État membre de l'Union européenne tenu d'appliquer la décision du Conseil de l'Union européenne visée à l'article 57/29, § 1er.»

Art. 10. — Il est inséré dans le Titre II, Chapitre II bis, nouveau, de la même loi, un article 57/31, rédigé comme suit :

« Art. 57/31 .L'étranger bénéficiaire de la protection temporaire en vertu de l'article 57/29 peut être soumis à la prise des empreintes digitales.

Les empreintes digitales sont prises à l'initiative du Ministre ou de son délégué et ne peuvent être utilisées que dans la mesure où elles sont nécessaires pour établir l'identité de l'étranger.

Les paragraphes 4 et 5 de l'article 51/3 sont applicables aux empreintes digitales des bénéficiaires de la protection temporaire en vertu de l'article 57/29. »

Art. 11. — Il est inséré dans le Titre II, Chapitre II bis, nouveau, de la même loi, un article 57/32, rédigé comme suit :

« Art. 57/32. § 1er. Le Ministre ou son délégué peut exclure du bénéfice de la protection temporaire et, selon le cas, refuser l'accès au territoire du Royaume ou décider que l'étranger invoquant le bénéfice de cette protection ne peut pas ou ne peut plus y séjourner en cette qualité, dans un des cas suivants :

1° s'il existe de sérieuses raisons de penser que cet étranger a commis un crime contre la paix, un crime de guerre ou un crime contre l'humanité, au sens des conventions internationales liant la Belgique ;

2° s'il existe de sérieuses raisons de penser que cet étranger a commis un crime grave de droit commun en dehors du territoire belge avant d'y être admis en tant que bénéficiaire de la protection temporaire ;

3° s'il existe de sérieuses raisons de penser que cet étranger s'est rendu coupable d'agissements contraires aux buts et aux principes des Nations unies;

4° s'il existe des motifs raisonnables de penser que cet étranger représente un danger pour la sécurité nationale ou que la condamnation définitive pour un crime ou un délit particulière-

zien hij definitief veroordeeld werd voor een bijzonder ernstig misdrijf of een bijzonder ernstige misdaad.

De beslissing tot uitsluiting is uitsluitend gegrond op het persoonlijk gedrag van de vreemdeling en is niet onevenredig.

§ 2. In ernstige omstandigheden, kan de Minister de betrokkene verplichten in een bepaalde plaats te verblijven indien hij het nodig acht voor de handhaving van de openbare orde of de veiligheid.

In uitzonderlijke ernstige omstandigheden kan de Minister de betrokkene voorlopig ter beschikking stellen van de Regering indien hij het nodig acht voor de handhaving van de openbare orde of de veiligheid. »

Art. 12. — In Titel II, Hoofdstuk II bis, nieuw, van dezelfde wet, wordt een artikel 57/33 ingevoegd dat als volgt luidt:

« Art. 57/33. — Onder voorbehoud van de toepassing van artikel 51/6 of van een bilaterale overeenkomst die België bindt, indien de vreemdeling die gemachtigd is tot een verblijf in het Rijk als begunstigde van de tijdelijke bescherming op basis van artikel 57/30 probeert om een andere Lidstaat van de Europese Unie die verplicht is om het besluit van de Raad van de Europese Unie bedoeld in artikel 57/29, § 1 toe te passen, binnen te komen of zich er op onregelmatige wijze bevindt, is de Minister of zijn gemachtigde verplicht om hem opnieuw over te nemen, zelfs indien de geldigheidsduur van de verblijfstitel van de betrokkene verstreken is.

De vreemdeling dient zich bij zijn binnenkomst in het Rijk of binnen de acht werkdagen na zijn binnenkomst aan te bieden bij de Minister of zijn gemachtigde die hem er schriftelijk akte van verleent. »

Art. 13. — In Titel II, Hoofdstuk II bis, nieuw, van dezelfde wet, wordt een artikel 57/34 ingevoegd dat als volgt luidt:

« Art. 57/34. § 1. De Minister of zijn gemachtigde kent een machtiging tot verblijf van meer dan drie maanden toe aan de vreemde echtgenoot van een vreemdeling die gemachtigd is tot een verblijf in het Rijk als begunstigde van de tijdelijke bescherming op basis van artikel 57/30 en aan de minderjarige ongehuwde kinderen van de ene of de andere, die hiertoe een aanvraag indienen, voor zover de betrokkene zich niet bevindt in één van de gevallen voorzien in artikel 3, eerste lid, 5 tot 8°.

De minister of zijn gemachtigde kan een machtiging tot verblijf van meer dan drie maanden toekennen aan andere naaste familieleden van een vreemdeling die gemachtigd is tot een verblijf in het Rijk als begunstigde van de tijdelijke bescherming op basis van artikel 57/30, die met het gezin samenwoonden ten tijde van de gebeurtenissen die tot de massale toestroom van ontheemden bedoeld in artikel 57/29, § 1 hebben geleid en die dus volledig of hoofdzakelijk ten laste van deze vreemdeling waren.

§ 2. De Koning bepaalt de wijze van indiening van de aanvraag tot het verkrijgen van deze machtiging tot verblijf bij een in de Ministerraad overlegd besluit.

ment grave lui fait constituer une menace pour l'ordre public.

La décision d'exclusion est fondée exclusivement sur le comportement personnel de l'étranger et n'est pas disproportionnée.

§ 2. Dans des circonstances graves, s'il l'estime nécessaire à la sauvegarde de l'ordre public ou de la sécurité nationale, le Ministre peut enjoindre à l'intéressé de résider en un lieu déterminé.

Dans des circonstances exceptionnellement graves, le Ministre peut mettre l'intéressé à titre provisoire à la disposition du Gouvernement, s'il l'estime nécessaire à la sauvegarde de l'ordre public ou de la sécurité nationale. »

Art. 12. — Il est inséré dans le Titre II, Chapitre II bis, nouveau, de la même loi, un article 57/33, rédigé comme suit :

« Art. 57/33. — Sous réserve de l'application de l'article 51/6 ou d'un accord bilatéral liant la Belgique, lorsque l'étranger autorisé au séjour dans le Royaume en tant que bénéficiaire de la protection temporaire sur la base de l'article 57/30 tente de pénétrer ou se trouve irrégulièrement dans un autre État membre de l'Union européenne tenu d'appliquer la décision du Conseil de l'Union européenne visée à l'article 57/29, § 1er, le Ministre ou son délégué est tenu de le reprendre en charge, même si la durée de validité du titre de séjour de l'intéressé est expirée.

L'étranger doit, lors de son entrée dans le Royaume ou dans les huit jours ouvrables qui suivent celle-ci, se présenter auprès du Ministre ou de son délégué, qui lui en donne acte par écrit. »

Art. 13. — Il est inséré dans le Titre II, Chapitre II bis, nouveau, de la même loi, un article 57/34, rédigé comme suit :

« Art. 57/34. § 1er. Le Ministre ou son délégué accorde l'autorisation de séjour de plus de trois mois au conjoint étranger d'un étranger autorisé au séjour dans le Royaume en tant que bénéficiaire de la protection temporaire sur la base de l'article 57/30, et aux enfants mineurs célibataires de l'un ou de l'autre, qui en font la demande, pour autant que l'intéressé ne se trouve pas dans un des cas prévus à l'article 3, alinéa 1er, 5° à 8°.

Le ministre ou son délégué peut accorder l'autorisation de séjour de plus de trois mois à d'autres parents proches d'un étranger autorisé au séjour dans le Royaume en tant que bénéficiaire de la protection temporaire sur la base de l'article 57/30, qui vivaient au sein de l'unité familiale au moment des événements qui ont entraîné l'afflux massif de personnes déplacées visé à l'article 57/29, § 1er, et étaient alors entièrement ou principalement à la charge de cet étranger.

§ 2. Le Roi détermine les modalités d'introduction de la demande de cette autorisation de séjour, par arrêté délibéré en Conseil des ministres.

§ 3. De familieleden die gemachtigd zijn tot het verblijf op basis van § 1 worden in het bezit gesteld van een verblijfstitel met dezelfde geldigheidsduur als die van de vreemdeling die ze vervoegen.

Deze verblijfstitel wordt onder dezelfde voorwaarden verlengd of hernieuwd.

§ 4. De bepalingen betreffende de begunstigden van de tijdelijke bescherming zijn van toepassing op de familieleden die zijn gemachtigd tot een verblijf op basis van § 1 en die behoren tot de bijzondere groepen van personen waarop het besluit van de Raad van de Europese Unie bedoeld in artikel 57/29, § 1 van toepassing is. »

Art. 14. — In Titel II, Hoofdstuk II bis, nieuw, van dezelfde wet, wordt er een artikel 57/35 ingevoegd dat als volgt luidt:

« Art. 57/35. § 1. Vanaf de aankomst van een begunstigde van tijdelijke bescherming bedoeld in artikel 57/29, § 1 op het grondgebied en voorzover de begunstigde ermee instemt, kan de Minister of zijn gemachtigde zich wenden tot een andere Lidstaat van de Europese Unie die verplicht is om het besluit van de Raad van de Europese Unie bedoeld in artikel 57/29, § 1 toe te passen, teneinde deze persoon over te brengen naar het grondgebied van deze Staat overeenkomstig de bepalingen van de richtlijn 2001/55/EG van de Raad van de Europese Unie van 20 juli 2001 bedoeld in artikel 57/29, § 1.

§ 2. Wanneer de afzonderlijke familieleden, in de zin van artikel 57/34, van een vreemdeling die gemachtigd is tot een verblijf in het Rijk als begunstigde van tijdelijke bescherming op basis van artikel 57/30, genieten van tijdelijke bescherming bedoeld in artikel 57/29 in een andere Lidstaat of in verschillende andere Lidstaten van de Europese Unie, kan de Minister of zijn gemachtigde, rekening houdend met de wensen van de betrokkenen, zich wenden tot deze Lidstaat of één van deze Lidstaten teneinde deze familieleden over te brengen naar zijn grondgebied overeenkomstig de bepalingen van de richtlijn 2001/55/EG van de Raad van de Europese Unie van 20 juli 2001 bedoeld in artikel 57/29, § 1.

§ 3. Wanneer de vreemdeling die gemachtigd is tot een verblijf in het Rijk als begunstigde van tijdelijke bescherming op basis van artikel 57/30, overgebracht dient te worden naar een andere Lidstaat, kan de Minister of zijn gemachtigde de verblijfstitel die hem werd afgeleverd afnemen en hem een bevel om het grondgebied te verlaten afleveren. Hij kan hem eveneens bevelen om zich vóór een bepaalde datum aan te bieden bij de bevoegde overheden van die Staat.

§ 4. Wanneer een vreemdeling die geniet van tijdelijke bescherming bedoeld in artikel 57/29, in een andere Lidstaat dient overgebracht te worden naar België, dient hij zich bij zijn aankomst in het Rijk of tenminste binnen acht werkdagen na zijn aankomst aan te bieden bij de Minister of zijn gemachtigde die hem hiervan schriftelijk akte verleent. »

Art. 15. — In Titel II, Hoofdstuk II bis, nieuw, van dezelfde wet, wordt een artikel 57/36 ingevoegd dat als volgt luidt :

§ 3. Les membres de la famille autorisés au séjour sur la base du § 1er sont mis en possession d'un titre de séjour de la même durée de validité que l'étranger qu'ils rejoignent.

Ce titre de séjour est prorogé ou renouvelé dans les mêmes conditions.

§ 4. Les dispositions relatives aux bénéficiaires de la protection temporaire s'appliquent aux membres de la famille autorisés au séjour sur la base du § 1er qui font partie des groupes spécifiques de personnes auxquels s'applique la décision du Conseil de l'Union européenne visée à l'article 57/29, § 1er. »

Art. 14. — Il est inséré dans le Titre II, Chapitre II bis, nouveau, de la même loi, un article 57/35, rédigé comme suit :

« Art. 57/35. § 1er. Dès l'arrivée d'un bénéficiaire de la protection temporaire visé à l'article 57/29, § 1er, sur le territoire et pour autant que celui-ci y ait consenti, le Ministre ou son délégué peut saisir un autre État membre de l'Union européenne tenu d'appliquer la décision du Conseil de l'union européenne visée à l'article 57/29, § 1er, aux fins du transfert de cette personne vers le territoire de cet État, conformément aux dispositions de la directive 2001/55/CE du Conseil de l'Union européenne du 20 juillet 2001, visée à l'article 57/29, § 1er.

§ 2. Lorsque les membres séparés de la famille, au sens de l'article 57/34, d'un étranger autorisé au séjour dans le Royaume en tant que bénéficiaire de la protection temporaire sur la base de l'article 57/30, bénéficient de la protection temporaire visée à l'article 57/29, dans un autre État membre ou dans différents autres États membres de l'Union européenne, le Ministre ou son délégué peut, en tenant compte des souhaits des intéressés, saisir cet État membre ou un de ces États membres aux fins du transfert de cette famille vers son territoire, conformément aux dispositions de la directive 2001/55/CE du Conseil de l'Union européenne du 20 juillet 2001, visée à l'article 57/29, § 1er.

§ 3. Lorsque l'étranger autorisé au séjour dans le Royaume en tant que bénéficiaire de la protection temporaire sur la base de l'article 57/30 doit être transféré vers un autre État membre, le Ministre ou son délégué peut lui retirer le titre de séjour qui lui a été délivré et lui donner l'ordre de quitter le territoire. Il peut également lui enjoindre de se présenter auprès des autorités compétentes de cet État avant une date déterminée.

§ 4. Lorsqu'un étranger bénéficiant de la protection temporaire visée à l'article 57/29 dans un autre État membre doit être transféré vers la Belgique, il doit, lors de son entrée dans le Royaume ou du moins dans les huit jours ouvrables qui suivent celle-ci, se présenter auprès du Ministre ou de son délégué, qui lui en donne acte par écrit. »

Art. 15. — Il est inséré dans le Titre II, Chapitre II bis, nouveau, de la même loi, un article 57/36, rédigé comme suit :

« Art. 57/36. § 1. De regeling inzake de toegekende tijdelijke bescherming wordt beëindigd, wanneer de maximale duur voorzien in artikel 57/29, § 2 bereikt werd, of op de datum vastgelegd bij een besluit van de Raad van de Europese Unie dat een einde maakt aan de tijdelijke bescherming en dat aangenomen werd overeenkomstig de richtlijn 2001/55/EG van de Raad van de Europese Unie van 20 juli 2001 bedoeld in artikel 57/29, § 1

§ 2. Indien de regeling inzake tijdelijke bescherming beëindigd wordt in de gevallen voorzien in § 1, kan de Minister of zijn gemachtigde de verblijfstitel die werd afgeleverd aan de vreemdeling die werd gemachtigd tot een verblijf op basis van artikel 57/30 intrekken en, onder voorbehoud van de toepassing van de bepalingen van hoofdstuk II, aan de vreemdeling een bevel om het grondgebied te verlaten afleveren. Hij kan dezelfde maatregel nemen ten aanzien van de familieleden van de vreemdeling die werden gemachtigd tot een verblijf in het Rijk op basis van artikel 57/34. Het bevel om het grondgebied te verlaten vermeldt dat de bepalingen van het voornoemde artikel werden toegepast en dat de termijn waarbinnen de vreemdeling het grondgebied dient te verlaten, niet minder dan 1 maand mag zijn.

Art. 16. — In artikel 63, derde lid, van dezelfde wet, gewijzigd door de wet van 6 mei 1993, wordt de opsomming van de artikelen aangevuld met de verwijzing naar de artikelen «57/32», «57/35, § 3» en «57/36, § 2».

Art. 17. — In artikel 68, eerste lid van dezelfde wet, gewijzigd door de wetten van 6 mei 1993 en 15 juli 1996 wordt de opsomming van de artikelen aangevuld met de verwijzing naar artikel «57/32, § 2, eerste lid».

Art. 18. — Artikel 74/4 bis, § 2, eerste lid, van dezelfde wet, ingevoegd door de wet van 8 maart 1995 en gewijzigd door de wet van 15 juli 1996, wordt aangevuld met de woorden « of indien de vreemdeling begunstigde van tijdelijke bescherming is overeenkomstig de bepalingen van Hoofdstuk II bis.».

Hoofdstuk III. — Inwerkingtreding.

Art. 19. — Met uitzondering van dit artikel, treedt deze wet in werking op de datum te bepalen door de Koning bij een in de Ministerraad overlegd besluit.

« Art. 57/36. § 1er. Le régime de protection temporaire accordé prend fin lorsque la durée maximale prévue à l'article 57/29, § 2, a été atteinte ou à la date fixée par une décision du Conseil de l'Union européenne mettant fin à la protection temporaire, adoptée conformément à la directive 2001/55/CE du Conseil de l'Union européenne du 20 juillet 2001 visée à l'article 57/29, § 1er.

§ 2. Le ministre ou son délégué peut, lorsque le régime de protection temporaire prend fin dans les cas prévus au § 1er, retirer le titre de séjour délivré à l'étranger autorisé au séjour sur la base de l'article 57/30 et, sous réserve de l'application des dispositions du chapitre II, lui donner l'ordre de quitter le territoire. Il peut prendre la même mesure à l'égard des membres de sa famille qui ont été autorisés à séjourner dans le Royaume sur la base de l'article 57/34. L'ordre de quitter le territoire indique qu'il a été fait application des dispositions du présent article et le délai dans lequel l'étranger doit quitter le territoire ne peut être inférieur à un mois.

Art. 16. — Dans l'article 63, alinéa 3, de la même loi, remplacé par la loi du 6 mai 1993, l'énumération des articles est complétée par la référence aux articles «57/32», «57/35, § 3» et «57/36, § 2».

Art. 17. — Dans l'article 68, alinéa 1er, de la même loi, modifié par les lois du 6 mai 1993 et du 15 juillet 1996, l'énumération des articles est complétée par la référence à l'article «57/32, § 2, alinéa 1er».

Art. 18. — L'article 74/4 bis, § 2, alinéa 1er, de la même loi, inséré par la loi du 8 mars 1995 et modifié par la loi du 15 juillet 1996, est complété par les mots « ou lorsque l'étranger est bénéficiaire de la protection temporaire en application des dispositions du Chapitre II bis.».

Chapitre III. — Entrée en vigueur.

Art. 19. — A l'exception du présent article, la présente loi entre en vigueur à la date à fixer par le Roi par arrêté délibéré en Conseil des ministres.

VOORONTWERP VAN WET**onderworpen aan het advies van de Raad van State**

Voorontwerp van wet tot wijziging van artikel 71 van de wet 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Artikel 1. — Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 77 van de Grondwet.

Artikel 2. — In artikel 71, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de wetten van 6 mei 1993 en 10 juli 1996, wordt de opsomming van de artikelen aangevuld met de verwijzing naar artikel «57/32, § 2, 2e lid».

Artikel 3. — Met uitzondering van dit artikel treedt deze wet in werking op de datum te bepalen door de Koning bij een in de Ministerraad overlegd besluit.

AVANT-PROJET DE LOI**soumis à l'avis du Conseil d'Etat**

Avant-projet de loi modifiant l'article 71 de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers

Article 1er. — La présente loi règle une matière visée à l'article 77 de la Constitution.

Article 2. — Dans l'article 71, alinéa 1er, de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers, modifié par les lois du 6 mai 1993 et du 10 juillet 1996, l'énumération des articles est complétée par la référence à l'article « 57/32, § 2, alinéa 2 ».

Article 3. — A l'exception du présent article, la présente loi entre en vigueur à la date à fixer par le Roi par arrêté délibéré en Conseil des ministres.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE**ADVIES 33.409/4**

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, vierde kamer, op 16 mei 2002 door de Minister van Binnenlandse Zaken verzocht hem, binnen een termijn van ten hoogste een maand, van advies te dienen over een voorontwerp van wet «tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen», heeft op 26 juni 2002 het volgende advies gegeven :

ONDERZOEK VAN HET ONTWERPDispositief

Bij de ontworpen bepalingen wordt richtlijn 2001/55/EG van de Raad van 20 juli 2001 betreffende minimumnormen voor het verlenen van tijdelijke bescherming in geval van massale toestroom van ontheemden en maatregelen ter bevordering van een evenwicht tussen de inspanning van de lidstaten voor de opvang en het dragen van de consequenties van de opvang van deze personen gedeeltelijk omgezet. Artikel 32 van die richtlijn schrijft voor :

«1. De lidstaten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om uiterlijk op 31 december 2002 aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

2. Wanneer de lidstaten deze bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen zelf of bij de officiële bekendmaking daarvan naar deze richtlijn verwezen.».

Er zou dus een nieuw artikel 2 moeten worden ingevoegd waarin wordt gepreciseerd dat de ontworpen wet de genoemde richtlijn 2001/55/EG omzet.

Artikel 2

Met het oog op het parallellisme met de artikelen 50 en 51 zou artikel 50bis moeten worden aangevuld met een soortgelijk lid als het tweede lid van artikel 50 en het derde lid van artikel 51.

Artikel 3

Overeenkomstig de artikelen 15, lid 6, en 18 van de genoemde richtlijn 2001/55/EG moet in het ontworpen lid ook worden verwezen naar de personen die tijdelijke bescherming hebben gekregen naar aanleiding van een gezinshereniging.

AVIS DU CONSEIL D'ETAT**Avis 33.409/4**

Le CONSEIL D'ÉTAT, section de législation, quatrième chambre, saisi par le Ministre de l'Intérieur, le 16 mai 2002, d'une demande d'avis, dans un délai ne dépassant pas un mois, sur un avant-projet de loi «modifiant la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers», a donné le 26 juin 2002 l'avis suivant :

EXAMEN DU PROJETDispositif

Les dispositions en projet transposent, en partie, la directive 2001/55/CE, du Conseil du 20 juillet 2001 relative à des normes minimales pour l'octroi d'une protection temporaire en cas d'afflux massif de personnes déplacées et à des mesures tendant à assurer un équilibre entre les efforts consentis par les États membres pour accueillir ces personnes et supporter les conséquences de cet accueil. En vertu de l'article 32, de cette directive,

«1. Les États membres mettent en vigueur les dispositions législatives, réglementaires et administratives nécessaires pour se conformer à la présente directive au plus tard le 31 décembre 2002. Ils en informent la Commission.

2. Lorsque les États membres adoptent ces dispositions, celles-ci contiennent une référence à la présente directive ou sont accompagnées d'une telle référence lors de leur publication officielle».

Il conviendrait dès lors d'insérer un nouvel article 2 spécifiant que la loi en projet transpose la directive 2001/55/CE, précitée.

Article 2

Par parallélisme avec les articles 50 et 51, il conviendrait de compléter l'article 50bis par un alinéa semblable à l'alinéa 2 de l'article 50 et à l'alinéa 3 de l'article 51.

Article 3

Conformément aux articles 15, paragraphe 6, et 18, de la directive 2001/55/CE, précitée, l'alinéa en projet doit viser également les personnes qui auraient bénéficié de la protection temporaire à la suite d'un regroupement familial.

Dat lid zou bovendien beter als volgt worden gesteld :

«Onverminderd het eerste en het tweede lid onderzoekt de minister of zijn gemachtigde de asielaanvragen die zijn ingediend door iemand die tijdelijke bescherming geniet en op grond daarvan gemachtigd is in het Rijk te verblijven.»

Artikel 6

1. Het zou strijdig zijn met het gelijkheidsbeginsel dat alle personen die behoren tot de bijzondere groep van personen die krachtens een besluit van de Raad van de Europese Unie tijdelijke bescherming genieten, met inbegrip van degenen die op een andere grond dan tijdelijke bescherming of een asielaanvraag regelmatig op het grondgebied verblijven, op dezelfde wijze worden behandeld.

Daaruit volgt dat in het ontworpen artikel 54, § 1, eerste lid, 6°, alleen de personen mogen worden beoogd die op grond van tijdelijke bescherming in het Rijk mogen verblijven of daarom verzoeken, doch niet alle personen die tot de bijzondere groep in kwestie behoren.

2. In het ontworpen artikel 54, § 2, tweede lid, moet net als in het eerste lid worden vermeld dat de maatregel noodzakelijk moet zijn voor de handhaving van de openbare orde of de veiligheid van het land. De gemachtigde ambtenaren hebben dat bevestigd.

Artikel 8

De twee leden van het ontworpen artikel 57/29, § 1, overlappen elkaar gedeeltelijk. Bovendien kan de redactie ervan de indruk wekken dat ontheemden alleen tijdelijke bescherming kunnen genieten als ze tot de bijzondere groepen behoren die in het besluit van de Raad van de Europese Unie worden omschreven en bovendien onmogelijk naar hun land van oorsprong kunnen terugkeren.

De beide leden kunnen worden samengevoegd in één lid, dat als volgt wordt gesteld :

«In geval van een massale toestroom of een imminente massale toestroom van ontheemden naar lidstaten van de Europese Unie die is vastgesteld bij een besluit van de Raad van de Europese Unie dat is uitgevaardigd met toepassing van richtlijn 2001/55/EG van de Raad van 20 juli 2001 betreffende minimumnormen voor het verlenen van tijdelijke bescherming in geval van massale toestroom van ontheemden en maatregelen ter bevordering van een evenwicht tussen de inspanning van de lidstaten voor de opvang en het dragen van de consequenties van de opvang van deze personen, genieten de personen die tot de in dat besluit omschreven bijzondere groepen behoren vanaf de daarin vastgestelde datum tijdelijke bescherming.»

Cet alinéa serait en outre mieux rédigé comme suit :

«Nonobstant les alinéas 1er et 2, le ministre ou son délégué examine les demandes d'asile introduites par un bénéficiaire de la protection temporaire autorisé à ce titre à séjourner dans le Royaume.»

Article 6

1. Il serait contraire au principe d'égalité de traiter de la même manière toutes les personnes appartenant au groupe spécifique de personnes auxquelles une décision du Conseil de l'Union européenne accorde la protection temporaire, en ce compris celles qui séjourneraient régulièrement sur le territoire sous un autre titre que celui de la protection temporaire ou d'une demande d'asile.

Il convient par conséquent de ne viser sous l'article 54, § 1er, alinéa 1er, 6°, en projet, que les personnes qui sont ou qui demandent à être autorisées à séjourner au titre de la protection temporaire, et non toutes les personnes appartenant au groupe spécifique en question.

2. A l'article 54, § 2, alinéa 2, en projet, il convient, ainsi qu'en ont convenu les fonctionnaires délégués, de préciser, comme à l'alinéa 1er, que la mesure doit être nécessaire pour la sauvegarde de l'ordre public ou de la sécurité nationale.

Article 8

Les deux alinéas de l'article 57/29, § 1er, en projet, se recourent partiellement. En outre leur rédaction peut donner à penser qu'outre le fait d'appartenir aux groupes spécifiques décrits par la décision du Conseil de l'Union européenne, les personnes déplacées devraient encore pour bénéficier de la protection temporaire, être dans l'impossibilité de rentrer dans leur pays d'origine.

Les deux alinéas pourraient être regroupés en un seul rédigé comme suit :

«En cas d'afflux massif ou d'afflux massif imminent de personnes déplacées vers les États membres de l'Union européenne, constaté par une décision du Conseil de l'Union européenne prise en application de la directive 2001/55/CE du Conseil du 20 juillet 2001 relative à des normes minimales pour l'octroi d'une protection temporaire en cas d'afflux massif de personnes déplacées et à des mesures tendant à assurer un équilibre entre les efforts consentis par les États membres pour accueillir ces personnes et supporter les conséquences de cet accueil, les personnes qui appartiennent aux groupes spécifiques décrits par cette décision bénéficient, à partir de la date fixée par celle-ci, d'une protection temporaire.»

Artikel 9

1. Krachtens artikel 8, lid 1, van de genoemde richtlijn 2001/55/EG moeten degenen die tijdelijke bescherming genieten, voor de volledige duur van de tijdelijke bescherming over verblijfstitels beschikken.

In het ontworpen artikel 57/30, § 1, vierde lid, wordt de verlenging of vernieuwing van de verblijfstitel afhankelijk gesteld van de voorwaarde dat de minister of zijn gemachtigde de machtiging verlengt en dat de aanvraag wordt ingediend voordat de geldigheid van de titel is verstreken.

Het is weliswaar gerechtvaardigd dat de minister of zijn gemachtigde over de machtiging tot verblijf beslist, aangezien deze moet nagaan of de betrokkene wel voldoet aan de voorwaarden om tijdelijke bescherming te genieten, maar zulk een beslissing is niet noodzakelijk voor de verlenging van de machtiging, aangezien die machtiging voortvloeit uit besluiten die al dan niet door de Raad van de Europese Unie zijn uitgevaardigd.

Wat de tweede voorwaarde betreft, rijst de vraag welke sanctie zal worden opgelegd wanneer de vreemdeling zich niet houdt aan de verplichting om de verlenging of de vernieuwing van zijn titel aan te vragen voordat de geldigheid van zijn titel is verstreken.

Hoe dan ook, die sanctie kan niet zijn dat de verlenging of vernieuwing van die verblijfstitel wordt geweigerd, omdat anders artikel 8 van de richtlijn wordt geschonden. De woorden «op voorwaarde dat de aanvraag werd ingediend vóór het verstrijken van de verblijfstitel» moeten dus vervallen.

De verplichting om de verlenging of vernieuwing van de titel aan te vragen voordat de geldigheid ervan verstreken is, zou in een afzonderlijk lid kunnen worden opgenomen.

Zoals in de memorie van toelichting wordt opgemerkt, is bovendien artikel 12 van de wet van 15 december 1980, dat betrekking heeft op het wachtregister, van toepassing. Dat artikel voorziet in de afgifte van een verblijfstitel op het ogenblik dat betrokkene in het wachtregister wordt ingeschreven. In het ontworpen artikel 57/30, § 1, vierde lid, zou kunnen worden verwezen naar dat artikel 12. Niet-nakoming van de verplichting om de verblijfstitel, de vernieuwing of de verlenging ervan aan te vragen, zou kunnen worden bestraft door artikel 79 van de genoemde wet toe te passen.

2. De ontworpen paragraaf 2 bepaalt dat de machtiging tot verblijf kan worden geweigerd indien het aantal personen die gebruik maken van de tijdelijke bescherming in het Rijk de opvangcapaciteit van België overschrijdt.

De richtlijn bepaalt weliswaar dat de lidstaten hun opvangcapaciteit in cijfers moeten aangeven en dat die gegevens worden opgenomen in het besluit van de Raad (artikel 5, lid 3, c) en artikel 25, lid 1), maar ze bepaalt daarentegen niet uitdrukkelijk dat de machtiging tot verblijf om die reden kan worden geweigerd. Uit artikel 25, leden 2 en 3, lijkt integendeel te kunnen worden opgemaakt dat rekening wordt gehouden met de wil die ontheemden hebben kenbaar gemaakt

Article 9

1. En vertu de l'article 8, paragraphe 1er de la directive 2001/55/CE, précitée, les bénéficiaires de la protection temporaire doivent disposer de titres de séjour pendant toute la durée de la protection temporaire.

L'article 57/30, § 1er, alinéa 4, en projet, subordonne la prolongation ou le renouvellement du titre de séjour à la condition que le ministre ou son délégué prolonge l'autorisation et que la demande soit introduite avant l'expiration du titre.

S'il est justifié que l'autorisation de séjour fasse l'objet d'une décision du ministre ou de son délégué, dès lors qu'il faut vérifier que la personne remplit bien les conditions pour bénéficier de la protection temporaire, une semblable décision ne s'impose pas pour le prolongement de l'autorisation, laquelle découle des décisions prises ou non par le Conseil de l'Union européenne.

Concernant la deuxième condition, la question se pose de savoir quelle serait la sanction du non-respect par l'étranger de l'obligation de demander la prolongation ou le renouvellement de son titre avant l'expiration du délai de validité de celui-ci.

En tout état de cause, cette sanction ne pourrait, sans méconnaître l'article 8 de la directive, être le refus de la prorogation ou du renouvellement de ce titre de séjour. Les mots «à condition que cette demande ait été introduite avant l'expiration du titre» doivent donc être omis.

L'obligation de demander la prolongation ou le renouvellement du titre avant son échéance pourrait faire l'objet d'un alinéa distinct.

Par ailleurs, comme l'indique l'exposé des motifs, l'article 12 de la loi du 15 décembre 1980, relatif au registre d'attente sera d'application. Cet article prévoit la délivrance d'un titre de séjour au moment de l'inscription au registre d'attente. L'article 57/30, § 1er, alinéa 4, en projet, pourrait contenir un renvoi à cet article 12. Le non-respect de l'obligation d'avoir sollicité le titre de séjour, son renouvellement ou sa prolongation pourrait être sanctionné par l'application de l'article 79 de la loi précitée.

2. Le paragraphe 2 en projet prévoit que l'autorisation de séjour peut être refusée si le nombre de personnes bénéficiant de la protection temporaire dans le Royaume excède la capacité d'accueil de la Belgique.

Si la directive prévoit effectivement que les États membres doivent indiquer de façon chiffrée leur capacité d'accueil et que cette information est incluse dans la décision du Conseil (articles 5, paragraphe 3, c), et 25, paragraphe 1er), elle ne prévoit par contre pas expressément que l'autorisation de séjour puisse être refusée pour ce motif. Il paraît ressortir au contraire des paragraphes 2 et 3 de l'article 25, qu'il est tenu compte de la volonté manifestée par les personnes déplacées d'être ac-

om op het grondgebied van een lidstaat te worden opgevangen en dat, als de aangegeven opvangcapaciteit wordt overschreden, «de Raad de situatie met spoed (onderzoekt) en (...) de passende maatregelen (neemt), waaronder een aanbeveling om aanvullende steun te verlenen aan de betrokken lidstaten».

Het derde lid, waarin staat dat «de Minister of zijn gemachtigde erop (toeziet) dat de begunstigde van de tijdelijke bescherming binnen een redelijke termijn wordt opgevangen in een andere Lidstaat van de Europese Unie, die verplicht is om het besluit van de Raad van de Europese Unie in artikel 57/29, § 1, toe te passen», bepaalt niet wat er geschiedt als geen van die lidstaten bereid is om betrokkene op te vangen.

3. In het voorontwerp zou echter kunnen worden bepaald dat, behalve in de gevallen genoemd in het ontworpen artikel 57/34 (gezinshereniging), de machtiging tot verblijf wordt geweigerd als de ontheemde een machtiging tot verblijf heeft verkregen in een andere lidstaat die verplicht is om het besluit van de Raad genoemd in het ontworpen artikel 57/29, § 1, toe te passen en de door België aangegeven opvangcapaciteit volledig is benut.

Artikel 11

In het voorontwerp worden de volgende tussenzinnen opgenomen onder artikel 28, lid 1, a), ii), van richtlijn 2001/55 niet omgezet :

«De ernst van de verwachte vervolging wordt afgewogen tegen de aard van het misdrijf waarvan de betrokkene wordt verdacht. Bijzonder wrede handelingen kunnen, zelfs indien zij met een vermeend politiek oogmerk zijn uitgevoerd, als ernstige, niet-politieke misdrijven aangemerkt worden. Dit geldt zowel voor de deelnemers aan het misdrijf als voor de aanstichters».

Voorts zou in paragraaf 1, tweede lid, beter worden geschreven: «wordt genomen met inachtneming van het evenredigheidsbeginsel» in plaats van «is niet onevenredig».

Artikel 12

De gemachtigde ambtenaren zijn het ermeê eens dat de woorden «van de toepassing van artikel 51/6 of» kunnen vervallen: het ligt immers niet in de bedoeling van de steller van het ontwerp dat in artikel 51/6 een uitzondering wordt gemaakt op de toepassing van het ontworpen artikel 57/33. De precisering dat de beide bepalingen eventueel samen van toepassing kunnen zijn, zou in de memorie van toelichting kunnen worden opgenomen.

Daarenboven valt op te merken dat geen sanctie wordt voorgeschreven wanneer de verplichting opgelegd bij het ontworpen artikel 57/33, tweede lid, niet wordt nagekomen.

Deze opmerking geldt ook voor het ontworpen artikel 57/35, § 4.

cueillies sur le territoire d'un État membre, et que si la capacité d'accueil indiquée est dépassée, «le Conseil examine d'urgence la situation et prend les mesures appropriées, y compris en préconisant une aide supplémentaire pour les États membres concernés».

L'alinéa 3 qui prévoit que «le ministre ou son délégué veille à ce que le bénéficiaire de la protection temporaire soit accueilli dans un autre État membre de l'Union européenne tenu d'appliquer la décision du Conseil de l'Union européenne visée à l'article 57/29, § 1er» reste en défaut de prévoir ce qu'il advient si aucun de ces États ne consent à accueillir la personne en question.

3. L'avant-projet pourrait par contre prévoir que sauf dans les cas visés à l'article 57/34 en projet (regroupement familial) l'autorisation de séjour est refusée si la personne déplacée a obtenu une autorisation de séjour dans un autre État membre tenu d'appliquer la décision du Conseil visée à l'article 57/29, § 1er en projet, et la capacité d'accueil indiquée par la Belgique est épuisée.

Article 11

L'avant-projet reste en défaut de transposer les phrases incidentales incluses sous l'article 28, paragraphe 1er, a), ii), de la directive 2001/55, étant :

«La gravité de la persécution à laquelle il faut s'attendre doit être considérée par rapport à la nature du crime dont l'intéressé est soupçonné. Les actions particulièrement cruelles, même si elles sont commises avec un objectif prétendument politique, peuvent recevoir la qualification de crimes graves de droit commun. Cela vaut pour les participants au crime comme pour les instigateurs de celui-ci;».

Par ailleurs, au paragraphe 1er, alinéa 2, mieux vaudrait écrire «respecte le principe de proportionnalité» plutôt que «n'est pas disproportionnée».

Article 12

De l'accord des fonctionnaires déléguées, les mots «de l'application de l'article 51/6 ou» peuvent être omis : l'intention de l'auteur du projet n'est en effet pas que l'article 51/6 fasse exception à l'application de l'article 57/33 en projet. La précision que les deux dispositions peuvent le cas échéant s'appliquer conjointement pourrait figurer dans l'exposé des motifs.

Par ailleurs, il y a lieu de relever que l'obligation imposée par l'article 57/33, alinéa 2, en projet est dépourvue de sanction.

La même observation vaut pour l'article 57/35, § 4, en projet.

Artikel 13

Zoals in de memorie van toelichting wordt opgemerkt, is de ontworpen bepaling van artikel 57/34, die de gezinshereniging betreft, milder dan de richtlijn 2001/55, doordat ze ook bescherming biedt aan de echtgenoot en de ongehuwde minderjarige kinderen van de hereniger of van zijn echtgenoot, zelfs indien het gezin tot stand komt op het moment dat de vreemdeling reeds tijdelijke bescherming geniet in België.

In verband met een ander aspect lijkt de ontworpen wet eveneens gunstiger dan de richtlijn. De richtlijn lijkt het recht op gezinshereniging immers alleen te waarborgen voorzover de gezinsleden van de vreemdeling ofwel tijdelijke bescherming genieten in een andere lidstaat, ofwel «bescherming behoeven». Hoewel de richtlijn niet erg duidelijk is op dat punt, zou men daaruit kunnen opmaken dat de lidstaten gezinshereniging alleen hoeven toe te staan als de betrokken gezinsleden tot «de bijzondere groep van personen» behoren die wordt omschreven in het besluit van de Raad genoemd in artikel 5 van de richtlijn. Als de gezinsleden niet tot die bijzondere groep behoren, zou de richtlijn hen dus geen recht op hereniging erkennen.

De richtlijn kan evenwel ook anders worden uitgelegd. Artikel 15, lid 6, bepaalt namelijk dat «met elkaar herenigde gezinsleden (...) overeenkomstig deze richtlijn verblijfsvergunningen (ontvangen) uit hoofde van de regeling inzake tijdelijke bescherming». Die bepaling zou overbodig zijn als alleen gezinsleden die tot de betrokken «bijzondere groep van personen» behoren en dus tijdelijke bescherming genieten, in aanmerking zouden komen voor gezinshereniging.

Er mag dus van uitgegaan worden dat de gezinsleden van een hereniger tijdelijke bescherming kunnen genieten, zelfs als ze niet tot de betrokken «bijzondere groep van personen» behoren, wanneer blijkt dat ze «bescherming behoeven». Die behoefte aan bescherming kan bijvoorbeeld blijken uit het feit dat ze gezinsleden zijn van een persoon die tot de bijzondere groep behoort en als zodanig zouden kunnen worden vervolgd.

Volgens die interpretatie is artikel 57/34, § 4, voorzover het ertoe strekt niet dezelfde bescherming te bieden aan de gezinsleden van een hereniger die niet tot de bijzondere groep behoren, hoewel zij ook bescherming behoeven, restrictiever dan de richtlijn.

Ook minder gunstig dan de richtlijn zijn de woorden «voorzover de betrokkene zich niet bevindt in één van de gevallen voorzien in artikel 3, eerste lid, 5° tot 8°». Het zou daarentegen wel in overeenstemming met de richtlijn zijn als zou worden bepaald dat de gezinsleden zich niet kunnen herenigen met iemand die tijdelijke bescherming geniet als ze zich bevinden in één van de gevallen genoemd in artikel 57/32, § 1.

Artikel 14

Wat de paragrafen 1 en 2 betreft, zou het beter zijn om de relevante bepalingen van de richtlijn, namelijk artikel 26, leden 2 en 3, om te zetten in plaats van ernaar te verwijzen.

Article 13

Ainsi que le relève l'exposé des motifs, la disposition de l'article 57/34 en projet, qui concerne le regroupement familial, est plus généreuse que la directive 2001/55 en ce qu'elle ouvre la protection au conjoint et aux enfants mineurs célibataires du regroupant ou de son conjoint, même dans l'hypothèse où la famille est constituée alors que l'étranger bénéficie déjà de la protection temporaire en Belgique.

Sur un autre aspect, la loi en projet semble plus favorable que la directive. En effet, celle-ci ne semble ouvrir le droit au regroupement familial que pour autant que les membres de la famille de l'étranger soit bénéficient de la protection temporaire dans un autre État membre soit «nécessitent une protection». Bien que la directive ne soit pas très claire sur ce point, on pourrait en déduire, que les États membres ne sont contraints de permettre le regroupement familial que dans l'hypothèse où les membres de la famille concernés appartiennent au «groupe spécifique de personnes» décrit dans la décision du Conseil visée à l'article 5 de la directive. Si les membres de la famille n'appartiennent pas à ce groupe spécifique, la directive ne leur reconnaîtrait donc pas le droit de se réunir.

La directive peut toutefois se prêter à une autre interprétation. L'article 15, paragraphe 6, prévoit en effet que «des titres de séjour sont accordés au titre de la protection temporaire aux membres d'une famille ayant bénéficié d'une mesure de regroupement». Cette disposition serait inutile si seuls les membres de la famille appartenant au «groupe spécifique de personnes» concerné, et donc bénéficiaires de la mesure de protection temporaire, pouvaient bénéficier du regroupement familial.

Il est donc permis de considérer que les membres de la famille d'un regroupant peuvent bénéficier de la protection temporaire même s'ils n'appartiennent pas au «groupe spécifique de personnes» en question, lorsqu'il apparaît qu'ils «nécessitent une protection». Ce besoin de protection pourrait par exemple résulter du fait qu'ils seraient membres de la famille d'une personne appartenant au groupe spécifique, et qu'ils pourraient être persécutés en tant que tels.

Dans cette interprétation, l'article 57/34, § 4, dans la mesure où il tend à ne pas accorder la même protection aux membres de la famille du regroupant n'appartenant pas au groupe spécifique, bien qu'ils nécessitent aussi une protection, est plus restrictif que la directive.

Sont également moins favorables que la directive, les mots «pour autant que l'intéressé ne se trouve pas dans un des cas prévus à l'article 3, alinéa 1er, 5° à 8°». Il serait par contre conforme à la directive de prévoir que les membres de la famille ne peuvent rejoindre le bénéficiaire de la protection temporaire s'ils se trouvent dans un des cas visés à l'article 57/32, § 1er.

Article 14

Mieux vaudrait aux paragraphes 1er et 2, transposer, plutôt que d'y renvoyer, les dispositions pertinentes de la directive, à savoir l'article 26, §§ 2 et 3.

Artikel 15

1. Aangezien in de wetgeving een onderscheid wordt gemaakt tussen een machtiging tot verblijf en een verblijfstitel, moet uitdrukkelijk worden bepaald dat de machtiging tot verblijf kan worden beëindigd wanneer een einde wordt gemaakt aan de regeling inzake tijdelijke bescherming. De gemachtigde ambtenaren zijn het daarmee eens.

2. Voorts bevat richtlijn 2001/55/EG een aantal bepalingen over de maatregelen die behoren te worden genomen na afloop van de tijdelijke bescherming en met het oog op de terugkeer (artikelen 20 tot 23). Die bepalingen hoeven niet allemaal te worden omgezet, ofwel omdat ze voor de lidstaten slechts facultatief zijn, ofwel omdat de interne rechtsorde reeds voldoet aan het vereiste van de richtlijn.

De steller van het ontwerp wordt evenwel attent gemaakt op artikel 23 van richtlijn 2001/55/EG, dat bepaalt :

«1. De lidstaten treffen de nodige maatregelen met betrekking tot de verblijfsvoorwaarden voor personen die tijdelijke bescherming hebben genoten en voor wie het gelet op hun gezondheidstoestand niet verantwoord is om te reizen, bijvoorbeeld omdat ze ernstige negatieve gevolgen zouden ondervinden als de behandeling onderbroken wordt. Uitzetting blijft voor de duur van deze situatie achterwege.

2. De lidstaten kunnen toestaan dat gezinnen waarvan de minderjarige kinderen in een lidstaat schoolgaan, voor bepaalde verblijfsvoorwaarden in aanmerking kunnen komen, waardoor de betrokken kinderen de lopende schoolperiode kunnen afmaken.»

In de memorie van toelichting staat :

«(...) de minister (kan) instructies geven om de machtiging tot verblijf van gezinnen met minderjarige schoolgaande kinderen (minimum op het niveau van het lager onderwijs) te verlengen, opdat die kinderen het lopende schooljaar kunnen voltooien.»

Als het de bedoeling van de steller van het ontwerp is te voorzien in het bepaalde in artikel 23, lid 2, van de richtlijn, zou het beter zijn dat het principe daarvan in de wet wordt vastgelegd. Zo niet kan de Minister dat alleen doen onder de voorwaarden en binnen de perken van artikel 9 van de wet van 15 december 1980, dat bepaalt dat «buitengewone omstandigheden» zijn vereist opdat op het Belgische grondgebied een machtiging tot verblijf kan worden aangevraagd.

Lid 1 legt een verplichting op aan de lidstaten en moet dus worden omgezet. Op grond van artikel 9, derde lid, van de wet van 15 december 1980, gelezen in samenhang met artikel 3 van het Europees Verdrag voor de bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, moet de minister weliswaar ingaan op een verzoek om machtiging tot verblijf

Article 15

1. Dès lors qu'une distinction est faite dans la législation entre l'autorisation de séjour et le titre de séjour, il convient de prévoir explicitement, ainsi qu'en ont convenu les fonctionnaires délégués, qu'il peut être mis fin à l'autorisation de séjour lorsque le régime de protection temporaire prend fin.

2. Par ailleurs, la directive 2001/55/CE contient une série de dispositions à propos des mesures à prendre à l'issue de la protection temporaire et en vue du retour (articles 20 à 23). Celles-ci ne nécessitent pas toutes une transposition, soit parce qu'elles n'ouvrent qu'une faculté aux États membres, soit parce que l'ordre juridique interne satisfait déjà à l'exigence de la directive.

L'attention de l'auteur du projet est toutefois attirée sur l'article 23 de la directive 2001/55/CE qui dispose :

«1. Les États membres prennent les mesures nécessaires concernant les conditions de séjour des personnes ayant bénéficié de la protection temporaire dont on ne saurait raisonnablement, en raison de leur état de santé, s'attendre à ce qu'elles voyagent, par exemple si elles devaient pâtir gravement d'une interruption de leur traitement. Tant que cette situation perdure, ces personnes ne sont pas éloignées.

2. Les États membres peuvent autoriser les familles dont les enfants mineurs poursuivent une scolarité dans un État membre à bénéficier de conditions de séjour permettant aux enfants concernés de terminer la période scolaire en cours.»

Selon l'exposé des motifs,

«(...) le ministre pourra donner des instructions afin de prolonger l'autorisation de séjour des familles comportant des enfants mineurs scolarisés (dans le niveau primaire au minimum), afin que ces enfants puissent terminer la période scolaire en cours.»

Si l'intention de l'auteur du projet est de faire usage de l'autorisation prévue à l'article 23, paragraphe 2 de la directive, mieux vaudrait en inscrire le principe dans la loi. A défaut, le Ministre ne pourra le faire que dans les conditions et les limites de l'article 9 de la loi du 15 décembre 1980, lequel requiert «des circonstances exceptionnelles» pour qu'une autorisation de séjour puisse être demandée sur le territoire belge.

En ce qui concerne le paragraphe 1er, il impose une obligation aux États membres et doit donc être transposé. La combinaison de l'article 9, alinéa 3, de la loi du 15 décembre 1980 et de l'article 3 de la Convention européenne de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales requiert certes que le ministre fasse droit à une demande d'autorisation de sé-

wanneer verwijdering van het grondgebied een onmenselijke of vernederende behandeling kan vormen ⁽¹⁾. Zoals artikel 23, lid 1, is gesteld, lijkt het evenwel een aanzienlijk ruimere strekking te hebben, aangezien het de lidstaten aanmaant om de nodige maatregelen te treffen met betrekking tot de verblijfsvoorwaarden voor personen die tijdelijke bescherming hebben genoten en voor wie het gelet op hun gezondheidstoestand niet verantwoord is om te reizen.

Een loutere onderrichting van de Minister, die zou aanmanen om artikel 23, lid 1, in acht te nemen bij de behandeling van aanvragen om machtiging tot verblijf ingediend door personen die tijdelijke bescherming hebben genoten, is niet voldoende met het oog op een correcte omzetting. Die omzetting moet via een interne rechtsregel geschieden, een begrip waaraan een administratieve onderrichting niet beantwoordt.

Artikel 16

Artikel 63, derde lid, dat met het voorontwerp wordt aangevuld, is overbodig geworden sinds de inwerkingtreding van artikel 2, 4°, van de wet van 11 april 1994 betreffende de openbaarheid van bestuur. Laatstgenoemde bepaling is overigens vollediger, aangezien daarin staat dat de verjaringstermijn voor het instellen van beroepen niet ingaat als de betrokken beroepsmogelijkheden niet ter kennis zijn gebracht.

Het zou dus beter zijn artikel 63, derde lid, op te heffen.

Slotopmerkingen van taalkundige aard over de Nederlandse tekst van het ontwerp

Onder voorbehoud van de inhoudelijke opmerkingen die in dit advies zijn gemaakt, worden hierna bij wijze van voorbeeld een aantal tekstvoorstellen gedaan.

Voor het hele ontwerp geldt dat de inleidende zinnen zouden moeten gesteld zoals in de circulaire inzake wetgevingstechniek wordt aangegeven.

Artikel 6

In het ontworpen artikel 54, § 2, schrijve men : «... indien de Minister het nodig acht voor ..., kan hij ...».

Artikel 7

Men schrijve «met als opschrift» in plaats van «met als titel».

⁽¹⁾ R.v.St., arrest nr. 93.594 van 27 februari 2001; zie ook advies 31.171/4 - 31.172/4 van 16 maart 2001 over een voorontwerp van wet «tot hervorming van de asielpprocedure» en een voorontwerp van wet «ter aanvulling van de hervorming van de asielpprocedure en tot wijziging van de gecoördineerde wetten op de Raad van State»; E.H.R.M., zaak D. tegen Verenigd Koninkrijk, 21 april 1997, <http://www.dhcour.coe.fr>.

jour, lorsque l'éloignement du territoire pourrait être constitutif d'un traitement inhumain ou dégradant ⁽¹⁾. Tel qu'il est libellé, l'article 23, paragraphe 1er, paraît toutefois avoir une portée sensiblement plus large puisqu'il enjoint aux États membres de prendre les mesures nécessaires concernant les conditions de séjour des personnes ayant bénéficié de la protection temporaire dont on ne saurait raisonnablement, en raison de leur état de santé, s'attendre à ce qu'elles voyagent.

Une simple instruction ministérielle, qui enjoindrait de prendre en considération l'article 23, paragraphe 1er, dans le traitement des demandes d'autorisation de séjour introduites par des personnes ayant bénéficié du régime de protection temporaire ne pourrait suffire à assurer une correcte transposition. Celle-ci doit faire l'objet d'une norme de droit interne, ce que ne saurait constituer une instruction administrative.

Article 16

L'article 63, alinéa 3, que l'avant-projet tend à compléter, est devenu superflu, depuis l'entrée en vigueur de l'article 2, 4°, la loi du 11 avril 1994 relative à la publicité de l'administration. Cette dernière disposition est en outre plus complète, puisqu'elle prévoit qu'à défaut de notification des voies de recours, le délai de prescription pour introduire ceux-ci ne prennent pas cours.

Mieux vaudrait donc abroger l'article 63, alinéa 3.

Observations finales d'ordre linguistique concernant la version néerlandaise du projet

Sous réserve des observations de fond faites dans l'avis, certaines propositions de texte sont formulées ci-dessous à titre d'exemple :

Les phrases liminaires devraient être rédigées conformément à la circulaire relative à la légistique formelle. Cette remarque vaut pour tout le projet.

Article 6

A l'article 54, § 2, en projet, on écrira : «... indien de Minister het nodig acht voor ..., kan hij ...».

Article 7

On écrira «met als opschrift» au lieu de «met als titel».

⁽¹⁾ C.E., arrêt n° 93.594 du 27 février 2001; voy. également avis 31.171/4 et 31.172/4, donné le 16 mars 2001, sur un avant-projet de loi «réformant la procédure d'asile» et un avant-projet de loi «complétant la réforme de la procédure d'asile et modifiant les lois coordonnées sur le Conseil d'État»; C.E.D.H., Affaire D. contre Royaume-Uni, 21 avril 1997, <http://www.dhcour.coe.fr>.

Artikel 9

In het ontworpen artikel 57/30, § 1, eerste lid, schrijve men : «... Die machtiging wordt hernieuwd ... beëindigd is in een van de gevallen omschreven in artikel 57/36, § 1. De duur van de machtiging kan worden beperkt tot de periode ...». In het tweede lid schrijve men «bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad» in plaats van «bij een in de Ministerraad overlegd besluit»; in het vierde lid schrijve men «afgegeven» in plaats van «afgeleverde», «vernieuwd» in plaats van «hernieuwd», en «vóór het verstrijken van de geldigheidstermijn van de verblijfstitel» in plaats van «vóór het verstrijken van de verblijfstitel». In het ontworpen artikel 57/30, § 2, tweede lid, schrijve men «in aanmerking komen voor» in plaats van «genieten van».

Artikel 10

In het ontworpen artikel 57/31 schrijve men «Er kunnen vingerafdrukken worden genomen van de vreemdeling die tijdelijke bescherming geniet».

Artikel 12

In het ontworpen artikel 57/33, tweede lid, schrijve men «binnen acht werkdagen na» in plaats van «binnen de acht werkdagen na».

Artikel 13

In het ontworpen artikel 57/34, § 2, schrijve men «bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad». In paragraaf 3, eerste lid, schrijve men «bij wie ze zich vervoegen» in plaats van «die ze vervoegen» en in paragraaf 3, tweede lid, schrijve men «vernieuwd» in plaats van «hernieuwd».

Artikel 14

In het ontworpen artikel 57/35, § 2, schrijve men «tijdelijke bescherming genieten» in plaats van «genieten van tijdelijke bescherming», en in paragraaf 4 «een vreemdeling die tijdelijke bescherming geniet» in plaats van «een vreemdeling die geniet van tijdelijke bescherming».

Artikel 15

In het ontworpen artikel 57/36, § 1, schrijve men «de duur bepaald in» in plaats van «de duur voorzien in».

De kamer was samengesteld uit

Mevrouw

M.-L. WILLOT-THOMAS, kamervoorzitter,

Article 9

A l'article 57/30, § 1er, alinéa 1er, en projet, on écrira : «... *Die machtiging wordt hernieuwd ... beëindigd is in een van de gevallen omschreven in artikel 57/36, § 1. De duur van de machtiging kan worden beperkt tot de periode ...*». A l'alinéa 2, on écrira «*bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad*» au lieu de «*bij een in de Ministerraad overlegd besluit*»; à l'alinéa 4, on écrira «*afgegeven*» au lieu de «*afgeleverde*», «*vernieuwd*» au lieu de «*hernieuwd*» ainsi que «*vóór het verstrijken van de geldigheidstermijn van de verblijfstitel*» au lieu de «*vóór het verstrijken van de verblijfstitel*». A l'article 57/30, § 2, alinéa 2, en projet, on écrira «*in aanmerking komen voor*» au lieu de «*genieten van*»

Article 10

A l'article 57/31 en projet, on écrira «Er kunnen vingerafdrukken worden genomen van de vreemdeling die tijdelijke bescherming geniet».

Article 12

A l'article 57/33, alinéa 2, en projet, on écrira «binnen acht werkdagen na» au lieu de «binnen de acht werkdagen na».

Article 13

A l'article 57/34, § 2, en projet, on écrira «bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad». Au paragraphe 3, alinéa 1er, on écrira «bij wie ze zich vervoegen» au lieu de «die ze vervoegen», et au paragraphe 3, alinéa 2, on écrira «vernieuwd» au lieu de «hernieuwd».

Article 14

A l'article 57/35, § 2, en projet, on écrira «tijdelijke bescherming genieten» au lieu de «genieten van tijdelijke bescherming», et au paragraphe 4 «een vreemdeling die tijdelijke bescherming geniet» au lieu de «een vreemdeling die geniet van tijdelijke bescherming».

Article 15

A l'article 57/36, § 1er, en projet, on écrira «de duur bepaald in» au lieu de «de duur voorzien in».

La chambre était composée de

Madame

M.-L. WILLOT-THOMAS, président de chambre,

de Heer

P. LIÉNARDY, staatsraden,

Mevrouwen

M. BAGUET,

C. GIGOT, griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de H. L. DETROUX, auditeur. De nota van het Coördinatiebureau werd opgesteld door Mevr. G. MARTOU, adjunct-auditeur en toegelicht door de H. M. JOASSART, adjunct-referendaris.

De overeenstemming tussen de Franse en de Nederlandse tekst werd nagezien onder toezicht van de H. P. LIÉNARDY.

*De griffier,**C. GIGOT**De voorzitter,**M.-L. WILLOT-THOMAS*

Monsieur

P. LIÉNARDY, conseillers d'État,

Mesdames

M. BAGUET,

C. GIGOT, greffier,

Le rapport a été présenté par M. L. DETROUX, auditeur. La note du Bureau de coordination a été rédigée par Mme G. MARTOU, auditeur adjoint et exposée par M. M. JOASSART, référendaire adjoint.

La concordance entre la version française et la version néerlandaise a été vérifiée sous le contrôle de M. P. LIÉNARDY.

*Le greffier,**C. GIGOT**Le Président,**M.L. WILLOT-THOMAS*

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

ADVIES 33.410/4

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, vierde kamer, op 16 mei 2002 door de Minister van Binnenlandse Zaken verzocht hem, binnen een termijn van ten hoogste een maand, van advies te dienen over een voorontwerp van wet «tot wijziging van artikel 71 van de wet 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen», heeft op 26 juni 2002 het volgende advies gegeven :

Bij het ontwerp zijn geen opmerkingen te maken.

De kamer was samengesteld uit

Mevrouw

M.-L. WILLOT-THOMAS, kamervoorzitter,

de Heer

P. LIÉNARDY, staatsraden,

Mevrouwen

M. BAGUET, staatsraden,

C. GIGOT, griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de H. L. DETROUX, auditeur. De nota van het Coördinatiebureau werd opgesteld door Mevr. G. MARTOU, adjunct-auditeur en toegelicht door de H. M. JOASSART, adjunct-referendaris.

De overeenstemming tussen de Franse en de Nederlandse tekst werd nagezien onder toezicht van de H. P. LIÉNARDY.

De griffier,

C. GIGOT

De voorzitter,

M.-L. WILLOT-THOMAS

AVIS DU CONSEIL D'ÉTAT

Avis 33.410/4

Le CONSEIL D'ÉTAT, section de législation, quatrième chambre, saisi par le Ministre de l'Intérieur, le 16 mai 2002, d'une demande d'avis, dans un délai ne dépassant pas un mois, sur un avant-projet de loi «modifiant l'article 71 de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers», a donné le 26 juin 2002 l'avis suivant :

Le projet n'appelle aucune observation.

La chambre était composée de

Madame

M.-L. WILLOT-THOMAS, président de chambre,

Monsieur

P. LIÉNARDY, conseillers d'État,

Mesdames

M. BAGUET, conseillers d'État,

C. GIGOT, greffier,

Le rapport a été présenté par M. L. DETROUX, auditeur. La note du Bureau de coordination a été rédigée par Mme G. MARTOU, auditeur adjoint et exposée par M. M. JOASSART, référendaire adjoint.

La concordance entre la version française et la version néerlandaise a été vérifiée sous le contrôle de M. P. LIÉNARDY.

Le greffier

C. GIGOT

Le président,

M.-L. WILLOT-THOMAS

WETSONTWERP (ART. 78)

ALBERT, KONING DER BELGEN,

Aan allen die nu zijn en hierna wezen zullen,

ONZE GROET.

op de voordracht van Onze minister van Binnenlandse Zaken en Onze minister van Maatschappelijke Integratie,

HEBBEN WIJ BESLOTEN EN BESLUITEN WIJ :

Onze minister van Binnenlandse Zaken en Onze minister van Maatschappelijke Integratie zijn ermee belast het ontwerp van wet, waarvan de tekst hierna volgt, in Onze Naam aan de Wetgevende Kamers voor te leggen en bij de Kamer van Volksvertegenwoordigers in te dienen:

HOOFDSTUK I**Algemene bepalingen****Artikel 1**

Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 78 van de Grondwet.

Art.2

De huidige wet zet de richtlijn 2001/55/EG van de Raad van de Europese Unie van 20 juli 2001 betreffende minimumnormen voor het verlenen van tijdelijke bescherming in geval van massale toestroom van ontheemden en maatregelen ter bevordering van een evenwicht tussen de inspanning van de lidstaten voor de opvang en het dragen van de consequenties van de opvang van deze personen, om in de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

PROJET DE LOI (ART. 78)

ALBERT, ROI DES BELGES,

A tous, présents et à venir,

SALUT.

sur la proposition de Notre ministre de l'Intérieur et de Notre ministre de l'Intégration sociale,

NOUS AVONS ARRETE ET ARRETONS:

Notre ministre de l'Intérieur et Notre ministre de l'Intégration sociale sont chargés de présenter, en Notre nom, aux Chambres législatives et de déposer à la Chambre des représentants, le projet de loi dont la teneur suit :

CHAPITRE IER**Dispositions générales.****Article 1er**

La présente loi règle une matière visée à l'article 78 de la Constitution.

Art. 2

La présente loi transpose la directive 2001/55/CE du Conseil de l'Union européenne du 20 juillet 2001 relative à des normes minimales pour l'octroi d'une protection temporaire en cas d'afflux massif de personnes déplacées et à des mesures tendant à assurer un équilibre entre les efforts consentis par les États membres pour accueillir ces personnes et supporter les conséquences de cet accueil, dans la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers.

HOOFDSTUK II

Wijzigingen van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Art. 3

In Titel II, Hoofdstuk II, Afdeling 1, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt een artikel 50 bis, nieuw, ingevoegd, luidende:

« Art. 50 *bis*. De vreemdeling die tijdelijke bescherming geniet zoals bedoeld in artikel 57/29, kan op elk ogenblik een verklaring afleggen of een verzoek om erkenning van zijn hoedanigheid van vluchteling richten tot één van de door de Koning aangewezen overheden overeenkomstig artikel 50, eerste lid.

De vreemdeling die op grond van artikel 57/29 een tijdelijke bescherming heeft genoten en het statuut van vluchteling wenst te verkrijgen, moet zijn verklaring afleggen of zijn aanvraag om erkenning van de hoedanigheid van vluchteling richten tot een van de overheden aangewezen door de Koning krachtens artikel 50, eerste lid, binnen acht werkdagen die volgen op het einde van de regeling van tijdelijke bescherming in een van de gevallen bepaald bij artikel 57/36, § 1.

De autoriteit waarvoor de in het eerste of tweede lid bedoelde vreemdeling zijn verklaring aflegt, verleent hem daarvan schriftelijk akte en brengt ze ter kennis van de Minister of zijn gemachtigde die daarvan onmiddellijk de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen inlicht.»

Art. 4

Artikel 51/5, § 1, van dezelfde wet, ingevoegd door de wet van 15 juli 1996, wordt aangevuld met het volgende lid:

«Onverminderd het eerste en het tweede lid, onderzoekt de minister of zijn gemachtigde de asielaanvraag die is ingediend door iemand die tijdelijke bescherming geniet en op grond daarvan gemachtigd is in het Rijk te verblijven.»

Art. 5

In Titel II, Hoofdstuk II, Afdeling 1, van dezelfde wet, wordt een artikel 51/9, nieuw ingevoegd, luidende:

CHAPITRE II

Modifications de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers.

Art. 3

Il est inséré dans le Titre II, Chapitre II, Section 1ère, de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers, un article 50 bis, nouveau, rédigé comme suit :

« Art. 50 *bis*. Le bénéficiaire de la protection temporaire visé à l'article 57/29 peut, à tout moment, faire une déclaration ou adresser une demande de reconnaissance de sa qualité de réfugié à l'une des autorités désignées par le Roi en exécution de l'article 50, alinéa 1er.

L'étranger qui a bénéficié d'une protection temporaire en vertu de l'article 57/29 et qui désire obtenir le statut de réfugié doit faire sa déclaration ou adresser sa demande de reconnaissance de la qualité de réfugié, à l'une des autorités désignées par le Roi en exécution de l'article 50, alinéa 1er, dans les huit jours ouvrables qui suivent la fin du régime de protection temporaire dans un des cas prévus à l'article 57/36, § 1er.

L'autorité à laquelle l'étranger visé à l'alinéa 1er ou 2 fait sa déclaration lui en donne acte par écrit et la porte à la connaissance du Ministre ou de son délégué, qui en informe immédiatement le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides.»

Art. 4

L'article 51/5, § 1er, de la même loi, inséré par la loi du 15 juillet 1996, est complété par l'alinéa suivant :

« Nonobstant les alinéas 1er et 2, le ministre ou son délégué examine la demande d'asile introduite par un bénéficiaire de la protection temporaire autorisé à ce titre à séjourner dans le Royaume.»

Art. 5

Il est inséré dans le Titre II, Chapitre II, Section 1ère, de la même loi, un article 51/9, nouveau, rédigé comme suit :

« Art. 51/9. — Het onderzoek van de asielaanvraag van een vreemdeling die tijdelijke bescherming geniet, zoals bedoeld in Hoofdstuk II bis, wordt opgeschort totdat de regeling inzake tijdelijke bescherming beëindigd wordt in één van de gevallen voorzien in artikel 57/36, § 1.»

Art. 6

Artikel 52, § 4, 1°, van dezelfde wet, gewijzigd door de wet van 15 juli 1996, wordt vervangen als volgt:

«1° indien de vreemdeling, zonder verantwoording, zijn aanvraag heeft ingediend nadat het verblijf of de vestiging opgehouden heeft regelmatig te zijn of na de afloop van de termijn vastgesteld bij artikel 50 bis, tweede lid, of indien hij niet heeft voldaan, zonder verantwoording, aan de meldingsplicht overeenkomstig artikel 51/6, eerste lid, of artikel 51/7, tweede lid;»

Art. 7

In artikel 54, §§ 1 en 2, van dezelfde wet, vervangen door de wet van 6 mei 1993 en gewijzigd door de wetten van 24 mei 1994, 15 juli 1996 en 7 mei 1999, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° § 1, eerste lid, wordt aangevuld als volgt:

« 6° die gemachtigd zijn tot een verblijf in het Rijk op grond van artikel 57/30, § 1, of artikel 57/34.»

2° § 1, tweede lid, wordt vervangen als volgt:

« De aanwijzing van een verplichte plaats van inschrijving duurt tot aan de beslissing tot erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of totdat het bevel om het grondgebied te verlaten is uitgevoerd. »

3° § 2 wordt vervangen als volgt:

« § 2. In ernstige omstandigheden, indien de Minister het nodig acht voor de handhaving van de openbare orde of de veiligheid van het land, kan hij de vreemdeling die de hoedanigheid van vluchteling heeft aangevraagd, verplichten in een bepaalde plaats te verblijven tijdens het onderzoek van zijn aanvraag.

In uitzonderlijk ernstige omstandigheden kan de Minister de betrokkene voorlopig ter beschikking stellen van de Regering indien hij het nodig acht voor de handhaving van de openbare orde of de veiligheid van het land.»

« Art. 51/9. — L'examen de la demande d'asile d'un étranger bénéficiaire de la protection temporaire visée au Chapitre II bis, est suspendu jusqu'à ce que le régime de protection temporaire prenne fin dans un des cas prévus à l'article 57/36, § 1er. »

Art. 6

L'article 52, § 4, 1°, de la même loi, modifié par la loi du 15 juillet 1996, est remplacé par la disposition suivante :

«1° si l'étranger a, sans justification, présenté sa demande lorsque le séjour ou l'établissement a cessé d'être régulier ou après l'expiration du délai fixé à l'article 50 bis, alinéa 2, ou s'il n'a pas satisfait, sans justification, à l'obligation de présentation conformément à l'article 51/6, alinéa 1er, ou à l'article 51/7, alinéa 2;»

Art. 7

L'article 54, §§ 1er et 2, de la même loi, remplacé par la loi du 6 mai 1993 et modifié par les lois des 24 mai 1994, 15 juillet 1996 et 7 mai 1999, est modifié de la manière suivante :

1° Le § 1er, alinéa 1er, est complété comme suit :

« 6° qui sont autorisés à séjourner dans le Royaume sur la base de l'article 57/30, § 1er, ou de l'article 57/34. »

2° Le § 1er, alinéa 2, est remplacé par la disposition suivante :

« La désignation d'un lieu obligatoire d'inscription dure jusqu'à la décision de reconnaissance de la qualité de réfugié ou jusqu'à ce que l'ordre de quitter le territoire soit exécuté. »

3° Le § 2 est remplacé par la disposition suivante :

« § 2. Dans des circonstances graves, s'il l'estime nécessaire pour la sauvegarde de l'ordre public ou de la sécurité nationale, le Ministre peut enjoindre à l'étranger qui a demandé la qualité de réfugié de résider en un lieu déterminé pendant que sa demande est à l'examen.

Dans des circonstances exceptionnellement graves, le Ministre peut mettre l'intéressé à titre provisoire à la disposition du Gouvernement, s'il l'estime nécessaire à la sauvegarde de l'ordre public ou de la sécurité nationale. »

Art. 8

In Titel II van dezelfde wet wordt er een Hoofdstuk II bis ingevoegd met als opschrift «Hoofdstuk II bis – Vreemdelingen die tijdelijke bescherming genieten op basis van de richtlijn 2001/55/EG van de Raad van de Europese Unie van 20 juli 2001 betreffende minimumnormen voor het verlenen van tijdelijke bescherming in geval van massale toestroom van ontheemden en maatregelen ter bevordering van een evenwicht tussen de inspanning van de lidstaten voor de opvang en het dragen van de consequenties van de opvang van deze personen.».

Art. 9

In Titel II, Hoofdstuk II bis, nieuw, van dezelfde wet, wordt een artikel 57/29 ingevoegd, luidende:

« Art. 57/29. — § 1. In geval van een massale toestroom of een imminente massale toestroom van ontheemden naar lidstaten van de Europese Unie die is vastgesteld bij een besluit van de Raad van de Europese Unie dat is uitgevaardigd met toepassing van richtlijn 2001/55/EG van de Raad van de Europese Unie van 20 juli 2001 betreffende minimumnormen voor het verlenen van tijdelijke bescherming in geval van massale toestroom van ontheemden en maatregelen ter bevordering van een evenwicht tussen de inspanning van de lidstaten voor de opvang en het dragen van de consequenties van de opvang van deze personen, genieten de personen die tot de in dat besluit omschreven bijzondere groepen behoren vanaf de daarin vastgestelde datum tijdelijke bescherming.

§ 2. Onder voorbehoud van de toepassing van artikel 57/32 en op voorwaarde dat een besluit van de Raad van de Europese Unie, aangenomen overeenkomstig de richtlijn 2001/55/EG van de Raad van de Europese Unie van 20 juli 2001, bedoeld in § 1, niet eerder een einde maakt aan de tijdelijke bescherming, wordt deze tijdelijke bescherming verleend aan de bedoelde personen voor een periode van 1 jaar vanaf de datum van de inwerkingstelling van de tijdelijke bescherming en wordt deze automatisch verlengd met zes maanden voor een tweede periode van 1 jaar.

Deze totale periode van twee jaar kan verlengd worden voor een nieuwe periode van maximaal 1 jaar door een nieuw besluit van de Raad van de Europese Unie, aangenomen overeenkomstig de richtlijn 2001/55/EG van de Raad van de Europese Unie van 20 juli 2001, bedoeld in § 1.

Art. 8

Il est inséré dans le Titre II de la même loi, un Chapitre II bis, intitulé «Chapitre II bis – Bénéficiaires de la protection temporaire, sur la base de la directive 2001/55/CE du Conseil de l'Union européenne du 20 juillet 2001 relative à des normes minimales pour l'octroi d'une protection temporaire en cas d'afflux massif de personnes déplacées et à des mesures tendant à assurer un équilibre entre les efforts consentis par les États membres pour accueillir ces personnes et supporter les conséquences de cet accueil ».

Art. 9

Il est inséré dans le Titre II, Chapitre II bis, nouveau, de la même loi, un article 57/29, rédigé comme suit :

« Art. 57/29. — § 1er. En cas d'afflux massif ou d'afflux massif imminent de personnes déplacées vers les États membres de l'Union européenne, constaté par une décision du Conseil de l'Union européenne prise en application de la directive 2001/55/CE du Conseil de l'Union européenne du 20 juillet 2001, relative à des normes minimales pour l'octroi d'une protection temporaire en cas d'afflux massif de personnes déplacées et à des mesures tendant à assurer un équilibre entre les efforts consentis par les États membres pour accueillir ces personnes et supporter les conséquences de cet accueil, les personnes qui appartiennent aux groupes spécifiques décrits par cette décision bénéficient, à partir de la date fixée par celle-ci, d'une protection temporaire.

§ 2. Sous réserve de l'application de l'article 57/32 et à moins qu'une décision du Conseil de l'Union européenne adoptée conformément à la directive 2001/55/CE du Conseil de l'Union européenne du 20 juillet 2001 visée au § 1er, ne mette fin à la protection temporaire antérieurement, celle-ci est accordée aux personnes visées pour une période d'un an à partir de la date de mise en œuvre de la protection temporaire et est prorogée automatiquement, par période de six mois, pour un seconde période d'un an.

Cette période totale de deux ans peut être prorogée par une nouvelle décision du Conseil de l'Union européenne adoptée conformément à la directive 2001/55/CE du Conseil de l'Union européenne du 20 juillet 2001 visée au § 1er, pour une nouvelle période d'un an au maximum. »

Art. 10

In Titel II, Hoofdstuk II*bis*, nieuw, van dezelfde wet, wordt een artikel 57/30 ingevoegd, luidende:

« Art. 57/30. — § 1 Onder voorbehoud van de toepassing van § 2 of van artikel 57/32 machtigt de minister of zijn gemachtigde de vreemdeling die tijdelijke bescherming geniet, zoals bedoeld in artikel 57/29, tot een verblijf van een jaar. Die machtiging wordt hernieuwd, met periodes van zes maanden, zolang de tijdelijke bescherming niet beëindigd is in een van de gevallen omschreven in artikel 57/36, § 1. De duur van de machtiging kan worden beperkt tot de periode voorafgaand aan de automatische beëindiging van de tijdelijke bescherming die in werking werd gesteld door het besluit van de Raad van de Europese Unie bedoeld in artikel 57/29, § 1, tweede lid, of kan verlengd worden door een besluit van de Raad van de Europese Unie bedoeld in artikel 57/29, § 2, tweede lid.

De Koning bepaalt de wijze van de indiening van de aanvraag tot het verkrijgen van deze machtiging tot verblijf bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad.

Bij de aanvraag om een machtiging tot verblijf wordt aan de vreemdeling die tijdelijke bescherming geniet, een document overhandigd, opgesteld in een taal die hij begrijpt, waarin de bepalingen over de tijdelijke bescherming die op hem van toepassing zijn duidelijk worden uiteengezet.

De inschrijving in het vreemdelingenregister van de vreemdeling die tijdelijke bescherming geniet en die gemachtigd is tot een verblijf, en de afgifte van de verblijfstitel, die hiervan bewijs oplevert, gebeuren overeenkomstig de bepalingen van artikel 12.

De afgegeven verblijfstitel blijft geldig tot het einde van de geldigheidsduur van de machtiging. Hij wordt op verzoek van de betrokkene verlengd of vernieuwd door het gemeentebestuur van de verblijfplaats op voorwaarde dat de aanvraag werd ingediend vóór het verstrijken van de geldigheidstermijn van de verblijfstitel en voorzover de minister of zijn gemachtigde de machtiging niet heeft beëindigd op grond van artikel 57/32, § 1, of artikel 57/36, § 2.

De Koning bepaalt de termijnen en de voorwaarden voor de vraag om vernieuwing of verlenging van de verblijfstitel.

§ 2. De minister of zijn gemachtigde kan de machtiging tot verblijf weigeren aan de vreemdeling die tijdelijke bescherming geniet zoals bedoeld in artikel 57/29:

Art. 10

Il est inséré dans le Titre II, Chapitre II*bis*, nouveau, de la même loi, un article 57/30, rédigé comme suit :

« Art. 57/30. — § 1er. Sous réserve de l'application du § 2 ou de l'article 57/32, le ministre ou son délégué autorise le bénéficiaire de la protection temporaire visé à l'article 57/29 au séjour pour une durée d'un an. Cette autorisation est renouvelée, par périodes de six mois, tant qu'il n'est pas mis fin à la protection temporaire dans un des cas prévus à l'article 57/36, § 1er. La durée de l'autorisation peut toutefois être réduite à la durée restant à courir avant la fin automatique de la protection temporaire mise en œuvre par la décision du Conseil de l'Union européenne visée à l'article 57/29, § 1er, alinéa 2, ou prorogée par la décision du Conseil de l'Union européenne visée à l'article 57/29, § 2, alinéa 2.

Le Roi détermine les modalités d'introduction de la demande de cette autorisation de séjour, par arrêté délibéré en Conseil des ministres.

Lors de la demande d'autorisation de séjour, il est remis au bénéficiaire de la protection temporaire un document, rédigé dans une langue qu'il comprend, dans lequel les dispositions relatives à la protection temporaire qui lui sont applicables sont clairement exposées.

L'inscription au registre des étrangers du bénéficiaire de la protection temporaire autorisé au séjour et la délivrance du titre de séjour faisant foi de celle-ci ont lieu conformément aux dispositions de l'article 12.

Le titre de séjour délivré est valable jusqu'au terme de validité de l'autorisation. Il est prorogé ou renouvelé, à la demande de l'intéressé, par l'administration communale du lieu de résidence, à condition que cette demande ait été introduite avant l'expiration du titre et pour autant que le ministre ou son délégué n'ait pas mis fin à l'autorisation sur la base de l'article 57/32, § 1er, ou de l'article 57/36, § 2.

Le Roi détermine les délais et les conditions dans lesquels le renouvellement ou la prorogation du titre de séjour doit être demandé.

§ 2. Le ministre ou son délégué peut refuser l'autorisation de séjour au bénéficiaire de la protection temporaire visée à l'article 57/29 :

1° indien de aanvraag om een machtiging tot verblijf in het buitenland wordt ingediend en indien het aantal personen die genieten van de tijdelijke bescherming in het Rijk de opvangcapaciteit van België, vermeld in het besluit van de Raad van de Europese Unie bedoeld in artikel 57/29, § 1, overschrijdt;

2° onder voorbehoud van de bepalingen van artikel 57/35, indien deze personen zijn gemachtigd tot verblijf in een andere lidstaat van de Europese Unie die verplicht is om het besluit van de Europese Unie, bedoeld in artikel 57/29, § 1, toe te passen.

Het eerste lid, 1°, is niet van toepassing op de vreemdelingen die in aanmerking komen voor de bepalingen van artikel 57/34.

In geval van weigering van de machtiging tot verblijf op grond van het eerste lid, 1°, ziet de minister of zijn gemachtigde erop toe dat de vreemdeling die tijdelijke bescherming geniet, binnen een redelijke termijn wordt opgevangen in een andere lidstaat van de Europese Unie, die verplicht is om het besluit van de Raad van de Europese Unie bedoeld in artikel 57/29, § 1, toe te passen.».

Art. 11

In Titel II, Hoofdstuk II *bis*, nieuw, van dezelfde wet, wordt een artikel 57/31 ingevoegd, luidende :

« Art. 57/31. — Er kunnen vingerafdrukken worden genomen van de vreemdeling die tijdelijke bescherming geniet krachtens artikel 57/29.

De vingerafdrukken worden genomen op initiatief van de minister of zijn gemachtigde en mogen alleen worden gebruikt voorzover ze noodzakelijk zijn om de identiteit van de vreemdeling vast te stellen.

De paragrafen 4 en 5 van artikel 51/3 zijn van toepassing op de vingerafdrukken van de vreemdelingen die tijdelijke bescherming genieten krachtens artikel 57/29. ».

Art. 12

In Titel II, Hoofdstuk II *bis*, nieuw, van dezelfde wet, wordt een artikel 57/32 ingevoegd, luidende:

« Art. 57/32. — § 1 De minister of zijn gemachtigde kan van de tijdelijke bescherming uitsluiten en naargelang het geval de toegang tot het grondgebied weigeren of beslissen dat de vreemdeling die gebruik wenst te maken van de tijdelijke bescherming er niet of niet langer mag verblijven in deze hoedanigheid, in één van de volgende gevallen:

1° lorsque la demande d'autorisation de séjour est introduite à l'étranger et que le nombre de personnes bénéficiant de la protection temporaire dans le Royaume excède la capacité d'accueil de la Belgique indiquée dans la décision du Conseil de l'Union européenne visée à l'article 57/29, § 1er;

2° sous réserve des dispositions de l'article 57/35, lorsque celui-ci est autorisé à séjourner dans un autre État membre de l'Union européenne tenu d'appliquer la décision du Conseil de l'Union européenne visée à l'article 57/29, § 1er.

L'alinéa 1er, 1°, n'est pas applicable aux étrangers bénéficiant des dispositions de l'article 57/34.

En cas de refus de l'autorisation de séjour sur la base de l'alinéa 1er, 1°, le ministre ou son délégué veille à ce que le bénéficiaire de la protection temporaire soit accueilli dans les meilleurs délais dans un autre État membre de l'Union européenne tenu d'appliquer la décision du Conseil de l'Union européenne visée à l'article 57/29, § 1er.».

Art. 11

Il est inséré dans le Titre II, Chapitre II *bis*, nouveau, de la même loi, un article 57/31, rédigé comme suit :

« Art. 57/31. — L'étranger bénéficiaire de la protection temporaire en vertu de l'article 57/29 peut être soumis à la prise des empreintes digitales.

Les empreintes digitales sont prises à l'initiative du ministre ou de son délégué et ne peuvent être utilisées que dans la mesure où elles sont nécessaires pour établir l'identité de l'étranger.

Les paragraphes 4 et 5 de l'article 51/3 sont applicables aux empreintes digitales des bénéficiaires de la protection temporaire en vertu de l'article 57/29. ».

Art. 12

Il est inséré dans le Titre II, Chapitre II *bis*, nouveau, de la même loi, un article 57/32, rédigé comme suit :

« Art. 57/32. — § 1er. Le ministre ou son délégué peut exclure du bénéfice de la protection temporaire et, selon le cas, refuser l'accès au territoire du Royaume ou décider que l'étranger invoquant le bénéfice de cette protection ne peut pas ou ne peut plus y séjourner en cette qualité, dans un des cas suivants :

1° indien er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat de vreemdeling een misdrijf tegen de vrede, een oorlogsmisdrijf of een misdrijf tegen de menselijkheid heeft begaan in de zin van de internationale overeenkomsten die België binden;

2° indien er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat de vreemdeling een ernstig niet-politiek misdrijf heeft gepleegd buiten het Belgisch grondgebied alvorens er toegelaten te zijn geweest als vreemdeling die tijdelijke bescherming geniet.

De ernst van de verwachte vervolging wordt afgewogen tegen de aard van het misdrijf waarvan de betrokkene wordt verdacht. Bijzonder wrede handelingen kunnen, zelfs indien zij met een vermeend politiek oogmerk zijn uitgevoerd, als ernstige, niet-politieke misdrijven aangemerkt worden. Dit geldt zowel voor de deelnemers aan het misdrijf als voor de aanstichters;

3° indien er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat de vreemdeling zich schuldig heeft gemaakt aan daden die in strijd zijn met de doeleinden en de beginselen van de Verenigde Naties;

4° indien er redelijke gronden bestaan om aan te nemen dat de vreemdeling een gevaar voor de veiligheid van het land betekent of een bedreiging vormt voor de openbare orde aangezien hij definitief veroordeeld werd voor een bijzonder ernstig misdrijf of een bijzonder ernstige misdaad.

De beslissing tot uitsluiting is uitsluitend gegrond op het persoonlijk gedrag van de vreemdeling en wordt genomen met inachtneming van het evenredigheidsbeginsel.

§ 2. In ernstige omstandigheden kan de minister de betrokkene verplichten in een bepaalde plaats te verblijven indien hij het nodig acht voor de handhaving van de openbare orde of de veiligheid van het land.

In uitzonderlijke ernstige omstandigheden kan de Minister de betrokkene voorlopig ter beschikking stellen van de Regering indien hij het nodig acht voor de handhaving van de openbare orde of de veiligheid van het land. ».

Art. 13

In Titel II, Hoofdstuk II*bis*, nieuw, van dezelfde wet, wordt een artikel 57/33 ingevoegd, luidende:

1° s'il existe de sérieuses raisons de penser que cet étranger a commis un crime contre la paix, un crime de guerre ou un crime contre l'humanité, au sens des conventions internationales liant la Belgique ;

2° s'il existe de sérieuses raisons de penser que cet étranger a commis un crime grave de droit commun en dehors du territoire belge avant d'y être admis en tant que bénéficiaire de la protection temporaire.

La gravité de la persécution à laquelle il faut s'attendre doit être considérée par rapport à la nature du crime dont l'intéressé est soupçonné. Les actions particulièrement cruelles, même si elles sont commises avec un objectif prétendument politique, peuvent recevoir la qualification de crimes graves de droit commun. Cela vaut pour les participants au crime comme pour les instigateurs de celui-ci;

3° s'il existe de sérieuses raisons de penser que cet étranger s'est rendu coupable d'agissements contraires aux buts et aux principes des Nations unies;

4° s'il existe des motifs raisonnables de penser que cet étranger représente un danger pour la sécurité nationale ou que la condamnation définitive pour un crime ou un délit particulièrement grave lui fait constituer une menace pour l'ordre public.

La décision d'exclusion est fondée exclusivement sur le comportement personnel de l'étranger et respecte le principe de proportionnalité.

§ 2. Dans des circonstances graves, s'il l'estime nécessaire à la sauvegarde de l'ordre public ou de la sécurité nationale, le ministre peut enjoindre à l'intéressé de résider en un lieu déterminé.

Dans des circonstances exceptionnellement graves, le Ministre peut mettre l'intéressé à titre provisoire à la disposition du Gouvernement, s'il l'estime nécessaire à la sauvegarde de l'ordre public ou de la sécurité nationale. ».

Art. 13

Il est inséré dans le Titre II, Chapitre II*bis*, nouveau, de la même loi, un article 57/33, rédigé comme suit :

« Art. 57/33. — Onder voorbehoud van een bilaterale overeenkomst die België bindt, indien de vreemdeling die gemachtigd is tot een verblijf in het Rijk in de hoedanigheid van vreemdeling die tijdelijke bescherming geniet op basis van artikel 57/30, probeert om een andere Lidstaat van de Europese Unie die verplicht is om het besluit van de Raad van de Europese Unie bedoeld in artikel 57/29, § 1 toe te passen, binnen te komen of er zich op onregelmatige wijze bevindt, is de Minister of zijn gemachtigde verplicht om hem opnieuw over te nemen, zelfs indien de geldigheidstermijn van de verblijfstitel van de betrokkene verstreken is.

De vreemdeling dient zich bij zijn binnenkomst in het Rijk of binnen acht werkdagen na zijn binnenkomst aan te bieden bij de Minister of zijn gemachtigde die hem er schriftelijk akte van verleent. »

Art. 14

In Titel II, Hoofdstuk *IIbis*, nieuw, van dezelfde wet, wordt een artikel 57/34 ingevoegd, luidende:

« Art. 57/34. — § 1. De minister of zijn gemachtigde kent een machtiging tot verblijf van meer dan drie maanden toe aan de vreemde echtgenoot van een vreemdeling die gemachtigd is tot een verblijf in het Rijk in de hoedanigheid van vreemdeling die tijdelijke bescherming geniet op basis van artikel 57/30 en aan de minderjarige ongehuwde kinderen van de ene of de andere, die hiertoe een aanvraag indienen, voor zover de betrokkene zich niet bevindt in één van de gevallen voorzien in artikel 3, eerste lid, 5 tot 8°, of, wat de in § 4 bedoelde familieleden betreft, in één van de in artikel 57/32, §1, bedoelde gevallen.

De minister of zijn gemachtigde kan een machtiging tot verblijf van meer dan drie maanden toekennen aan andere naaste familieleden van een vreemdeling die gemachtigd is tot een verblijf in het Rijk in de hoedanigheid van vreemdeling die tijdelijke bescherming geniet op basis van artikel 57/30, die met het gezin samenwoonden ten tijde van de gebeurtenissen die tot de massale toestroom van ontheemden bedoeld in artikel 57/29, § 1 hebben geleid en die dus volledig of hoofdzakelijk ten laste van deze vreemdeling waren.

§ 2. De Koning bepaalt de wijze van indiening van de aanvraag tot het verkrijgen van deze machtiging tot verblijf bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad.

§ 3. De familieleden die gemachtigd zijn tot het verblijf op basis van § 1 worden in het bezit gesteld van

« Art. 57/33. — Sous réserve d'un accord bilatéral liant la Belgique, lorsque l'étranger autorisé au séjour dans le Royaume en tant que bénéficiaire de la protection temporaire sur la base de l'article 57/30 tente de pénétrer ou se trouve irrégulièrement dans un autre État membre de l'Union européenne tenu d'appliquer la décision du Conseil de l'Union européenne visée à l'article 57/29, § 1er, le Ministre ou son délégué est tenu de le reprendre en charge, même si la durée de validité du titre de séjour de l'intéressé est expirée.

L'étranger doit, lors de son entrée dans le Royaume ou dans les huit jours ouvrables qui suivent celle-ci, se présenter auprès du Ministre ou de son délégué, qui lui en donne acte par écrit. »

Art. 14

Il est inséré dans le Titre II, Chapitre *IIbis*, nouveau, de la même loi, un article 57/34, rédigé comme suit :

« Art. 57/34. — § 1er. Le ministre ou son délégué accorde l'autorisation de séjour de plus de trois mois au conjoint étranger d'un étranger autorisé au séjour dans le Royaume en tant que bénéficiaire de la protection temporaire sur la base de l'article 57/30, et aux enfants mineurs célibataires de l'un ou de l'autre, qui en font la demande, pour autant que l'intéressé ne se trouve pas dans un des cas prévus à l'article 3, alinéa 1er, 5° à 8°, ou, en ce qui concerne les membres de la famille visés au § 4, dans un des cas prévus à l'article 57/32, § 1er.

Le ministre ou son délégué peut accorder l'autorisation de séjour de plus de trois mois à d'autres parents proches d'un étranger autorisé au séjour dans le Royaume en tant que bénéficiaire de la protection temporaire sur la base de l'article 57/30, qui vivaient au sein de l'unité familiale au moment des événements qui ont entraîné l'afflux massif de personnes déplacées visé à l'article 57/29, § 1er, et étaient alors entièrement ou principalement à la charge de cet étranger.

§ 2. Le Roi détermine les modalités d'introduction de la demande de cette autorisation de séjour, par arrêté délibéré en Conseil des ministres.

§ 3. Les membres de la famille autorisés au séjour sur la base du § 1er sont mis en possession d'un titre

een verblijfstitel met dezelfde geldigheidsduur als die van de vreemdeling bij wie ze zich vervoegen. Deze verblijfstitel wordt onder dezelfde voorwaarden verlengd of vernieuwd.

§ 4. De bepalingen betreffende de vreemdelingen die tijdelijke bescherming genieten, zijn van toepassing op de familieleden die zijn gemachtigd tot een verblijf op basis van § 1, met uitzondering van de familieleden die geen bescherming nodig hebben.

§ 5. Onder voorbehoud van de bepalingen van artikel 57/35, kan de Minister of zijn gemachtigde de machtiging tot verblijf weigeren aan de in § 1 bedoelde vreemdeling, indien deze gemachtigd is tot verblijf in een andere Lidstaat van de Europese Unie, die verplicht is om het besluit van de Raad van de Europese Unie, bedoeld in artikel 57/29, § 1, toe te passen.

Art. 15

In Titel II, Hoofdstuk II *bis*, nieuw, van dezelfde wet, wordt een artikel 57/35 ingevoegd, luidende:

« Art. 57/35. — § 1. Vanaf de aankomst van een vreemdeling op het grondgebied, die tijdelijke bescherming geniet zoals bedoeld in artikel 57/29, § 1, en voor zover de vreemdeling die tijdelijke bescherming geniet, ermee instemt, kan de Minister of zijn gemachtigde zich wenden tot een andere Lidstaat van de Europese Unie die verplicht is om het besluit van de Raad van de Europese Unie bedoeld in artikel 57/29, § 1, toe te passen, teneinde deze persoon over te brengen naar het grondgebied van deze Staat.

Op verzoek van deze lidstaat van de Europese Unie kan de minister of zijn gemachtigde de informatie verstrekken met betrekking tot de vreemdeling die tijdelijke bescherming geniet, die noodzakelijk is voor de behandeling van de vraag om overname. Het gaat om de persoonsgegevens van de vreemdeling, zijn identiteitspapieren en reisbescheiden, de documenten ten bewijze van de familiebanden, de overige gegevens die essentieel zijn voor het vaststellen van de identiteit of de familiebanden van de persoon, om besluiten tot weigering van een verblijfsvergunning of een visum, die door de Minister of zijn gemachtigde ten aanzien van de betrokkene werden getroffen, alsmede om documenten op basis waarvan die besluiten zijn genomen, en om verblijfsvergunnings- en visumaanvragen van de betrokkene die door de Minister of zijn gemachtigde behandeld worden en de procedurefase waarin deze zich bevinden.

de séjour de la même durée de validité que l'étranger qu'ils rejoignent. Ce titre de séjour est prorogé ou renouvelé dans les mêmes conditions.

§ 4. Les dispositions relatives aux bénéficiaires de la protection temporaire s'appliquent aux membres de la famille autorisés au séjour sur la base du § 1er, à l'exception des membres de la famille qui ne nécessitent pas une protection.

§ 5. Sous réserve des dispositions de l'article 57/35, le Ministre ou son délégué peut refuser l'autorisation de séjour à l'étranger visé au § 1er lorsque celui-ci est autorisé à séjourner dans un autre État membre de l'Union européenne tenu d'appliquer la décision du Conseil de l'Union européenne visée à l'article 57/29, § 1er.»

Art. 15

Il est inséré dans le Titre II, Chapitre II *bis*, nouveau, de la même loi, un article 57/35, rédigé comme suit :

« Art. 57/35. — § 1er. Dès l'arrivée d'un bénéficiaire de la protection temporaire visé à l'article 57/29, § 1er, sur le territoire et pour autant que celui-ci y ait consenti, le Ministre ou son délégué peut saisir un autre État membre de l'Union européenne tenu d'appliquer la décision du Conseil de l'Union européenne visée à l'article 57/29, § 1er, aux fins du transfert de cette personne vers le territoire de cet État.

A la demande de cet État membre de l'Union européenne, le ministre ou son délégué fournira les informations relatives au bénéficiaire de la protection temporaire qui sont nécessaires pour traiter la demande de transfert, c'est-à-dire les données à caractère personnel relatives à l'étranger concerné, ses documents d'identité et de voyage, les documents attestant l'existence de liens familiaux, les autres données indispensables pour établir l'identité de l'intéressé ou ses liens de parenté, les décisions de délivrer ou de refuser de délivrer un titre de séjour ou un visa à l'étranger concerné prises par le Ministre ou son délégué ainsi que les documents étayant ces décisions et les demandes de titre de séjour ou de visa introduites par l'étranger concerné en cours d'examen par le Ministre ou son délégué ainsi que l'état d'avancement de la procédure.

§ 2. Wanneer de afzonderlijke familieleden, in de zin van artikel 57/34, van een vreemdeling die gemachtigd is tot een verblijf in het Rijk in de hoedanigheid van vreemdeling die tijdelijke bescherming geniet op basis van artikel 57/30, tijdelijke bescherming genieten bedoeld in artikel 57/29 in een andere Lidstaat of in verschillende andere Lidstaten van de Europese Unie, kan de Minister of zijn gemachtigde, rekening houdend met de wensen van de betrokkenen, zich wenden tot deze Lidstaat of één van deze Lidstaten teneinde deze familieleden over te brengen naar zijn grondgebied.

De bepalingen van § 1, tweede lid, zijn eveneens van toepassing in dit kader.

§ 3. Wanneer de vreemdeling die gemachtigd is tot een verblijf in het Rijk in de hoedanigheid van vreemdeling die tijdelijke bescherming geniet op basis van artikel 57/30, overgebracht dient te worden naar een andere Lidstaat, kan de Minister of zijn gemachtigde de verblijfstitel die hem werd afgegeven, afnemen en hem een bevel om het grondgebied te verlaten uitreiken. Hij kan hem eveneens bevelen om zich vóór een bepaalde datum aan te bieden bij de bevoegde overheden van die Staat.

§ 4. Wanneer een vreemdeling die tijdelijke bescherming bedoeld in artikel 57/29, in een andere Lidstaat geniet, dient overgebracht te worden naar België, dient hij zich bij zijn aankomst in het Rijk of tenminste binnen acht werkdagen na zijn aankomst aan te bieden bij de minister of zijn gemachtigde die hem hiervan schriftelijk akte verleent.»

Art. 16

In Titel II, Hoofdstuk II*bis*, nieuw, van dezelfde wet, wordt een artikel 57/36 ingevoegd, luidende :

« Art. 57/36. — § 1. De regeling inzake de toegekende tijdelijke bescherming wordt beëindigd, wanneer de maximale duur bepaald in artikel 57/29, § 2, bereikt werd, of op de datum vastgelegd bij een besluit van de Raad van de Europese Unie dat een einde maakt aan de tijdelijke bescherming en dat aangenomen werd overeenkomstig de richtlijn 2001/55/EG van de Raad van de Europese Unie van 20 juli 2001 bedoeld in artikel 57/29, § 1.

§ 2. Indien de regeling inzake tijdelijke bescherming beëindigd wordt in de gevallen voorzien in § 1, kan de minister of zijn gemachtigde de machtiging tot verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk, die aan de vreemdeling die tijdelijke bescherming geniet, werd

§ 2. Lorsque les membres séparés de la famille, au sens de l'article 57/34, d'un étranger autorisé au séjour dans le Royaume en tant que bénéficiaire de la protection temporaire sur la base de l'article 57/30, bénéficient de la protection temporaire visée à l'article 57/29, dans un autre Etat membre ou dans différents autres Etats membres de l'Union européenne, le Ministre ou son délégué peut, en tenant compte des souhaits des intéressés, saisir cet Etat membre ou un de ces Etats membres aux fins du transfert de cette famille vers son territoire.

Les dispositions du § 1er, alinéa 2, sont également applicables dans ce cadre.

§ 3. Lorsque l'étranger autorisé au séjour dans le Royaume en tant que bénéficiaire de la protection temporaire sur la base de l'article 57/30 doit être transféré vers un autre Etat membre, le Ministre ou son délégué peut lui retirer le titre de séjour qui lui a été délivré et lui donner l'ordre de quitter le territoire. Il peut également lui enjoindre de se présenter auprès des autorités compétentes de cet Etat avant une date déterminée.

§ 4. Lorsqu'un étranger bénéficiant de la protection temporaire visée à l'article 57/29 dans un autre Etat membre doit être transféré vers la Belgique, il doit, lors de son entrée dans le Royaume ou du moins dans les huit jours ouvrables qui suivent celle-ci, se présenter auprès du ministre ou de son délégué, qui lui en donne acte par écrit. »

Art. 16

Il est inséré dans le Titre II, Chapitre II*bis*, nouveau, de la même loi, un article 57/36, rédigé comme suit :

« Art. 57/36. — § 1er. Le régime de protection temporaire accordé prend fin lorsque la durée maximale prévue à l'article 57/29, § 2, a été atteinte ou à la date fixée par une décision du Conseil de l'Union européenne mettant fin à la protection temporaire, adoptée conformément à la directive 2001/55/CE du Conseil de l'Union européenne du 20 juillet 2001 visée à l'article 57/29, § 1er.

§ 2. Le ministre ou son délégué peut, lorsque le régime de protection temporaire prend fin dans les cas prévus au § 1er, mettre fin à l'autorisation de séjourner plus de trois mois dans le Royaume octroyée au bénéficiaire de la protection temporaire sur la base de l'arti-

afgegeven op basis van artikel 57/30, beëindigen, de afgegeven verblijfstitel intrekken en, onder voorbehoud van de toepassing van de bepalingen van hoofdstuk II, aan de vreemdeling een bevel om het grondgebied te verlaten uitreiken. Hij kan dezelfde maatregel nemen ten aanzien van de familieleden van de vreemdeling die werden gemachtigd tot een verblijf in het Rijk op basis van artikel 57/34. Het bevel om het grondgebied te verlaten vermeldt dat de bepalingen van het voornoemde artikel werden toegepast en dat de termijn waarbinnen de vreemdeling het grondgebied dient te verlaten, niet minder dan één maand mag zijn.

De minister of zijn gemachtigde verlengt de machtiging tot verblijf van een vreemdeling die tijdelijke bescherming heeft genoten en voor wie het gelet op zijn gezondheidstoestand niet verantwoord is om te reizen.

De minister of zijn gemachtigde kan bovendien de machtiging tot verblijf van een vreemdeling die tijdelijke bescherming heeft genoten, verlengen indien die vreemdeling deel uitmaakt van een gezin waarvan de minderjarige kinderen in het Rijk schoolgaan, zodat de betrokken kinderen de lopende schoolperiode kunnen afmaken.

In de in de voorgaande leden bedoelde gevallen zijn de bepalingen betreffende de vreemdelingen die tijdelijke bescherming genieten niet meer van toepassing.

Art. 17

Artikel 63, derde lid, van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 6 mei 1993, wordt opgeheven.

Art. 18

In artikel 68, eerste lid, van dezelfde wet, gewijzigd bij de wetten van 6 mei 1993 en 15 juli 1996, wordt de opsomming van de artikelen aangevuld met de verwijzing naar artikel «57/32, § 2, eerste lid».

Art. 19

Artikel 74/4bis, § 2, eerste lid, van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 8 maart 1995 en gewijzigd door de wet van 15 juli 1996, wordt aangevuld als volgt: « of indien de vreemdeling tijdelijke bescherming geniet overeenkomstig de bepalingen van Hoofdstuk II bis.».

cle 57/30, lui retirer le titre de séjour délivré et, sous réserve de l'application des dispositions du chapitre II, lui donner l'ordre de quitter le territoire. Il peut prendre la même mesure à l'égard des membres de sa famille qui ont été autorisés à séjourner dans le Royaume sur la base de l'article 57/34. L'ordre de quitter le territoire indique qu'il a été fait application des dispositions du présent article et le délai dans lequel l'étranger doit quitter le territoire ne peut être inférieur à un mois.

Le ministre ou son délégué proroge l'autorisation de séjour d'un étranger qui a bénéficié de la protection temporaire lorsqu'on ne saurait raisonnablement, en raison de son état de santé, s'attendre à ce que celui-ci voyage.

Le ministre ou son délégué peut en outre proroger l'autorisation de séjour d'un étranger qui a bénéficié de la protection temporaire lorsque cet étranger fait partie d'une famille dont les enfants mineurs poursuivent une scolarité dans le Royaume, afin de permettre à ceux-ci de terminer l'année scolaire en cours.

Dans les cas visés aux alinéas précédents, les dispositions relatives aux bénéficiaires de la protection temporaire ne sont plus d'application.

Art. 17

L'article 63, alinéa 3, de la même loi, remplacé par la loi du 6 mai 1993, est abrogé.

Art. 18

Dans l'article 68, alinéa 1er, de la même loi, modifié par les lois du 6 mai 1993 et du 15 juillet 1996, l'énumération des articles est complétée par la référence à l'article « 57/32, § 2, alinéa 1er ».

Art. 19

L'article 74/4bis, § 2, alinéa 1er, de la même loi, inséré par la loi du 8 mars 1995 et modifié par la loi du 15 juillet 1996, est complété par les mots « ou lorsque l'étranger est bénéficiaire de la protection temporaire en application des dispositions du Chapitre II bis.».

HOOFDSTUK III

Inwerkingtreding

Art. 20

Met uitzondering van dit artikel, treedt deze wet in werking op de datum te bepalen door de Koning bij een in de Ministerraad overlegd besluit.

Gegeven te Brussel, 20 september 2002

ALBERT

VAN KONINGSWEGE :

De minister van Binnenlandse Zaken,

A. DUQUESNE

De minister van Maatschappelijke Integratie,

J. VANDE LANOTTE

CHAPITRE III

Entrée en vigueur

Art. 20

A l'exception du présent article, la présente loi entre en vigueur à la date à fixer par le Roi par arrêté délibéré en Conseil des ministres.

Donné à Bruxelles, le 20 septembre 2002

ALBERT

PAR LE ROI :

Le ministre de l'Intérieur,

A. DUQUESNE

Le ministre de l'Intégration sociale,

J. VANDE LANOTTE

WETSONTWERP (Art. 77)**ALBERT II**, KONING DER BELGEN,*Aan allen die nu zijn en hierna wezen zullen,*

ONZE GROET,

Op de voordracht van Onze Minister van Binnenlandse Zaken en Onze Minister van Justitie,

HEBBEN WIJ BESLOTEN EN BESLUITEN WIJ :

Onze Minister van Binnenlandse Zaken en Onze Minister van Justitie zijn ermee belast het ontwerp van wet, waarvan de tekst hierna volgt, in Onze Naam aan de Wetgevende kamers voor te leggen en bij de Kamer van volksvertegenwoordigers in te dienen :

Artikel 1

Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 77 van de Grondwet.

Art. 2

In artikel 71, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd bij de wetten van 6 mei 1993 en 10 juli 1996, wordt de opsomming van de artikelen aangevuld met de verwijzing naar artikel «57/32, § 2, tweede lid».

Art. 3

Met uitzondering van dit artikel treedt deze wet in werking op de datum te bepalen door de Koning bij een in de Ministerraad overlegd besluit.

Gegeven te Brussel, 20 september 2002

ALBERT

VAN KONINGSWEGE :

PROJET DE LOI (Art. 77)**ALBERT II**, ROI DES BELGES,*A tous, présents et à venir,*

SALUT.

Sur la proposition de Notre Ministre de l'Intérieur et de Notre Ministre de la Justice,

NOUS AVONS ARRETE ET ARRETONS:

Notre Ministre de l'Intérieur et Notre Ministre de la Justice sont chargés de présenter, en Notre nom, aux Chambres législatives et de déposer à la Chambre des représentants le projet de loi dont la teneur suit :

Article 1er

La présente loi règle une matière visée à l'article 77 de la Constitution.

Art. 2

Dans l'article 71, alinéa 1er, de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers, modifié par les lois du 6 mai 1993 et du 10 juillet 1996, l'énumération des articles est complétée par la référence à l'article « 57/32, § 2, alinéa 2 ».

Art. 3

A l'exception du présent article, la présente loi entre en vigueur à la date à fixer par le Roi par arrêté délibéré en Conseil des ministres.

Donné à Bruxelles, le 20 septembre 2002

ALBERT

PAR LE ROI :

De minister van Binnenlandse Zaken,

Antoine DUQUESNE

De minister van Justitie,

Marc VERWILGHEN

Le ministre de l'Intérieur,

Antoine DUQUESNE

Le ministre de la Justice,

Marc VERWILGHEN

BASISTEKSTEN

Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen

Titel II – Aanvullende en afwijkende bepalingen betreffende bepaalde categorieën van vreemdelingen

HOOFDSTUK II

Vluchtelingen

Art. 51/5. § 1. Zodra de vreemdeling zich aan de grens of in het Rijk, overeenkomstig artikel 50 of 51, vluchteling verklaart, gaat de Minister of zijn gemachtigde, met toepassing van de internationale overeenkomsten die België binden, over tot het vaststellen van de Staat die verantwoordelijk is voor de behandeling van het asiëlverzoek.

Zelfs wanneer krachtens de criteria van deze internationale overeenkomsten België niet verplicht is het

BASISTEKSTEN AANGEPAST AAN HET WETSVORSTEL

Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen

Titel II – Aanvullende en afwijkende bepalingen betreffende bepaalde categorieën van vreemdelingen

HOOFDSTUK II

Vluchtelingen

Art. 50bis. — De begunstigde van de tijdelijke bescherming bedoeld in artikel 57/29 kan op elk ogenblik een verklaring afleggen of een verzoek om erkenning van zijn hoedanigheid van vluchteling richten tot één van de door de Koning aangewezen overheden overeenkomstig artikel 50, eerste lid.

De vreemdeling die op grond van artikel 57/29 een tijdelijke bescherming heeft genoten en het statuut van vluchteling wenst te verkrijgen, moet zijn verklaring afleggen of zijn aanvraag om erkenning van de hoedanigheid van vluchteling richten tot een van de overheden aangewezen door de Koning krachtens artikel 50, eerste lid, binnen acht werkdagen die volgen op het einde van de regeling van tijdelijke bescherming in een van de gevallen bepaald bij artikel 57/36, § 1.

De autoriteit waarvoor de in het eerste of tweede lid bedoelde vreemdeling zijn verklaring aflegt, verleent hem daarvan schriftelijk akte en brengt ze ter kennis van de Minister of zijn gemachtigde die daarvan onmiddellijk de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen inlicht. ¹

Art. 51/5. § 1. Zodra de vreemdeling zich aan de grens of in het Rijk, overeenkomstig artikel 50 of 51, vluchteling verklaart, gaat de Minister of zijn gemachtigde, met toepassing van de internationale overeenkomsten die België binden, over tot het vaststellen van de Staat die verantwoordelijk is voor de behandeling van het asiëlverzoek.

Zelfs wanneer krachtens de criteria van deze internationale overeenkomsten België niet verplicht is het

¹ Invoeging : art. 3 van het ontwerp van wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen

TEXTES DE BASE

Loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers

Titre II – Dispositions complémentaires et dérogatoires relatives à certaines catégories d'étrangers

CHAPITRE II

Réfugiés

Art. 51/5. § 1er. Dès que l'étranger se déclare réfugié à la frontière ou à l'intérieur du Royaume, conformément à l'article 50 ou 51, le Ministre ou son délégué procède à la détermination de l'État responsable de l'examen de la demande d'asile, en application des conventions internationales liant la Belgique.

Même si, en vertu des critères de ces conventions internationales, le traitement de la demande n'incombe

TEXTES DE BASE ADAPTÉS EN FONCTION DES PROJETS DE LOI

Loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers

Titre II – Dispositions complémentaires et dérogatoires relatives à certaines catégories d'étrangers

CHAPITRE II

Réfugiés

Art. 50bis. — Le bénéficiaire de la protection temporaire visé à l'article 57/29 peut, à tout moment, faire une déclaration ou adresser une demande de reconnaissance de sa qualité de réfugié à l'une des autorités désignées par le Roi en exécution de l'article 50, alinéa 1er.

L'étranger qui a bénéficié d'une protection temporaire en vertu de l'article 57/29 et qui désire obtenir le statut de réfugié doit faire sa déclaration ou adresser sa demande de reconnaissance de la qualité de réfugié, à l'une des autorités désignées par le Roi en exécution de l'article 50, alinéa 1er, dans les huit jours ouvrables qui suivent la fin du régime de protection temporaire dans un des cas prévus à l'article 57/36, § 1er.

L'autorité à laquelle l'étranger visé à l'alinéa 1er ou 2 fait sa déclaration lui en donne acte par écrit et la porte à la connaissance du Ministre ou de son délégué, qui en informe immédiatement le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides.¹

Art. 51/5. § 1er. Dès que l'étranger se déclare réfugié à la frontière ou à l'intérieur du Royaume, conformément à l'article 50 ou 51, le Ministre ou son délégué procède à la détermination de l'État responsable de l'examen de la demande d'asile, en application des conventions internationales liant la Belgique.

Même si, en vertu des critères de ces conventions internationales, le traitement de la demande n'incombe

¹ Insertion : art. 3 du projet de loi modifiant la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers

verzoek in behandeling te nemen, kan de Minister of zijn gemachtigde op elk ogenblik beslissen het verzoek te behandelen, op voorwaarde dat de vreemdeling daarmee instemt.

§ 2. Het verzoek waarvan België de behandeling op zich moet nemen of waarvoor het verantwoordelijk is, wordt behandeld overeenkomstig de bepalingen van deze wet.

§ 3. Wanneer België niet verantwoordelijk is voor de behandeling van het verzoek, richt de Minister of zijn gemachtigde zich onder de voorwaarden bepaald bij de internationale overeenkomsten die België binden, tot de verantwoordelijke Staat met het verzoek de asielzoeker over te nemen of opnieuw over te nemen.

Wanneer de asielzoeker aan de verantwoordelijke Staat overgedragen dient te worden, kan de Minister of zijn gemachtigde hem de binnenkomst of het verblijf in het Rijk weigeren en hem gelasten zich vóór een bepaalde datum bij de bevoegde overheden van deze Staat aan te melden.

Wanneer de minister of zijn gemachtigde het voor het waarborgen van de effectieve overdracht nodig acht, kan hij de vreemdeling zonder verwijl naar de grens doen terugleiden.

Te dien einde kan de vreemdeling in een welbepaalde plaats opgesloten of vastgehouden worden voor de tijd die strikt noodzakelijk is voor de uitvoering van de overdracht, zonder dat de duur van de hechtenis of van de vasthouding twee maanden te boven mag gaan.

verzoek in behandeling te nemen, kan de Minister of zijn gemachtigde op elk ogenblik beslissen het verzoek te behandelen, op voorwaarde dat de vreemdeling daarmee instemt.

*Niettegenstaande het eerste en het tweede lid onderzoekt de Minister of zijn gemachtigde de asiel-aanvraag die wordt ingediend door een begunstigde van de tijdelijke bescherming die in deze hoedanigheid gemachtigd is tot een verblijf in het Rijk.*²

§ 2. Het verzoek waarvan België de behandeling op zich moet nemen of waarvoor het verantwoordelijk is, wordt behandeld overeenkomstig de bepalingen van deze wet.

§ 3. Wanneer België niet verantwoordelijk is voor de behandeling van het verzoek, richt de Minister of zijn gemachtigde zich onder de voorwaarden bepaald bij de internationale overeenkomsten die België binden, tot de verantwoordelijke Staat met het verzoek de asielzoeker over te nemen of opnieuw over te nemen.

Wanneer de asielzoeker aan de verantwoordelijke Staat overgedragen dient te worden, kan de Minister of zijn gemachtigde hem de binnenkomst of het verblijf in het Rijk weigeren en hem gelasten zich vóór een bepaalde datum bij de bevoegde overheden van deze Staat aan te melden.

Wanneer de minister of zijn gemachtigde het voor het waarborgen van de effectieve overdracht nodig acht, kan hij de vreemdeling zonder verwijl naar de grens doen terugleiden.

Te dien einde kan de vreemdeling in een welbepaalde plaats opgesloten of vastgehouden worden voor de tijd die strikt noodzakelijk is voor de uitvoering van de overdracht, zonder dat de duur van de hechtenis of van de vasthouding twee maanden te boven mag gaan.

*Art. 51/9. — Het onderzoek van de asielaanvraag van een vreemdeling die een begunstigde is van de tijdelijke bescherming, bedoeld in Hoofdstuk IIbis, wordt opgeschort totdat de regeling inzake tijdelijke bescherming beëindigd wordt in één van de gevallen voorzien in artikel 57/36, § 1.*³

² Invoeging : art. 4 van het ontwerp van wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

³ Invoeging : art. 5 van het ontwerp van wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

pas à la Belgique, le Ministre ou son délégué peut à tout moment décider d'examiner la demande, à condition que le demandeur d'asile y consente.

§ 2. La demande dont le traitement incombe à la Belgique, ou dont elle assume la responsabilité, est examinée conformément aux dispositions de la présente loi.

§ 3. Si la Belgique n'est pas responsable de l'examen de la demande, le Ministre ou son délégué saisit l'État responsable aux fins de prise ou de reprise en charge du demandeur d'asile dans les conditions prévues par les conventions internationales liant la Belgique.

Lorsque le demandeur d'asile doit être transféré vers l'État responsable, le Ministre ou son délégué peut lui refuser l'entrée ou le séjour dans le Royaume et lui enjoindre de se présenter auprès des autorités compétentes de cet État avant une date déterminée.

Si le ministre ou son délégué l'estime nécessaire pour garantir le transfert effectif, il peut faire ramener sans délai l'étranger à la frontière.

A cette fin, l'étranger peut être détenu ou maintenu dans un lieu déterminé pendant le temps strictement nécessaire à l'exécution du transfert, sans que la durée de la détention ou du maintien puisse excéder deux mois.

pas à la Belgique, le Ministre ou son délégué peut à tout moment décider d'examiner la demande, à condition que le demandeur d'asile y consente.

Nonobstant les alinéas 1er et 2, le Ministre ou son délégué examine la demande d'asile introduite par un bénéficiaire de la protection temporaire autorisé à ce titre à séjourner dans le Royaume.²

§ 2. La demande dont le traitement incombe à la Belgique, ou dont elle assume la responsabilité, est examinée conformément aux dispositions de la présente loi.

§ 3. Si la Belgique n'est pas responsable de l'examen de la demande, le Ministre ou son délégué saisit l'État responsable aux fins de prise ou de reprise en charge du demandeur d'asile dans les conditions prévues par les conventions internationales liant la Belgique.

Lorsque le demandeur d'asile doit être transféré vers l'État responsable, le Ministre ou son délégué peut lui refuser l'entrée ou le séjour dans le Royaume et lui enjoindre de se présenter auprès des autorités compétentes de cet État avant une date déterminée.

Si le ministre ou son délégué l'estime nécessaire pour garantir le transfert effectif, il peut faire ramener sans délai l'étranger à la frontière.

A cette fin, l'étranger peut être détenu ou maintenu dans un lieu déterminé pendant le temps strictement nécessaire à l'exécution du transfert, sans que la durée de la détention ou du maintien puisse excéder deux mois.

Art. 51/9. — L'examen de la demande d'asile d'un étranger bénéficiaire de la protection temporaire visée au Chapitre Ibis, est suspendu jusqu'à ce que le régime de protection temporaire prenne fin dans un des cas prévus à l'article 57/36, § 1er.³

² Insertion : art. 4 du projet de loi modifiant la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers.

³ Insertion : art. 5 du projet de loi modifiant la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers.

Art. 52. — § 1. De minister of diens gemachtigde kan beslissen dat de vreemdeling die het Rijk probeert binnen te komen zonder te voldoen aan de in artikel 2 gestelde voorwaarden, die zich vluchteling verklaart en die aan de grens vraagt om als dusdanig erkend te worden, de toegang tot 's lands grondgebied wordt geweigerd en dat die vreemdeling dientengevolge door de met de grenscontrole belaste overheden zal worden teruggedreven :

1° (...);

2° wanneer de aanvraag klaarblijkelijk steunt op motieven die totaal vreemd zijn aan het asiel, inzonderheid :

- a) omdat ze bedrieglijk is;
- b) of omdat ze geen verband houdt met de criteria bepaald bij artikel 1, A (2), van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, noch met andere criteria die de toekenning van asiel wettigen;

3° wanneer de vreemdeling sedert minder dan tien jaar uit het Rijk teruggewezen of uitgezet werd, zo de maatregel niet opgeschort of ingetrokken werd;

4° wanneer de vreemdeling, na zijn land verlaten te hebben of na het feit dat hem ertoe gebracht heeft ervan verwijderd te blijven, langer dan drie maanden in een ander land verbleven heeft en dit verlaten heeft, zonder vrees in de zin van artikel 1, A (2), van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève, op 28 juli 1951;

5° wanneer de vreemdeling, na zijn land verlaten te hebben of na het feit dat hem ertoe gebracht heeft ervan verwijderd te blijven, gedurende een totale duur van langer dan drie maanden in verschillende andere landen verbleven heeft, en het laatste van die landen verlaten heeft zonder vrees in de zin van artikel 1, A (2), van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève, op 28 juli 1951;

6° wanneer de vreemdeling in het bezit is van een geldig vervoerbewijs voor een ander land, op voorwaarde dat hij reisdocumenten bij zich heeft waarmee hij naar dat land kan doorreizen;

7° wanneer de aanvraag kennelijk ongegrond is omdat de vreemdeling geen gegeven aanbrengt dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het voormelde Internationaal Verdrag.

Art. 52. — § 1. De minister of diens gemachtigde kan beslissen dat de vreemdeling die het Rijk probeert binnen te komen zonder te voldoen aan de in artikel 2 gestelde voorwaarden, die zich vluchteling verklaart en die aan de grens vraagt om als dusdanig erkend te worden, de toegang tot 's lands grondgebied wordt geweigerd en dat die vreemdeling dientengevolge door de met de grenscontrole belaste overheden zal worden teruggedreven :

1° (...);

2° wanneer de aanvraag klaarblijkelijk steunt op motieven die totaal vreemd zijn aan het asiel, inzonderheid :

- a) omdat ze bedrieglijk is;
- b) of omdat ze geen verband houdt met de criteria bepaald bij artikel 1, A (2), van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, noch met andere criteria die de toekenning van asiel wettigen;

3° wanneer de vreemdeling sedert minder dan tien jaar uit het Rijk teruggewezen of uitgezet werd, zo de maatregel niet opgeschort of ingetrokken werd;

4° wanneer de vreemdeling, na zijn land verlaten te hebben of na het feit dat hem ertoe gebracht heeft ervan verwijderd te blijven, langer dan drie maanden in een ander land verbleven heeft en dit verlaten heeft, zonder vrees in de zin van artikel 1, A (2), van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève, op 28 juli 1951;

5° wanneer de vreemdeling, na zijn land verlaten te hebben of na het feit dat hem ertoe gebracht heeft ervan verwijderd te blijven, gedurende een totale duur van langer dan drie maanden in verschillende andere landen verbleven heeft, en het laatste van die landen verlaten heeft zonder vrees in de zin van artikel 1, A (2), van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève, op 28 juli 1951;

6° wanneer de vreemdeling in het bezit is van een geldig vervoerbewijs voor een ander land, op voorwaarde dat hij reisdocumenten bij zich heeft waarmee hij naar dat land kan doorreizen;

7° wanneer de aanvraag kennelijk ongegrond is omdat de vreemdeling geen gegeven aanbrengt dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het voormelde Internationaal Verdrag.

Art. 52. — § 1er. Le ministre ou son délégué peut décider que l'étranger qui tente de pénétrer dans le Royaume sans satisfaire aux conditions fixées par l'article 2, qui se déclare réfugié et demande, à la frontière, à être reconnu comme tel, ne sera pas autorisé à entrer sur le territoire et qu'en conséquence il sera refoulé par les autorités chargées du contrôle aux frontières :

1° (...);

2° si la demande est manifestement fondée sur des motifs étrangers à l'asile, en particulier :

a) parce qu'elle est frauduleuse,
b) ou parce qu'elle ne se rattache ni aux critères prévus par l'article 1er, A (2), de la Convention internationale relative au statut des réfugiés, signée à Genève, le 28 juillet 1981, ni à d'autres critères justifiant l'octroi de l'asile ;

3° si l'étranger a été renvoyé ou expulsé du royaume depuis moins de dix ans lorsque la mesure n'a pas été suspendue ou rapportée ;

4° si, après avoir quitté son pays ou après le fait l'ayant amené à en demeurer éloigné, l'étranger a résidé plus de trois mois dans un pays tiers et a quitté celui-ci sans crainte au sens de l'article 1er, A (2), de la Convention internationale relative au statut des réfugiés, signée à Genève, le 28 juillet 1951;

5° si, après avoir quitté son pays ou après le fait l'ayant amené à en demeurer éloigné, l'étranger a résidé dans plusieurs pays tiers pendant une durée totale supérieure à trois mois et a quitté le dernier de ces pays sans crainte au sens de l'article 1er, A (2), de la Convention internationale relative au statut des réfugiés, signée à Genève le 28 juillet 1951;

6° si l'étranger est en possession d'un titre de transport valable à destination d'un pays tiers, à la condition qu'il dispose des documents de voyage lui permettant de poursuivre son trajet vers ledit pays;

7° si la demande est manifestement non fondée, parce que l'étranger ne fournit pas d'élément qu'il existe, en ce qui le concerne, de sérieuses indications d'une crainte fondée de persécution au sens de la Convention internationale précitée.

Art. 52. — § 1er. Le ministre ou son délégué peut décider que l'étranger qui tente de pénétrer dans le Royaume sans satisfaire aux conditions fixées par l'article 2, qui se déclare réfugié et demande, à la frontière, à être reconnu comme tel, ne sera pas autorisé à entrer sur le territoire et qu'en conséquence il sera refoulé par les autorités chargées du contrôle aux frontières :

1° (...);

2° si la demande est manifestement fondée sur des motifs étrangers à l'asile, en particulier :

a) parce qu'elle est frauduleuse,
b) ou parce qu'elle ne se rattache ni aux critères prévus par l'article 1er, A (2), de la Convention internationale relative au statut des réfugiés, signée à Genève, le 28 juillet 1981, ni à d'autres critères justifiant l'octroi de l'asile ;

3° si l'étranger a été renvoyé ou expulsé du royaume depuis moins de dix ans lorsque la mesure n'a pas été suspendue ou rapportée ;

4° si, après avoir quitté son pays ou après le fait l'ayant amené à en demeurer éloigné, l'étranger a résidé plus de trois mois dans un pays tiers et a quitté celui-ci sans crainte au sens de l'article 1er, A (2), de la Convention internationale relative au statut des réfugiés, signée à Genève, le 28 juillet 1951;

5° si, après avoir quitté son pays ou après le fait l'ayant amené à en demeurer éloigné, l'étranger a résidé dans plusieurs pays tiers pendant une durée totale supérieure à trois mois et a quitté le dernier de ces pays sans crainte au sens de l'article 1er, A (2), de la Convention internationale relative au statut des réfugiés, signée à Genève le 28 juillet 1951;

6° si l'étranger est en possession d'un titre de transport valable à destination d'un pays tiers, à la condition qu'il dispose des documents de voyage lui permettant de poursuivre son trajet vers ledit pays;

7° si la demande est manifestement non fondée, parce que l'étranger ne fournit pas d'élément qu'il existe, en ce qui le concerne, de sérieuses indications d'une crainte fondée de persécution au sens de la Convention internationale précitée.

§ 2. De minister of diens gemachtigde kan beslissen dat de vreemdeling die het Rijk binnengekomen is zonder te voldoen aan de in artikel 2 gestelde voorwaarden, die zich vluchteling verklaart en vraagt als dusdanig erkend te worden, niet toegelaten zal worden in die hoedanigheid in het Rijk te verblijven :

1° wanneer de vreemdeling zijn aanvraag zonder verantwoording heeft ingediend na het verstrijken van de in artikel 50, eerste lid, bepaalde termijn of wanneer hij, zonder verantwoording overeenkomstig artikel 51/6, eerste lid, of artikel 51/7, tweede lid, niet aan de meldingsplicht heeft voldaan;

2° wanneer de vreemdeling zich bevindt in een van de gevallen bedoeld in § 1, 2° tot 5° en 7°;

3° wanneer de vreemdeling zich vrijwillig heeft onttrokken aan een bij de grens ingezette procedure;

4° wanneer de vreemdeling, binnen een maand na de verzending geen gevolg heeft gegeven aan een oproeping of een verzoek om inlichtingen en daarvoor geen geldige reden kan opgeven;

5° wanneer de vreemdeling bedoeld in artikel 54, § 1, eerste lid, zich gedurende minstens een maand onttrekt aan de meldingsplicht waarvan de nadere regels bij een in Ministerraad overlegd koninklijk besluit worden bepaald.

§ 3. De minister of diens gemachtigde kan beslissen dat de vreemdeling die regelmatig het Rijk binnengekomen is, die zich vluchteling verklaart en vraagt als dusdanig erkend te worden, niet toegelaten zal worden in die hoedanigheid in het Rijk te verblijven :

1° wanneer de vreemdeling zijn aanvraag zonder verantwoording ingediend heeft nadat het verblijf opgehouden heeft regelmatig te zijn of wanneer hij, zonder verantwoording, overeenkomstig artikel 51/6, eerste lid, of artikel 51/7, tweede lid, niet aan de meldingsplicht heeft voldaan;

2° wanneer de vreemdeling zich bevindt in een van de gevallen bedoeld in § 1, 2° tot 5° en 7°;

3° wanneer de vreemdeling zich bevindt in een van de gevallen bedoeld in § 2, 4° of 5°.

§ 4. De minister of diens gemachtigde kan beslissen dat de vreemdeling die gemachtigd of toegelaten is langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven of er zich te vestigen, die zich vluchteling verklaart en vraagt als dusdanig erkend te worden, niet toegelaten zal worden in die hoedanigheid in het Rijk te verblijven :

§ 2. De minister of diens gemachtigde kan beslissen dat de vreemdeling die het Rijk binnengekomen is zonder te voldoen aan de in artikel 2 gestelde voorwaarden, die zich vluchteling verklaart en vraagt als dusdanig erkend te worden, niet toegelaten zal worden in die hoedanigheid in het Rijk te verblijven :

1° wanneer de vreemdeling zijn aanvraag zonder verantwoording heeft ingediend na het verstrijken van de in artikel 50, eerste lid, bepaalde termijn of wanneer hij, zonder verantwoording overeenkomstig artikel 51/6, eerste lid, of artikel 51/7, tweede lid, niet aan de meldingsplicht heeft voldaan;

2° wanneer de vreemdeling zich bevindt in een van de gevallen bedoeld in § 1, 2° tot 5° en 7°;

3° wanneer de vreemdeling zich vrijwillig heeft onttrokken aan een bij de grens ingezette procedure;

4° wanneer de vreemdeling, binnen een maand na de verzending geen gevolg heeft gegeven aan een oproeping of een verzoek om inlichtingen en daarvoor geen geldige reden kan opgeven;

5° wanneer de vreemdeling bedoeld in artikel 54, § 1, eerste lid, zich gedurende minstens een maand onttrekt aan de meldingsplicht waarvan de nadere regels bij een in Ministerraad overlegd koninklijk besluit worden bepaald.

§ 3. De minister of diens gemachtigde kan beslissen dat de vreemdeling die regelmatig het Rijk binnengekomen is, die zich vluchteling verklaart en vraagt als dusdanig erkend te worden, niet toegelaten zal worden in die hoedanigheid in het Rijk te verblijven :

1° wanneer de vreemdeling zijn aanvraag zonder verantwoording ingediend heeft nadat het verblijf opgehouden heeft regelmatig te zijn of wanneer hij, zonder verantwoording, overeenkomstig artikel 51/6, eerste lid, of artikel 51/7, tweede lid, niet aan de meldingsplicht heeft voldaan;

2° wanneer de vreemdeling zich bevindt in een van de gevallen bedoeld in § 1, 2° tot 5° en 7°;

3° wanneer de vreemdeling zich bevindt in een van de gevallen bedoeld in § 2, 4° of 5°.

§ 4. De minister of diens gemachtigde kan beslissen dat de vreemdeling die gemachtigd of toegelaten is langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven of er zich te vestigen, die zich vluchteling verklaart en vraagt als dusdanig erkend te worden, niet toegelaten zal worden in die hoedanigheid in het Rijk te verblijven :

§ 2. Le ministre ou son délégué peut décider que l'étranger qui est entré dans le Royaume sans satisfaire aux conditions fixées par l'article 2, qui se déclare réfugié et demande à être reconnu comme tel, ne sera pas admis à séjourner en cette qualité dans le Royaume :

1° si l'étranger a présenté, sans justification, sa demande après l'expiration du délai fixé par l'article 50, alinéa 1er, ou s'il n'a pas satisfait, sans justification, à l'obligation de présentation conformément à l'article 51/6, alinéa 1er, ou à l'article 51/7, alinéa 2;

2° si l'étranger se trouve dans un des cas prévus au § 1er, 2° à 5° et 7°;

3° si l'étranger s'est soustrait volontairement à une procédure entamée à la frontière;

4° si l'étranger ne donne pas suite, sans motif valable, à une convocation ou à une demande de renseignements dans le mois de son envoi;

5° lorsque l'étranger visé à l'article 54, §1er, alinéa 1er, se soustrait, pendant au moins un mois, à l'obligation de présentation dont les modalités sont déterminées par un arrêté royal délibéré en Conseil des Ministres.

§ 3. Le ministre ou son délégué peut décider que l'étranger qui est entré régulièrement dans le Royaume, qui se déclare réfugié et demande à être reconnu comme tel, ne sera pas admis à séjourner en cette qualité dans le Royaume :

1° si l'étranger a, sans justification, présenté sa demande lorsque le séjour a cessé d'être régulier ou s'il n'a pas satisfait, sans justification, à l'obligation de présentation conformément à l'article 51/6, alinéa 1er, ou à l'article 51/7, alinéa 2;

2° si l'étranger se trouve dans un des cas prévus au § 1er, 2° à 5° et 7°;

3° si l'étranger se trouve dans un des cas prévus au § 2, 4° ou 5°.

§ 4. Le ministre ou son délégué peut décider que l'étranger qui a été autorisé ou admis à séjourner plus de trois mois ou à s'établir dans le Royaume, qui se déclare réfugié et demande à être reconnu comme tel, ne sera pas admis à séjourner ou à s'établir en cette qualité dans le Royaume :

§ 2. Le ministre ou son délégué peut décider que l'étranger qui est entré dans le Royaume sans satisfaire aux conditions fixées par l'article 2, qui se déclare réfugié et demande à être reconnu comme tel, ne sera pas admis à séjourner en cette qualité dans le Royaume :

1° si l'étranger a présenté, sans justification, sa demande après l'expiration du délai fixé par l'article 50, alinéa 1er, ou s'il n'a pas satisfait, sans justification, à l'obligation de présentation conformément à l'article 51/6, alinéa 1er, ou à l'article 51/7, alinéa 2;

2° si l'étranger se trouve dans un des cas prévus au § 1er, 2° à 5° et 7°;

3° si l'étranger s'est soustrait volontairement à une procédure entamée à la frontière;

4° si l'étranger ne donne pas suite, sans motif valable, à une convocation ou à une demande de renseignements dans le mois de son envoi;

5° lorsque l'étranger visé à l'article 54, §1er, alinéa 1er, se soustrait, pendant au moins un mois, à l'obligation de présentation dont les modalités sont déterminées par un arrêté royal délibéré en Conseil des Ministres.

§ 3. Le ministre ou son délégué peut décider que l'étranger qui est entré régulièrement dans le Royaume, qui se déclare réfugié et demande à être reconnu comme tel, ne sera pas admis à séjourner en cette qualité dans le Royaume :

1° si l'étranger a, sans justification, présenté sa demande lorsque le séjour a cessé d'être régulier ou s'il n'a pas satisfait, sans justification, à l'obligation de présentation conformément à l'article 51/6, alinéa 1er, ou à l'article 51/7, alinéa 2;

2° si l'étranger se trouve dans un des cas prévus au § 1er, 2° à 5° et 7°;

3° si l'étranger se trouve dans un des cas prévus au § 2, 4° ou 5°.

§ 4. Le ministre ou son délégué peut décider que l'étranger qui a été autorisé ou admis à séjourner plus de trois mois ou à s'établir dans le Royaume, qui se déclare réfugié et demande à être reconnu comme tel, ne sera pas admis à séjourner ou à s'établir en cette qualité dans le Royaume :

1° wanneer de vreemdeling zijn aanvraag zonder verantwoording ingediend heeft nadat het verblijf of de vestiging opgehouden heeft regelmatig te zijn of wanneer hij, zonder verantwoording overeenkomstig artikel 51/6, eerste lid, of artikel 51/7, tweede lid, niet aan de meldingsplicht heeft voldaan;

2° wanneer de vreemdeling zich bevindt in een van de gevallen bedoeld in § 1, 2°, 3° en 7°;

3° wanneer de vreemdeling zich bevindt in een van de gevallen bedoeld in § 2, 4° of 5°.

§ 5. De minister wiens gemachtigde, beslist, binnen acht werkdagen nadat de vreemdeling zich vluchteling heeft verklaard of heeft gevraagd als dusdanig erkend te worden, of na afloop van de aanmeldingstermijn bedoeld in artikel 51/7 of een vreemdeling al dan niet de toegang tot het grondgebied wordt geweigerd of al dan niet toegelaten wordt om in de hoedanigheid van kandidaat-vluchteling in het Rijk te verblijven, met toepassing van de §§ 1 tot 4.

Art. 54. § 1.— De minister of diens gemachtigde kan een verplichte plaats van inschrijving bepalen voor de vreemdelingen die :

1° het Rijk binnengekomen zijn zonder te voldoen aan de in artikel 2 gestelde voorwaarden en die de hoedanigheid van vluchteling hebben aangevraagd;

2° zich aan de grens hebben aangemeld zonder in het bezit te zijn van de in artikel 2 vereiste documenten en die zich vluchteling hebben verklaard bij de met de grenscontrole belaste overheden;

3° de hoedanigheid van vluchteling hebben aangevraagd nadat hun machtiging om te verblijven is verstreken;

4° zich vluchteling hebben verklaard en zich in een welbepaalde plaats, gelegen in het grensgebied of in hiermee gelijkgestelde plaatsen hebben bevonden, zoals bepaald in titel III ter van deze wet;

5° behoren tot de categorieën van personen die bij een in de Ministerraad overlegd koninklijk besluit worden aangewezen in het kader van de bijzondere maatregelen tot tijdelijke bescherming van personen;

*1° indien de vreemdeling, zonder verantwoording, zijn aanvraag heeft ingediend nadat het verblijf of de vestiging opgehouden heeft regelmatig te zijn of na de afloop van de termijn vastgesteld bij artikel 50bis, tweede lid, of indien hij niet heeft voldaan, zonder verantwoording, aan de meldingsplicht overeenkomstig artikel 51/6, eerste lid, of artikel 51/7, tweede lid;*⁴

2° wanneer de vreemdeling zich bevindt in een van de gevallen bedoeld in § 1, 2°, 3° en 7°;

3° wanneer de vreemdeling zich bevindt in een van de gevallen bedoeld in § 2, 4° of 5°.

§ 5. De minister wiens gemachtigde, beslist, binnen acht werkdagen nadat de vreemdeling zich vluchteling heeft verklaard of heeft gevraagd als dusdanig erkend te worden, of na afloop van de aanmeldingstermijn bedoeld in artikel 51/7 of een vreemdeling al dan niet de toegang tot het grondgebied wordt geweigerd of al dan niet toegelaten wordt om in de hoedanigheid van kandidaat-vluchteling in het Rijk te verblijven, met toepassing van de §§ 1 tot 4.

Art. 54. § 1.— De minister of diens gemachtigde kan een verplichte plaats van inschrijving bepalen voor de vreemdelingen die :

1° het Rijk binnengekomen zijn zonder te voldoen aan de in artikel 2 gestelde voorwaarden en die de hoedanigheid van vluchteling hebben aangevraagd;

2° zich aan de grens hebben aangemeld zonder in het bezit te zijn van de in artikel 2 vereiste documenten en die zich vluchteling hebben verklaard bij de met de grenscontrole belaste overheden;

3° de hoedanigheid van vluchteling hebben aangevraagd nadat hun machtiging om te verblijven is verstreken;

4° zich vluchteling hebben verklaard en zich in een welbepaalde plaats, gelegen in het grensgebied of in hiermee gelijkgestelde plaatsen hebben bevonden, zoals bepaald in titel III ter van deze wet;

5° behoren tot de categorieën van personen die bij een in de Ministerraad overlegd koninklijk besluit worden aangewezen in het kader van de bijzondere maatregelen tot tijdelijke bescherming van personen;

⁴ Vervanging : art. 6 van het ontwerp van wet tot wijziging van de wet 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen

1° si l'étranger a, sans justification, présenté sa demande lorsque le séjour ou l'établissement a cessé d'être régulier ou s'il n'a pas satisfait, sans justification, à l'obligation de présentation conformément à l'article 51/6, alinéa 1er, ou à l'article 51/7, alinéa 2;

2° si l'étranger se trouve dans un des cas prévus au § 1er, 2°, 3° et 7°;

3° si l'étranger se trouve dans un des cas prévus au § 2, 4° ou 5°.

§ 5. Le ministre, ou son délégué, décide, dans les huit jours ouvrables après que l'étranger se soit déclaré réfugié ou ait demandé à être reconnu comme tel ou après l'expiration du délai de présentation visé à l'article 51/7, si l'intéressé se voit refuser ou non l'accès au territoire ou est autorisé ou non à séjourner dans le Royaume en qualité de candidat réfugié, en application des paragraphes 1er à 4.

Art. 54. — § 1er. Le ministre ou son délégué peut déterminer un lieu obligatoire d'inscription pour les étrangers :

1° qui sont entrés dans le Royaume sans satisfaire aux conditions fixées à l'article 2 et ont demandé la qualité de réfugié;

2° qui se sont présentés à la frontière sans être porteurs des documents requis à l'article 2 et se déclarent réfugiés auprès des autorités chargées du contrôle aux frontières;

3° qui ont demandé la qualité de réfugié après l'expiration de leur autorisation de séjour;

4° qui se sont déclarés réfugiés et se sont trouvés en un lieu déterminé, situé dans la région frontalière ou dans des lieux y assimilés, conformément au titre IIIter de la présente loi ;

5° qui appartiennent aux catégories de personnes désignées par un arrêté royal délibéré en Conseil des ministres dans le cadre de mesures spéciales visant la protection temporaire de personnes.

1° si l'étranger a, sans justification, présenté sa demande lorsque le séjour ou l'établissement a cessé d'être régulier ou après l'expiration du délai fixé à l'article 50bis, alinéa 2, ou s'il n'a pas satisfait, sans justification, à l'obligation de présentation conformément à l'article 51/6, alinéa 1er, ou à l'article 51/7, alinéa 2;⁴

2° si l'étranger se trouve dans un des cas prévus au § 1er, 2°, 3° et 7° ;

3° si l'étranger se trouve dans un des cas prévus au § 2, 4° ou 5°.

§ 5. Le ministre, ou son délégué, décide, dans les huit jours ouvrables après que l'étranger se soit déclaré réfugié ou ait demandé à être reconnu comme tel ou après l'expiration du délai de présentation visé à l'article 51/7, si l'intéressé se voit refuser ou non l'accès au territoire ou est autorisé ou non à séjourner dans le Royaume en qualité de candidat réfugié, en application des paragraphes 1er à 4.

Art. 54. — § 1er. Le Ministre ou son délégué peut déterminer un lieu obligatoire d'inscription pour les étrangers :

1° qui sont entrés dans le Royaume sans satisfaire aux conditions fixées à l'article 2 et ont demandé la qualité de réfugié;

2° qui se sont présentés à la frontière sans être porteurs des documents requis à l'article 2 et se déclarent réfugiés auprès des autorités chargées du contrôle aux frontières;

3° qui ont demandé la qualité de réfugié après l'expiration de leur autorisation de séjour;

4° qui se sont déclarés réfugiés et se sont trouvés en un lieu déterminé, situé dans la région frontalière ou dans des lieux y assimilés, conformément au titre IIIter de la présente loi ;

5° qui appartiennent aux catégories de personnes désignées par un arrêté royal délibéré en Conseil des ministres dans le cadre de mesures spéciales visant la protection temporaire de personnes;

⁴ Remplacement : art. 6 du projet de loi modifiant la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers

De aanduiding van een verplichte plaats van inschrijving duurt totdat definitief is beslist over de aanvraag tot erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of totdat het bevel om het land te verlaten is uitgevoerd.

Bij de aanduiding van een verplichte plaats van inschrijving houdt de Minister of diens gemachtigde rekening met :

- 1° de bezettingsgraad van de opvangcentra voor asielzoekers;
- 2° een harmonieuze spreiding over de gemeenten volgens de criteria bepaald bij een in Ministerraad overlegd koninklijk besluit.

§ 2. In uitzonderlijk ernstige omstandigheden kan de Minister, indien hij zulks nodig acht voor de handhaving van de openbare orde of de veiligheid van het land, de betrokkene voorlopig ter beschikking stellen van de Regering.

§ 3. De minister of zijn gemachtigde kan een door de Staat georganiseerd of erkend centrum als verplichte plaats van inschrijving aanwijzen aan elke vreemdeling die de verklaring of de aanvraag bedoeld in de artikelen 50 en 51 heeft afgelegd, met uitzondering van de vreemdeling die op het ogenblik van die verklaring of aanvraag was toegelaten of gemachtigd tot vestiging of een verblijf van meer dan drie maanden.

De aanwijzing van die verplichte plaats van inschrijving neemt een einde wanneer betrokkene het bevel om het grondgebied te verlaten, dat overeenkomstig artikel 51/8, tweede lid, of artikel 52 werd genomen,

6° die gemachtigd zijn tot verblijf in het Rijk op grond van artikel 57/30, eerste lid, of artikel 57/34.⁵

De aanwijzing van een verplichte plaats van inschrijving duurt tot aan de beslissing tot erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of totdat het bevel om het grondgebied te verlaten is uitgevoerd.⁶

Bij de aanduiding van een verplichte plaats van inschrijving houdt de Minister of diens gemachtigde rekening met :

- 1° de bezettingsgraad van de opvangcentra voor asielzoekers;
- 2° een harmonieuze spreiding over de gemeenten volgens de criteria bepaald bij een in Ministerraad overlegd koninklijk besluit.

§ 2. In ernstige omstandigheden, indien de Minister het nodig acht voor de handhaving van de openbare orde of de veiligheid van het land, kan hij de vreemdeling die de hoedanigheid van vluchteling heeft aangevraagd, verplichten in een bepaalde plaats te verblijven tijdens het onderzoek van zijn aanvraag.

In uitzonderlijk ernstige omstandigheden kan de Minister de betrokkene voorlopig ter beschikking stellen van de Regering indien hij het nodig acht voor de handhaving van de openbare orde of de veiligheid van het land.⁷

§ 3. De minister of zijn gemachtigde kan een door de Staat georganiseerd of erkend centrum als verplichte plaats van inschrijving aanwijzen aan elke vreemdeling die de verklaring of de aanvraag bedoeld in de artikelen 50 en 51 heeft afgelegd, met uitzondering van de vreemdeling die op het ogenblik van die verklaring of aanvraag was toegelaten of gemachtigd tot vestiging of een verblijf van meer dan drie maanden.

De aanwijzing van die verplichte plaats van inschrijving neemt een einde wanneer betrokkene het bevel om het grondgebied te verlaten, dat overeenkomstig artikel 51/8, tweede lid, of artikel 52 werd genomen,

⁵ Invoeging : art. 7, 1° van het ontwerp van wet tot wijziging van de wet 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen

⁶ Vervanging : art. 7, 2° van hetzelfde ontwerp van wet

⁷ Vervanging : art. 7, 3° van het ontwerp van wet tot wijziging van de wet 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

La désignation d'un lieu obligatoire d'inscription dure jusqu'à ce qu'une décision définitive concernant la demande de reconnaissance de la qualité de réfugié soit prise ou jusqu'à ce que l'ordre de quitter le territoire soit exécuté.

Lors de la désignation d'un lieu obligatoire d'inscription, le Ministre ou son délégué tient compte:

- 1° du degré d'occupation des centres d'accueil pour demandeurs d'asile;
- 2° d'une répartition harmonieuse entre les communes en vertu de critères fixés par un arrêté royal délibéré en Conseil des Ministres.

§ 2. Dans des circonstances exceptionnellement graves, le Ministre, s'il l'estime nécessaire à la sauvegarde de l'ordre public ou de la sécurité nationale, peut mettre l'intéressé à titre provisoire à la disposition du Gouvernement.

§ 3. Le ministre ou son délégué peut désigner un centre organisé ou agréé par l'État comme lieu obligatoire d'inscription à chaque étranger qui a fait la déclaration ou la demande visées aux articles 50 et 51, à l'exception de l'étranger qui, au moment de cette déclaration ou demande, était admis ou autorisé à l'établissement ou au séjour pour une période de plus de trois mois.

La désignation de ce lieu obligatoire d'inscription prend fin lorsque l'intéressé donne suite à l'ordre de quitter le territoire, pris conformément à l'article 51/8, alinéa 2, ou à l'article 52, ou lorsque le Ministre ou son

6° qui sont autorisés à séjourner dans le Royaume sur la base de l'article 57/30, § 1er, ou de l'article 57/34.⁵

*La désignation d'un lieu obligatoire d'inscription dure jusqu'à la décision de reconnaissance de la qualité de réfugié ou jusqu'à ce que l'ordre de quitter le territoire soit exécuté.*⁶

Lors de la désignation d'un lieu obligatoire d'inscription, le Ministre ou son délégué tient compte:

- 1° du degré d'occupation des centres d'accueil pour demandeurs d'asile;
- 2° d'une répartition harmonieuse entre les communes en vertu de critères fixés par un arrêté royal délibéré en Conseil des Ministres.

§ 2. *Dans des circonstances graves, s'il l'estime nécessaire pour la sauvegarde de l'ordre public ou de la sécurité nationale, le Ministre peut enjoindre à l'étranger qui a demandé la qualité de réfugié de résider en un lieu déterminé pendant que sa demande est à l'examen.*

*Dans des circonstances exceptionnellement graves, le ministre peut mettre l'intéressé à titre provisoire à la disposition du Gouvernement, s'il l'estime nécessaire à la sauvegarde de l'ordre public ou de la sécurité nationale.*⁷

§ 3. Le ministre ou son délégué peut désigner un centre organisé ou agréé par l'État comme lieu obligatoire d'inscription à chaque étranger qui a fait la déclaration ou la demande visées aux articles 50 et 51, à l'exception de l'étranger qui, au moment de cette déclaration ou demande, était admis ou autorisé à l'établissement ou au séjour pour une période de plus de trois mois.

La désignation de ce lieu obligatoire d'inscription prend fin lorsque l'intéressé donne suite à l'ordre de quitter le territoire, pris conformément à l'article 51/8, alinéa 2, ou à l'article 52, ou lorsque le Ministre ou son

⁵ Insertion : art. 7, 1° du projet de loi modifiant la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers.

⁶ Remplacement : art. 7, 2°, du même projet de loi.

⁷ Remplacement : art. 7, 3° du projet de loi modifiant la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers

heeft opgevolgd of wanneer de minister of diens gemachtigde, of de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen of een van zijn adjuncten hebben beslist dat een onderzoek ten gronde van de asielaanvraag noodzakelijk is.

heeft opgevolgd of wanneer de minister of diens gemachtigde, of de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen of een van zijn adjuncten hebben beslist dat een onderzoek ten gronde van de asielaanvraag noodzakelijk is.

HOOFDSTUK II bis

Begunstigden van tijdelijke bescherming, op basis van de richtlijn 2001/55/EG van de Raad van de Europese Unie van 20 juli 2001 betreffende minimumnormen voor het verlenen van tijdelijke bescherming in geval van massale toestroom van ontheemden en maatregelen ter bevordering van een evenwicht tussen de inspanning van de lidstaten voor de opvang en het dragen van de consequenties van de opvang van deze personen.⁸

Art. 57/29. — § 1. In geval van een massale toestroom of een imminente massale toestroom van ontheemden naar de Lidstaten van de Europese Unie, vastgesteld bij een besluit van de Raad van de Europese Unie overeenkomstig de richtlijn 2001/55/EG van de Raad van de Europese Unie van 20 juli 2001, betreffende minimumnormen voor het verlenen van tijdelijke bescherming in geval van massale toestroom van ontheemden en maatregelen ter bevordering van een evenwicht tussen de inspanning van de lidstaten voor de opvang en het dragen van de consequenties van de opvang van deze personen, krijgen de personen die behoren tot de in dit besluit beschreven omschreven groepen tijdelijke bescherming vanaf de datum die wordt weergegeven in het besluit.

§ 2. Onder voorbehoud van de toepassing van artikel 57/32 en op voorwaarde dat een besluit van de Raad van de Europese Unie, aangenomen overeenkomstig de richtlijn 2001/55/EG van de Raad van de Europese Unie van 20 juli 2001, bedoeld in § 1, niet eerder een einde maakt aan de tijdelijke bescherming, wordt deze tijdelijke bescherming verleend aan de bedoelde personen voor een periode van 1 jaar vanaf de datum van de inwerkingstelling van de tijdelijke bescherming en wordt deze automatisch verlengd met zes maanden voor een tweede periode van 1 jaar. Deze totale periode van twee jaar kan verlengd worden voor een nieuwe periode van maximaal 1 jaar door een nieuw besluit van de Raad van de Europese Unie, aangenomen overeenkomstig de richtlijn 2001/55/EG van de Raad van de Europese Unie van 20 juli 2001, bedoeld in § 1.⁹

⁸ Invoeging : art. 8 van het ontwerp van wet tot wijziging van de wet 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

⁹ Invoeging : art. 9 van hetzelfde ontwerp van wet.

délégué, ou le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides ou un de ses adjoints décident qu'un examen au fond de la demande d'asile s'impose.

délégué, ou le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides ou un de ses adjoints décident qu'un examen au fond de la demande d'asile s'impose.

CHAPITRE IIbis

Bénéficiaires de la protection temporaire, sur la base de la directive 2001/55/CE du Conseil de l'Union européenne du 20 juillet 2001 relative à des normes minimales pour l'octroi d'une protection temporaire en cas d'afflux massif de personnes déplacées et à des mesures tendant à assurer un équilibre entre les efforts consentis par les Etats membres pour accueillir ces personnes et supporter les conséquences de cet accueil.⁸

Art. 57/29. § 1er. En cas d'afflux massif ou d'afflux massif imminent de personnes déplacées vers les Etats membres de l'Union européenne, constaté par une décision du Conseil de l'Union européenne prise en application de la directive 2001/55/CE du Conseil de l'Union européenne du 20 juillet 2001, relative à des normes minimales pour l'octroi d'une protection temporaire en cas d'afflux massif de personnes déplacées et à des mesures tendant à assurer un équilibre entre les efforts consentis par les Etats membres pour accueillir ces personnes et supporter les conséquences de cet accueil, les personnes qui appartiennent aux groupes spécifiques décrits par cette décision bénéficient, à partir de la date fixée par celle-ci, d'une protection temporaire.

*§ 2. Sous réserve de l'application de l'article 57/32 et à moins qu'une décision du Conseil de l'Union européenne adoptée conformément à la directive 2001/55/CE du Conseil de l'Union européenne du 20 juillet 2001 visée au § 1er, ne mette fin à la protection temporaire antérieurement, celle-ci est accordée aux personnes visées pour une période d'un an à partir de la date de mise en œuvre de la protection temporaire et est prorogée automatiquement, par période de six mois, pour un seconde période d'un an. Cette période totale de deux ans peut être prorogée par une nouvelle décision du Conseil de l'Union européenne adoptée conformément à la directive 2001/55/CE du Conseil de l'Union européenne du 20 juillet 2001 visée au § 1er, pour une nouvelle période d'un an au maximum.*⁹

⁸ Insertion : art. 8 du projet de loi modifiant la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers.

⁹ Insertion : art. 9 du même projet de loi.

Art. 57/30. — § 1 Onder voorbehoud van de toepassing van § 2 of van artikel 57/32 machtigt de Minister of zijn gemachtigde de begunstigde van de tijdelijke bescherming, bedoeld in artikel 57/29, tot een verblijf van een jaar. Die machtiging wordt hernieuwd, met periodes van zes maanden, zolang de tijdelijke bescherming niet beëindigd is in een van de gevallen omschreven in artikel 57/36, § 1. De duur van de machtiging kan worden beperkt tot de periode voorafgaand aan de automatische beëindiging van de tijdelijke bescherming die in werking werd gesteld door het besluit van de Raad van de Europese Unie bedoeld in artikel 57/29, § 1, tweede lid, of kan verlengd worden door een besluit van de Raad van de Europese Unie bedoeld in artikel 57/29, § 2, tweede lid.

De Koning bepaalt de wijze van de indiening van de aanvraag tot het verkrijgen van deze machtiging tot verblijf bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad.

Bij de aanvraag om machtiging tot verblijf wordt aan de begunstigde van de tijdelijke bescherming een document overhandigd, opgesteld in een taal die hij begrijpt, waarin de bepalingen over de tijdelijke bescherming die op hem van toepassing zijn duidelijk worden uiteengezet.

De inschrijving in het vreemdelingenregister van de begunstigde van de tijdelijke bescherming die is gemachtigd tot verblijf en de afgifte van de verblijfstitel, die hiervan bewijs oplevert, gebeuren overeenkomstig de bepalingen van artikel 12.

De afgegeven verblijfstitel blijft geldig tot het einde van de geldigheidsduur van de machtiging. Hij wordt op verzoek van de betrokkene verlengd of vernieuwd door het gemeentebestuur van de verblijfplaats op voorwaarde dat de aanvraag werd ingediend vóór het verstrijken van de geldigheidstermijn van de verblijfstitel en voorzover de Minister of zijn gemachtigde de machtiging niet heeft beëindigd op grond van artikel 57/32, eerste lid, of artikel 57/35, tweede lid.

De Koning bepaalt de termijnen en de voorwaarden voor de vraag om vernieuwing of verlenging van de verblijfstitel.

§ 2. De Minister of zijn gemachtigde kan de machtiging tot verblijf weigeren aan de begunstigde van de tijdelijke bescherming bedoeld in artikel 57/29 :

1° indien de vraag om machtiging tot verblijf in het buitenland wordt ingediend en indien het aantal perso-

Art. 57/30. — § 1er. Sous réserve de l'application du § 2 ou de l'article 57/32, le Ministre ou son délégué autorise le bénéficiaire de la protection temporaire visé à l'article 57/29 au séjour pour une durée d'un an. Cette autorisation est renouvelée, par périodes de six mois, tant qu'il n'est pas mis fin à la protection temporaire dans un des cas prévus à l'article 57/36, § 1er. La durée de l'autorisation peut toutefois être réduite à la durée restant à courir avant la fin automatique de la protection temporaire mise en œuvre par la décision du Conseil de l'Union européenne visée à l'article 57/29, § 1er, alinéa 2, ou prorogée par la décision du Conseil de l'Union européenne visée à l'article 57/29, § 2, alinéa 2.

Le Roi détermine les modalités d'introduction de la demande de cette autorisation de séjour, par arrêté délibéré en Conseil des ministres.

Lors de la demande d'autorisation de séjour, il est remis au bénéficiaire de la protection temporaire un document, rédigé dans une langue qu'il comprend, dans lequel les dispositions relatives à la protection temporaire qui lui sont applicables sont clairement exposées.

L'inscription au registre des étrangers du bénéficiaire de la protection temporaire autorisé au séjour et la délivrance du titre de séjour faisant foi de celle-ci ont lieu conformément aux dispositions de l'article 12.

Le titre de séjour délivré est valable jusqu'au terme de validité de l'autorisation. Il est prorogé ou renouvelé, à la demande de l'intéressé, par l'administration communale du lieu de résidence, à condition que cette demande ait été introduite avant l'expiration du titre et pour autant que le Ministre ou son délégué n'ait pas mis fin à l'autorisation sur la base de l'article 57/32, § 1er, ou de l'article 57/36, § 2.

Le Roi détermine les délais et les conditions dans lesquels le renouvellement ou la prorogation du titre de séjour doit être demandé.

§ 2. Le Ministre ou son délégué peut refuser l'autorisation de séjour au bénéficiaire de la protection temporaire visée à l'article 57/29 :

1° lorsque la demande d'autorisation de séjour est introduite à l'étranger et que le nombre de personnes

nen die genieten van de tijdelijke bescherming in het Rijk de opvangcapaciteit van België, vermeld in het besluit van de Raad van de Europese Unie bedoeld in artikel 57/29, § 1, overschrijdt;

2° onder voorbehoud van de bepalingen van artikel 57/35, indien deze personen zijn gemachtigd tot verblijf in een andere lidstaat van de Europese Unie die verplicht is om het besluit van de Europese Unie, bedoeld in artikel 57/29, eerste lid, toe te passen.

Het eerste lid, 1°, is niet van toepassing op de vreemdelingen die genieten van de bepalingen van artikel 57/34.

In geval van weigering van de machtiging tot verblijf op grond van het eerste lid, 1°, ziet de minister of zijn gemachtigde erop toe dat de begunstigde van de tijdelijke bescherming binnen een redelijke termijn wordt opgevangen in een andere Lidstaat van de Europese Unie, die verplicht is om het besluit van de Raad van de Europese Unie bedoeld in artikel 57/29, § 1, toe te passen.¹⁰

Art. 57/31. Er kunnen vingerafdrukken worden genomen van de vreemdeling die tijdelijke bescherming geniet.

De vingerafdrukken worden genomen op initiatief van de Minister of zijn gemachtigde en mogen alleen worden gebruikt voorzover ze noodzakelijk zijn om de identiteit van de vreemdeling vast te stellen.

De paragrafen 4 en 5 van artikel 51/3 zijn van toepassing op de vingerafdrukken van de begunstigten van de tijdelijke bescherming krachtens artikel 57/29.¹¹

Art. 57/32. — § 1. De Minister of zijn gemachtigde kan van de tijdelijke bescherming uitsluiten en naargelang het geval de toegang tot het grondgebied weigeren of beslissen dat de vreemdeling die gebruik wenst te maken van de tijdelijke bescherming er niet of niet langer mag verblijven in deze hoedanigheid, in één van de volgende gevallen :

1° indien er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat de vreemdeling een misdrijf tegen de vrede, een oorlogsmisdrijf of een misdrijf tegen de menselijkheid heeft begaan in de zin van de internationale overeenkomsten die België binden;

¹⁰ Invoeging : art. 10 van het ontwerp van wet tot wijziging van de wet 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

¹¹ Invoeging : art. 11 van hetzelfde ontwerp van wet.

bénéficiant de la protection temporaire dans le Royaume excède la capacité d'accueil de la Belgique indiquée dans la décision du Conseil de l'Union européenne visée à l'article 57/29, § 1er;

2° sous réserve des dispositions de l'article 57/35, lorsque celui-ci est autorisé à séjourner dans un autre État membre de l'Union européenne tenu d'appliquer la décision du Conseil de l'Union européenne visée à l'article 57/29, § 1er.

L'alinéa 1er, 1°, n'est pas applicable aux étrangers bénéficiant des dispositions de l'article 57/34.

En cas de refus de l'autorisation de séjour sur la base de l'alinéa 1er, 1°, le ministre ou son délégué veille à ce que le bénéficiaire de la protection temporaire soit accueilli dans les meilleurs délais dans un autre État membre de l'Union européenne tenu d'appliquer la décision du Conseil de l'Union européenne visée à l'article 57/29, § 1er.¹⁰

Art. 57/31. — L'étranger bénéficiaire de la protection temporaire en vertu de l'article 57/29 peut être soumis à la prise des empreintes digitales.

Les empreintes digitales sont prises à l'initiative du Ministre ou de son délégué et ne peuvent être utilisées que dans la mesure où elles sont nécessaires pour établir l'identité de l'étranger.

Les paragraphes 4 et 5 de l'article 51/3 sont applicables aux empreintes digitales des bénéficiaires de la protection temporaire en vertu de l'article 57/29.¹¹

Art. 57/32. — § 1er. Le Ministre ou son délégué peut exclure du bénéfice de la protection temporaire et, selon le cas, refuser l'accès au territoire du Royaume ou décider que l'étranger invoquant le bénéfice de cette protection ne peut pas ou ne peut plus y séjourner en cette qualité, dans un des cas suivants :

1° s'il existe de sérieuses raisons de penser que cet étranger a commis un crime contre la paix, un crime de guerre ou un crime contre l'humanité, au sens des conventions internationales liant la Belgique ;

¹⁰ Insertion : art. 10 du projet de loi modifiant la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers.

¹¹ Insertion : art. 11 du même projet de loi.

2° indien er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat de vreemdeling een ernstig niet-politiek misdrijf heeft gepleegd buiten het Belgisch grondgebied alvorens er toegelaten te zijn geweest als begunstigde van de tijdelijke bescherming. De ernst van de verwachte vervolging wordt afgewogen tegen de aard van het misdrijf waarvan de betrokkene wordt verdacht. Bijzonder wrede handelingen kunnen, zelfs indien zij met een vermeend politiek oogmerk zijn uitgevoerd, als ernstige, niet-politieke misdrijven aangemerkt worden. Dit geldt zowel voor de deelnemers aan het misdrijf als voor de aanstichters;

3° indien er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat de vreemdeling zich schuldig heeft gemaakt aan daden die in strijd zijn met de doeleinden en de beginselen van de Verenigde Naties;

4° indien er redelijke gronden bestaan om aan te nemen dat de vreemdeling een gevaar voor de veiligheid van het land betekent of een bedreiging vormt voor de openbare orde aangezien hij definitief veroordeeld werd voor een bijzonder ernstig misdrijf of een bijzonder ernstige misdaad.

De beslissing tot uitsluiting is uitsluitend gegrond op het persoonlijk gedrag van de vreemdeling en houdt rekening met het principe van de evenredigheid.

§ 2. In ernstige omstandigheden, kan de Minister de betrokkene verplichten in een bepaalde plaats te verblijven indien hij het nodig acht voor de handhaving van de openbare orde of de veiligheid van het land.

In uitzonderlijke ernstige omstandigheden kan de Minister de betrokkene voorlopig ter beschikking stellen van de Regering indien hij het nodig acht voor de handhaving van de openbare orde of de veiligheid van het land.¹²

Art. 57/33. — Onder voorbehoud van een bilaterale overeenkomst die België bindt, indien de vreemdeling die gemachtigd is tot een verblijf in het Rijk als begunstigde van de tijdelijke bescherming op basis van artikel 57/30 probeert om een andere Lidstaat van de Europese Unie die verplicht is om het besluit van de Raad van de Europese Unie bedoeld in artikel 57/29, § 1 toe te passen, binnen te komen of zich er op onregelmatige wijze bevindt, is de Minister of zijn gemachtigde verplicht om hem opnieuw over te nemen, zelfs indien de geldigheidstermijn van de verblijfstitel van de betrokkene verstreken is.

¹² Invoeging : art. 12 van het ontwerp van wet tot wijziging van de wet 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

2° *s'il existe de sérieuses raisons de penser que cet étranger a commis un crime grave de droit commun en dehors du territoire belge avant d'y être admis en tant que bénéficiaire de la protection temporaire. La gravité de la persécution à laquelle il faut s'attendre doit être considérée par rapport à la nature du crime dont l'intéressé est soupçonné. Les actions particulièrement cruelles, même si elles sont commises avec un objectif prétendument politique, peuvent recevoir la qualification de crimes graves de droit commun. Cela vaut pour les participants au crime comme pour les instigateurs de celui-ci;*

3° *s'il existe de sérieuses raisons de penser que cet étranger s'est rendu coupable d'agissements contraires aux buts et aux principes des Nations unies;*

4° *s'il existe des motifs raisonnables de penser que cet étranger représente un danger pour la sécurité nationale ou que la condamnation définitive pour un crime ou un délit particulièrement grave lui fait constituer une menace pour l'ordre public.*

La décision d'exclusion est fondée exclusivement sur le comportement personnel de l'étranger et respecte le principe de proportionnalité.

§ 2. Dans des circonstances graves, s'il l'estime nécessaire à la sauvegarde de l'ordre public ou de la sécurité nationale, le Ministre peut enjoindre à l'intéressé de résider en un lieu déterminé.

Dans des circonstances exceptionnellement graves, le Ministre peut mettre l'intéressé à titre provisoire à la disposition du Gouvernement, s'il l'estime nécessaire à la sauvegarde de l'ordre public ou de la sécurité nationale.¹²

Art. 57/33. — Sous réserve d'un accord bilatéral liant la Belgique, lorsque l'étranger autorisé au séjour dans le Royaume en tant que bénéficiaire de la protection temporaire sur la base de l'article 57/30 tente de pénétrer ou se trouve irrégulièrement dans un autre État membre de l'Union européenne tenu d'appliquer la décision du Conseil de l'Union européenne visée à l'article 57/29, § 1er, le Ministre ou son délégué est tenu de le reprendre en charge, même si la durée de validité du titre de séjour de l'intéressé est expirée.

¹² Insertion : art. 12 du projet de loi modifiant la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers.

*De vreemdeling dient zich bij zijn binnenkomst in het Rijk of binnen acht werkdagen na zijn binnenkomst aan te bieden bij de Minister of zijn gemachtigde die hem er schriftelijk akte van verleent.*¹³

Art. 57/34. — § 1. De Minister of zijn gemachtigde kent een machtiging tot verblijf van meer dan drie maanden toe aan de vreemde echtgenoot van een vreemdeling die gemachtigd is tot een verblijf in het Rijk als begunstigde van de tijdelijke bescherming op basis van artikel 57/30 en aan de minderjarige ongehuwde kinderen van de ene of de andere, die hiertoe een aanvraag indienen, voor zover de betrokkene zich niet bevindt in één van de gevallen voorzien in artikel 3, eerste lid, 5 tot 8°, of, wat de in het vierde lid bedoelde familieleden betreft, in één van de in artikel 57/32, eerste lid, bedoelde gevallen.

De Minister of zijn gemachtigde kan een machtiging tot verblijf van meer dan drie maanden toekennen aan andere naaste familieleden van een vreemdeling die gemachtigd is tot een verblijf in het Rijk als begunstigde van de tijdelijke bescherming op basis van artikel 57/30, die met het gezin samenwoonden ten tijde van de gebeurtenissen die tot de massale toestroom van ontheemden bedoeld in artikel 57/29, § 1 hebben geleid en die dus volledig of hoofdzakelijk ten laste van deze vreemdeling waren.

§ 2. De Koning bepaalt de wijze van indiening van de aanvraag tot het verkrijgen van deze machtiging tot verblijf bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad.

§ 3. De familieleden die gemachtigd zijn tot het verblijf op basis van § 1 worden in het bezit gesteld van een verblijfstitel met dezelfde geldigheidsduur als die van de vreemdeling bij wie ze zich vervoegen.

Deze verblijfstitel wordt onder dezelfde voorwaarden verlengd of vernieuwd.

§ 4. De bepalingen betreffende de begunstigten van de tijdelijke bescherming zijn van toepassing op de familieleden die zijn gemachtigd tot een verblijf op basis van § 1, met uitzondering van de familieleden die geen bescherming nodig hebben.

§ 5. Onder voorbehoud van de bepalingen van artikel 57/35 kan de Minister of zijn gemachtigde de mach-

¹³ Invoeging : art. 13 van hetzelfde ontwerp van wet.

¹⁴ Invoeging : art. 14 van het ontwerp van wet tot wijziging van de wet 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

L'étranger doit, lors de son entrée dans le Royaume ou dans les huit jours ouvrables qui suivent celle-ci, se présenter auprès du Ministre ou de son délégué, qui lui en donne acte par écrit.¹³

Art. 57/34. § 1er. Le Ministre ou son délégué accorde l'autorisation de séjour de plus de trois mois au conjoint étranger d'un étranger autorisé au séjour dans le Royaume en tant que bénéficiaire de la protection temporaire sur la base de l'article 57/30, et aux enfants mineurs célibataires de l'un ou de l'autre, qui en font la demande, pour autant que l'intéressé ne se trouve pas dans un des cas prévus à l'article 3, alinéa 1er, 5° à 8°, ou, en ce qui concerne les membres de la famille visés au § 4, dans un des cas prévus à l'article 57/32, § 1er.

Le Ministre ou son délégué peut accorder l'autorisation de séjour de plus de trois mois à d'autres parents proches d'un étranger autorisé au séjour dans le Royaume en tant que bénéficiaire de la protection temporaire sur la base de l'article 57/30, qui vivaient au sein de l'unité familiale au moment des événements qui ont entraîné l'afflux massif de personnes déplacées visé à l'article 57/29, § 1er, et étaient alors entièrement ou principalement à la charge de cet étranger.

§ 2. Le Roi détermine les modalités d'introduction de la demande de cette autorisation de séjour, par arrêté délibéré en Conseil des ministres.

§ 3. Les membres de la famille autorisés au séjour sur la base du § 1er sont mis en possession d'un titre de séjour de la même durée de validité que l'étranger qu'ils rejoignent.

Ce titre de séjour est prorogé ou renouvelé dans les mêmes conditions.

§ 4. Les dispositions relatives aux bénéficiaires de la protection temporaire s'appliquent aux membres de la famille autorisés au séjour sur la base du § 1er, à l'exception des membres de la famille qui ne nécessitent pas une protection.

§ 5. Sous réserve des dispositions de l'article 57/35, le Ministre ou son délégué peut refuser l'autorisa-

¹³ Insertion : art. 13 du même projet de loi.

¹⁴ Insertion : art. 14 du projet de loi modifiant la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers

tiging tot verblijf weigeren aan de in het eerste lid bedoelde vreemdeling indien deze gemachtigd is tot verblijf in een andere Lidstaat van de Europese Unie, die verplicht is om het besluit van de Raad van de Europese Unie, bedoeld in artikel 57/29, eerste lid, toe te passen.¹⁴

Art. 57/35. — § 1. Vanaf de aankomst van een begunstigde van tijdelijke bescherming bedoeld in artikel 57/29, § 1 op het grondgebied en voorzover de begunstigde ermee instemt, kan de Minister of zijn gemachtigde zich wenden tot een andere Lidstaat van de Europese Unie die verplicht is om het besluit van de Raad van de Europese Unie bedoeld in artikel 57/29, § 1 toe te passen, teneinde deze persoon over te brengen naar het grondgebied van deze Staat.

Op verzoek van deze lidstaat van de Europese Unie kan de Minister of zijn gemachtigde de informatie verstrekken met betrekking tot de begunstigde van tijdelijke bescherming die noodzakelijk is voor de behandeling van de vraag om overname. Het gaat dus om de persoonsgegevens van de vreemdeling, zijn identiteitspapieren en reisbescheiden, de documenten ten bewijze van de familiebanden, de overige gegevens die essentieel zijn voor het vaststellen van de identiteit of de familiebanden van de persoon, verblijfsvergunningen, visa of besluiten tot weigering van een verblijfsvergunning die door de lidstaat aan de betrokkene zijn afgegeven, alsmede documenten op basis waarvan die besluiten zijn genomen, in de lidstaat lopende verblijfsvergunnings- en visumaanvragen van de betrokkene en de procedurefase waarin deze zich bevinden.

§ 2. Wanneer de afzonderlijke familieleden, in de zin van artikel 57/34, van een vreemdeling die gemachtigd is tot een verblijf in het Rijk als begunstigde van tijdelijke bescherming op basis van artikel 57/30, tijdelijke bescherming genieten bedoeld in artikel 57/29 in een andere Lidstaat of in verschillende andere Lidstaten van de Europese Unie, kan de Minister of zijn gemachtigde, rekening houdend met de wensen van de betrokkenen, zich wenden tot deze Lidstaat of één van deze Lidstaten teneinde deze familieleden over te brengen naar zijn grondgebied.

De bepalingen van § 1, tweede lid, zijn eveneens van toepassing in dit kader.

¹⁵ Invoeging : art. 15 van het ontwerp van wet tot wijziging van de wet 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen

tion de séjour à l'étranger visé au § 1er lorsque celui-ci est autorisé à séjourner dans un autre État membre de l'Union européenne tenu d'appliquer la décision du Conseil de l'Union européenne visée à l'article 57/29, § 1er.¹⁴

Art. 57/35. — § 1er. Dès l'arrivée d'un bénéficiaire de la protection temporaire visé à l'article 57/29, § 1er, sur le territoire et pour autant que celui-ci y ait consenti, le Ministre ou son délégué peut saisir un autre État membre de l'Union européenne tenu d'appliquer la décision du Conseil de l'Union européenne visée à l'article 57/29, § 1er, aux fins du transfert de cette personne vers le territoire de cet État.

A la demande de cet Etat membre de l'Union européenne, le Ministre ou son délégué fournira les informations relatives au bénéficiaire de la protection temporaire qui sont nécessaires pour traiter la demande de transfert, c'est-à-dire les données à caractère personnel relatives à l'étranger concerné, ses documents d'identité et de voyage, les documents attestant l'existence de liens familiaux, les autres données indispensables pour établir l'identité de l'intéressé ou ses liens de parenté, les décisions de délivrer ou de refuser de délivrer un titre de séjour ou un visa à l'étranger concerné prises par le Ministre ou son délégué ainsi que les documents étayant ces décisions et les demandes de titre de séjour ou de visa introduites par l'étranger concerné en cours d'examen par le Ministre ou son délégué ainsi que l'état d'avancement de la procédure.

§ 2. Lorsque les membres séparés de la famille, au sens de l'article 57/34, d'un étranger autorisé au séjour dans le Royaume en tant que bénéficiaire de la protection temporaire sur la base de l'article 57/30, bénéficient de la protection temporaire visée à l'article 57/29, dans un autre Etat membre ou dans différents autres États membres de l'Union européenne, le Ministre ou son délégué peut, en tenant compte des souhaits des intéressés, saisir cet Etat membre ou un de ces États membres aux fins du transfert de cette famille vers son territoire.

Les dispositions du § 1er, alinéa 2, sont également applicables dans ce cadre.

¹⁵ Insertion : art. 15 du projet modifiant la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers

§ 3. Wanneer de vreemdeling die gemachtigd is tot een verblijf in het Rijk als begunstigde van tijdelijke bescherming op basis van artikel 57/30, overgebracht dient te worden naar een andere Lidstaat, kan de Minister of zijn gemachtigde de verblijfstitel die hem werd afgeleverd afnemen en hem een bevel om het grondgebied te verlaten afleveren. Hij kan hem eveneens bevelen om zich vóór een bepaalde datum aan te bieden bij de bevoegde overheden van die Staat.

§ 4. Wanneer een vreemdeling die tijdelijke bescherming geniet bedoeld in artikel 57/29, in een andere Lidstaat dient overgebracht te worden naar België, dient hij zich bij zijn aankomst in het Rijk of tenminste binnen acht werkdagen na zijn aankomst aan te bieden bij de Minister of zijn gemachtigde die hem hiervan schriftelijk akte verleent.¹⁵

Art. 57/36. — § 1. De regeling inzake de toegekende tijdelijke bescherming wordt beëindigd, wanneer de maximale duur bepaald in artikel 57/29, § 2 bereikt werd, of op de datum vastgelegd bij een besluit van de Raad van de Europese Unie dat een einde maakt aan de tijdelijke bescherming en dat aangenomen werd overeenkomstig de richtlijn 2001/55/EG van de Raad van de Europese Unie van 20 juli 2001 bedoeld in artikel 57/29, § 1.

§ 2. Indien de regeling inzake tijdelijke bescherming beëindigd wordt in de gevallen voorzien in § 1, kan de Minister of zijn gemachtigde de machtiging tot verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk, die aan de begunstigde van tijdelijke bescherming werd afgeleverd op basis van artikel 57/30, beëindigen, de afgeleverde verblijfstitel intrekken en, onder voorbehoud van de toepassing van de bepalingen van hoofdstuk II, aan de vreemdeling een bevel om het grondgebied te verlaten afleveren. Hij kan dezelfde maatregel nemen ten aanzien van de familieleden van de vreemdeling die werden gemachtigd tot een verblijf in het Rijk op basis van artikel 57/34. Het bevel om het grondgebied te verlaten vermeldt dat de bepalingen van het voornoemde artikel werden toegepast en dat de termijn waarbinnen de vreemdeling het grondgebied dient te verlaten, niet minder dan één maand mag zijn.

De Minister of zijn gemachtigde verlengt de machtiging tot verblijf van een vreemdeling die begunstigde is geweest van de tijdelijke bescherming en voor wie het gelet op zijn gezondheidstoestand niet verantwoord is om te reizen.

§ 3. Lorsque l'étranger autorisé au séjour dans le Royaume en tant que bénéficiaire de la protection temporaire sur la base de l'article 57/30 doit être transféré vers un autre État membre, le Ministre ou son délégué peut lui retirer le titre de séjour qui lui a été délivré et lui donner l'ordre de quitter le territoire. Il peut également lui enjoindre de se présenter auprès des autorités compétentes de cet État avant une date déterminée.

§ 4. Lorsqu'un étranger bénéficiant de la protection temporaire visée à l'article 57/29 dans un autre État membre doit être transféré vers la Belgique, il doit, lors de son entrée dans le Royaume ou du moins dans les huit jours ouvrables qui suivent celle-ci, se présenter auprès du Ministre ou de son délégué, qui lui en donne acte par écrit.¹⁵

Art. 57/36. — § 1er. Le régime de protection temporaire accordé prend fin lorsque la durée maximale prévue à l'article 57/29, § 2, a été atteinte ou à la date fixée par une décision du Conseil de l'Union européenne mettant fin à la protection temporaire, adoptée conformément à la directive 2001/55/CE du Conseil de l'Union européenne du 20 juillet 2001 visée à l'article 57/29, § 1er.

§ 2. Le Ministre ou son délégué peut, lorsque le régime de protection temporaire prend fin dans les cas prévus au § 1er, mettre fin à l'autorisation de séjourner plus de trois mois dans le Royaume octroyée au bénéficiaire de la protection temporaire sur la base de l'article 57/30, lui retirer le titre de séjour délivré et, sous réserve de l'application des dispositions du chapitre II, lui donner l'ordre de quitter le territoire. Il peut prendre la même mesure à l'égard des membres de sa famille qui ont été autorisés à séjourner dans le Royaume sur la base de l'article 57/34. L'ordre de quitter le territoire indique qu'il a été fait application des dispositions du présent article et le délai dans lequel l'étranger doit quitter le territoire ne peut être inférieur à un mois.

Le Ministre ou son délégué proroge l'autorisation de séjour d'un étranger qui a bénéficié de la protection temporaire lorsqu'on ne saurait raisonnablement, en raison de son état de santé, s'attendre à ce que celui-ci voyage.

De Minister of zijn gemachtigde kan bovendien de machtiging tot verblijf van een vreemdeling die tijdelijke bescherming heeft genoten, verlengen indien die vreemdeling deel uitmaakt van een gezin waarvan de minderjarige kinderen in het Rijk schoolgaan, zodat de betrokken kinderen de lopende schoolperiode kunnen afmaken.

*In de in de voorgaande leden bedoelde gevallen zijn de bepalingen betreffende de begunstigten van de tijdelijke bescherming niet meer van toepassing.*¹⁶

Titel III – Rechtsmiddelen

HOOFDSTUK I

Kennisgeving van de administratieve beslissingen en rechtsmiddelen

Art. 63.— De administratieve beslissingen zijn vatbaar, ofwel voor een dringend beroep ofwel voor een verzoek tot herziening, ofwel voor een verzoek tot opheffing van veiligheidsmaatregelen, ofwel voor beroep tot nietigverklaring, of nog voor beroep bij de rechterlijke macht, overeenkomstig hetgeen hierna is bepaald.

De administratieve beslissingen genomen met toepassing van de artikelen 3, 7, 11, 19, van titel II, hoofdstuk II, en van titel III, hoofdstuk *Ibis*, zijn niet vatbaar voor een vordering in kort geding op grond van artikel 584 van het Gerechtelijk Wetboek.

De kennisgeving van de beslissingen bepaald in de artikelen 8, 11, 13, derde lid, 16, 22, 24, 25, 30, 46, 50, derde lid, 52, *52bis*, 54, 55, 57, 58, 61, 63/3, 67 en 73 vermeldt de wettelijk bepaalde beroepsmiddelen en de termijnen binnen welke die beroepen kunnen worden ingesteld.

HOOFDSTUK III

Verzoeken tot opheffing van bepaalde veiligheidsmaatregelen

Art. 68. — De vreemdeling die het voorwerp is van een der in de artikelen 22, 30, *52bis*, derde lid, 54, 63/5, derde lid, 67 en 73 bepaalde veiligheidsmaatregelen, andere dan de vrijheidsberoving, mag, na verloop van een periode van zes maanden, de Minister verzoeken deze maatregel op te heffen.

Titel III – Rechtsmiddelen

HOOFDSTUK I

Kennisgeving van de administratieve beslissingen en rechtsmiddelen

Art. 63. — De administratieve beslissingen zijn vatbaar, ofwel voor een dringend beroep ofwel voor een verzoek tot herziening, ofwel voor een verzoek tot opheffing van veiligheidsmaatregelen, ofwel voor beroep tot nietigverklaring, of nog voor beroep bij de rechterlijke macht, overeenkomstig hetgeen hierna is bepaald.

De administratieve beslissingen genomen met toepassing van de artikelen 3, 7, 11, 19, van titel II, hoofdstuk II, en van titel III, hoofdstuk *Ibis*, zijn niet vatbaar voor een vordering in kort geding op grond van artikel 584 van het Gerechtelijk Wetboek.

(...)¹⁷

HOOFDSTUK III

Verzoeken tot opheffing van bepaalde veiligheidsmaatregelen

Art. 68. — De vreemdeling die het voorwerp is van een der in de artikelen 22, 30, *52bis*, derde lid, 54, *57/32*, § 2, *eerste lid*, 63/5, derde lid 67 en 73 bepaalde veiligheidsmaatregelen, andere dan de vrijheidsberoving, mag, na verloop van een periode van zes maanden, de Minister verzoeken deze maatregel op te heffen.¹⁸

¹⁶ Invoeging : art. 16 van het ontwerp van wet tot wijziging van de wet 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen

¹⁷ Opheffing : art. 17 van hetzelfde ontwerp van wet.

¹⁸ Toevoeging : art. 18 van het ontwerp van wet tot wijziging van de wet 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Le Ministre ou son délégué peut en outre proroger l'autorisation de séjour d'un étranger qui a bénéficié de la protection temporaire lorsque cet étranger fait partie d'une famille dont les enfants mineurs poursuivent une scolarité dans le Royaume, afin de permettre à ceux-ci de terminer l'année scolaire en cours.

Dans les cas visés aux alinéas précédents, les dispositions relatives aux bénéficiaires de la protection temporaire ne sont plus d'application.¹⁶

Titre III – Voies de recours

CHAPITRE Ier

Notification des décisions administratives et recours

Art. 63. — Les décisions administratives peuvent donner lieu soit à un recours urgent, soit à une demande en révision, soit à une demande de levée de mesure de sûreté, soit à un recours en annulation, soit à un recours au pouvoir judiciaire, conformément aux dispositions ci-après.

Les décisions administratives prises en application des articles 3, 7, 11, 19, du titre II, chapitre II, et du titre III, chapitre 1^{er}bis ne sont pas susceptibles d'une demande en référé sur la base de l'article 584 du Code judiciaire.

La notification des décisions prévues aux articles 8, 11, 13, alinéa 3, 16, 22, 24, 25, 30, 46, 50, alinéa 3, 52, 52bis, 54, 55, 57, 58, 61, 63/3, 67 et 73 indique les recours prévus par la loi et le délai dans lequel ceux-ci peuvent être exercés.

CHAPITRE III

Demande de levée de certaines mesures de sûreté

Art. 68. — L'étranger qui fait l'objet d'une des mesures de sûreté prévues par les articles 22, 30, 52bis, alinéa 3, 54, 63/5, alinéa 3, 67 et 73, autre que la détention, peut, à l'expiration d'une période de six mois, demander au Ministre de lever cette mesure.

Titre III – Voies de recours

CHAPITRE Ier

Notification des décisions administratives et recours

Art. 63. Les décisions administratives peuvent donner lieu soit à un recours urgent, soit à une demande en révision, soit à une demande de levée de mesure de sûreté, soit à un recours en annulation, soit à un recours au pouvoir judiciaire, conformément aux dispositions ci-après.

Les décisions administratives prises en application des articles 3, 7, 11, 19, du titre II, chapitre II, et du titre III, chapitre 1^{er}bis ne sont pas susceptibles d'une demande en référé sur la base de l'article 584 du Code judiciaire.

(...)¹⁷

CHAPITRE III

Demande de levée de certaines mesures de sûreté

Art. 68. L'étranger qui fait l'objet d'une des mesures de sûreté prévues par les articles 22, 30, 52bis, alinéa 3, 54, 57/32, § 2, alinéa 1er, 63/5, alinéa 3, 67 et 73, autre que la détention, peut, à l'expiration d'une période de six mois, demander au Ministre de lever cette mesure.¹⁸

¹⁶ Insertion : art. 16 du projet de loi modifiant la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers.

¹⁷ Abrogation : art. 17 du même projet de loi.

¹⁸ Ajout : art. 18 du projet de loi modifiant la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers.

De betrokkene mag hetzelfde verzoek om de zes maanden indienen.

De Minister beslist na advies van de Commissie van Advies voor Vreemdelingen.

HOOFDSTUK IV

Beroep bij de rechtelijke macht

Art. 71. — De vreemdeling die het voorwerp is van een maatregel van vrijheidsberoving genomen met toepassing van de artikelen 7, 25, 27, 29, tweede lid, 51/5, § 3, vierde lid, 52*bis*, vierde lid, 54, 63/5, derde lid, 67 en 74/6 kan tegen die maatregel beroep instellen door een verzoekschrift neer te leggen bij de Raadkamer van de Correctionele Rechtbank van zijn verblijfplaats in het Rijk of van de plaats waar hij werd aangetroffen.

De vreemdeling die met toepassing van artikel 74/5 vastgehouden wordt in een welbepaalde aan de grens gelegen plaats, kan tegen die maatregel beroep instellen door een verzoekschrift neer te leggen bij de raadkamer van de correctionele rechtbank van de plaats waar hij wordt vastgehouden.

De betrokkene kan het in de voorgaande leden bedoelde beroep om de maand indienen.

Indien de minister evenwel overeenkomstig artikel 74 de Raadkamer geadieerd heeft, kan de vreemdeling het in de voorgaande leden bedoelde beroep slechts instellen tegen de beslissing tot verlenging van de termijn van opsluiting of vasthouding vanaf de dertigste dag na de verlenging.

Titel III*bis* – Verplichtingen van de vervoerders met betrekking tot de toegang van vreemdelingen tot het grondgebied

Art. 74/4*bis*. — § 1. De minister of diens gemachtigde kan een administratieve geldboete van driehonderd zeventig EUR opleggen aan :

1° de openbare of private luchtvervoerder voor elke passagier die hij naar België vervoert, die niet in het bezit is van de in artikel 2 voorgeschreven stukken;

2° de openbare of private zeevervoerder voor elke passagier die hij naar België vervoert, die niet in het bezit is van de in artikel 2 voorgeschreven stukken;

De betrokkene mag hetzelfde verzoek om de zes maanden indienen.

De Minister beslist na advies van de Commissie van Advies voor Vreemdelingen.

HOOFDSTUK IV

Beroep bij de rechtelijke macht

Art. 71. — De vreemdeling die het voorwerp is van een maatregel van vrijheidsberoving genomen met toepassing van de artikelen 7, 25, 27, 29, tweede lid, 51/5, § 3, vierde lid, 52*bis*, vierde lid, 54, 57/32, § 2, tweede lid, 63/5, derde lid, 67 en 74/6 kan tegen die maatregel beroep instellen door een verzoekschrift neer te leggen bij de Raadkamer van de Correctionele Rechtbank van zijn verblijfplaats in het Rijk of van de plaats waar hij werd aangetroffen.¹⁹

De vreemdeling die met toepassing van artikel 74/5 vastgehouden wordt in een welbepaalde aan de grens gelegen plaats, kan tegen die maatregel beroep instellen door een verzoekschrift neer te leggen bij de raadkamer van de correctionele rechtbank van de plaats waar hij wordt vastgehouden.

De betrokkene kan het in de voorgaande leden bedoelde beroep om de maand indienen.

Indien de minister evenwel overeenkomstig artikel 74 de Raadkamer geadieerd heeft, kan de vreemdeling het in de voorgaande leden bedoelde beroep slechts instellen tegen de beslissing tot verlenging van de termijn van opsluiting of vasthouding vanaf de dertigste dag na de verlenging.

Titel III*bis* – Verplichtingen van de vervoerders met betrekking tot de toegang van vreemdelingen tot het grondgebied

Art. 74/4*bis*. — § 1. De minister of diens gemachtigde kan een administratieve geldboete van driehonderd zeventig EUR opleggen aan :

1° de openbare of private luchtvervoerder voor elke passagier die hij naar België vervoert, die niet in het bezit is van de in artikel 2 voorgeschreven stukken;

2° de openbare of private zeevervoerder voor elke passagier die hij naar België vervoert, die niet in het bezit is van de in artikel 2 voorgeschreven stukken;

¹⁹ Toevoeging : art. 2 van het ontwerp van wet tot wijziging van artikel 71 van de wet 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

L'intéressé peut introduire la même demande de six mois en six mois.

Le Ministre statue après avis de la Commission consultative des étrangers.

CHAPITRE IV

Recours auprès du pouvoir judiciaire

Art. 71. — L'étranger qui fait l'objet d'une mesure privative de liberté prise en application des articles 7, 25, 27, 29, alinéa 2, 51/5, § 3, alinéa 4, 52*bis*, alinéa 4, 54, 63/5, alinéa 3, 67 et 74/6 peut introduire un recours contre cette mesure en déposant une requête auprès de la Chambre du Conseil du tribunal correctionnel du lieu de sa résidence dans le Royaume ou du lieu où il a été trouvé.

L'étranger maintenu dans un lieu déterminé situé aux frontières, en application de l'article 74/5, peut introduire un recours contre cette mesure, en déposant une requête auprès de la Chambre du Conseil du tribunal correctionnel du lieu où il est maintenu.

L'intéressé peut réintroduire le recours visé aux alinéas précédents de mois en mois.

Toutefois, lorsque, conformément à l'article 74, le Ministre a saisi la Chambre du conseil, l'étranger ne peut introduire le recours visé aux alinéas précédents contre la décision de prolongation du délai de la détention ou du maintien qu'à partir du trentième jour qui suit la prolongation.

Titre III*bis* – Obligations des transporteurs relatives à l'accès des étrangers au territoire

Art. 74/4 *bis*. — § 1er. Le ministre, ou son délégué, peut infliger une amende administrative de 3.750 EUR au:

1° transporteur aérien public ou privé, pour tout passager qu'il transporte à destination de la Belgique, qui ne possède pas les documents prévus par l'article 2;

2° transporteur maritime public ou privé, pour tout passager qu'il transporte à destination de la Belgique, qui ne possède pas les documents prévus par l'article 2 ;

L'intéressé peut introduire la même demande de six mois en six mois.

Le Ministre statue après avis de la Commission consultative des étrangers.

CHAPITRE IV

Recours auprès du pouvoir judiciaire

Art. 71. L'étranger qui fait l'objet d'une mesure privative de liberté prise en application des articles 7, 25, 27, 29, alinéa 2, 51/5, § 3, alinéa 4, 52*bis*, alinéa 4, 54, 57/32, § 2, alinéa 2, 63/5, alinéa 3, 67 et 74/6 peut introduire un recours contre cette mesure en déposant une requête auprès de la Chambre du Conseil du tribunal correctionnel du lieu de sa résidence dans le Royaume ou du lieu où il a été trouvé.¹⁹

L'étranger maintenu dans un lieu déterminé situé aux frontières, en application de l'article 74/5, peut introduire un recours contre cette mesure, en déposant une requête auprès de la Chambre du Conseil du tribunal correctionnel du lieu où il est maintenu.

L'intéressé peut réintroduire le recours visé aux alinéas précédents de mois en mois.

Toutefois, lorsque, conformément à l'article 74, le Ministre a saisi la Chambre du conseil, l'étranger ne peut introduire le recours visé aux alinéas précédents contre la décision de prolongation du délai de la détention ou du maintien qu'à partir du trentième jour qui suit la prolongation.

Titre III*bis* – Obligations des transporteurs relatives à l'accès des étrangers au territoire

Art. 74/4 *bis*. — § 1er. Le ministre, ou son délégué, peut infliger une amende administrative de 3.750 EUR au:

1° transporteur aérien public ou privé, pour tout passager qu'il transporte à destination de la Belgique, qui ne possède pas les documents prévus par l'article 2;

2° transporteur maritime public ou privé, pour tout passager qu'il transporte à destination de la Belgique, qui ne possède pas les documents prévus par l'article 2 ;

¹⁹ Ajout : art. 2 du projet de loi modifiant l'article 71 de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers

3° de openbare of private vervoerder die internationaal vervoer van personen per autobus, autocar of minibus verricht -met uitzondering van grensverkeer- voor elke passagier die hij naar België vervoert, die niet in het bezit is van de in artikel 2 voorgeschreven stukken;

4° de openbare of private luchtvervoerder voor elke passagier die hij naar België brengt ter gelegenheid van een reis naar een derde land en die geen houder is van de stukken die voor luchthaventransit in België of voor toegang tot dat derde land vereist zijn;

5° de openbare of private zeevervoerder voor elke passagier die hij naar België brengt ter gelegenheid van een reis naar een derde land en die geen houder is van de stukken die voor toegang tot dat derde land vereist zijn;

6° de openbare of private vervoerder die internationaal vervoer van personen per autobus, autocar of minibus verricht -met uitzondering van grensverkeer- voor elke passagier die hij naar België vervoert ter gelegenheid van een reis naar een derde land en die geen houder is van de stukken die voor de doorreis in België of voor toegang tot dat derde land vereist zijn.

De administratieve geldboete kan worden verminderd overeenkomstig een protocolakkoord dat voorafgaandelijk wordt afgesloten tussen de vervoerder en de Minister of diens gemachtigde.

De minister of diens gemachtigde bepaalt in het proces-verbaal waarbij de inbreuk wordt vastgesteld, het bedrag van de administratieve geldboete.

De beslissing waarbij de administratieve geldboete wordt opgelegd is onmiddellijk uitvoerbaar, niettegenstaande hoger beroep.

De rechtspersoon is burgerlijk aansprakelijk voor het betalen van de administratieve geldboete die aan zijn bestuurders, zijn leden van het leidinggevend en uitvoerend personeel, zijn aangestelden of lasthebbers wordt opgelegd.

§ 2. Het bedrag van de administratieve geldboete wordt teruggegeven, indien de Minister of diens gemachtigde aan de vreemdeling die niet in het bezit is van de in artikel 2 voorgeschreven documenten, en die aan de grens gevraagd heeft als vluchteling erkend te worden, de toelating geeft om 's lands grondgebied te

3° de openbare of private vervoerder die internationaal vervoer van personen per autobus, autocar of minibus verricht -met uitzondering van grensverkeer- voor elke passagier die hij naar België vervoert, die niet in het bezit is van de in artikel 2 voorgeschreven stukken;

4° de openbare of private luchtvervoerder voor elke passagier die hij naar België brengt ter gelegenheid van een reis naar een derde land en die geen houder is van de stukken die voor luchthaventransit in België of voor toegang tot dat derde land vereist zijn;

5° de openbare of private zeevervoerder voor elke passagier die hij naar België brengt ter gelegenheid van een reis naar een derde land en die geen houder is van de stukken die voor toegang tot dat derde land vereist zijn;

6° de openbare of private vervoerder die internationaal vervoer van personen per autobus, autocar of minibus verricht -met uitzondering van grensverkeer- voor elke passagier die hij naar België vervoert ter gelegenheid van een reis naar een derde land en die geen houder is van de stukken die voor de doorreis in België of voor toegang tot dat derde land vereist zijn.

De administratieve geldboete kan worden verminderd overeenkomstig een protocolakkoord dat voorafgaandelijk wordt afgesloten tussen de vervoerder en de Minister of diens gemachtigde.

De minister of diens gemachtigde bepaalt in het proces-verbaal waarbij de inbreuk wordt vastgesteld, het bedrag van de administratieve geldboete.

De beslissing waarbij de administratieve geldboete wordt opgelegd is onmiddellijk uitvoerbaar, niettegenstaande hoger beroep.

De rechtspersoon is burgerlijk aansprakelijk voor het betalen van de administratieve geldboete die aan zijn bestuurders, zijn leden van het leidinggevend en uitvoerend personeel, zijn aangestelden of lasthebbers wordt opgelegd.

§ 2. Het bedrag van de administratieve geldboete wordt teruggegeven, indien de Minister of diens gemachtigde aan de vreemdeling die niet in het bezit is van de in artikel 2 voorgeschreven documenten, en die aan de grens gevraagd heeft als vluchteling erkend te worden, de toelating geeft om 's lands grondgebied te betreden *of indien de vreemdeling begunstigde van tijdelijke bescherming is overeenkomstig de bepalingen van Hoofdstuk II*

²⁰ Toevoeging : art. 19 van het ontwerp van wet tot wijziging van de wet 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

3° transporteur, public ou privé, de personnes assurant des liaisons routières internationales par autobus, autocar ou minibus - à l'exception du trafic frontalier - pour tout passager qu'il transporte à destination de la Belgique, qui ne possède pas les documents prévus par l'article 2;

4° transporteur aérien public ou privé, pour tout passager qu'il amène en Belgique à l'occasion d'un voyage vers un pays tiers, qui n'est pas porteur des documents requis pour transiter en Belgique par la zone aéroportuaire ou pour entrer dans ce pays tiers;

5° transporteur maritime public ou privé, pour tout passager qu'il amène en Belgique à l'occasion d'un voyage vers un pays tiers, qui n'est pas porteur des documents requis pour entrer dans ce pays tiers;

6° transporteur, public ou privé, de personnes assurant des liaisons routières internationales par autobus, autocar ou minibus - à l'exception du trafic frontalier - pour tout passager qu'il transporte à destination de la Belgique, à l'occasion d'un voyage vers un pays tiers, qui n'est pas porteur des documents requis pour transiter en Belgique ou pour entrer dans ce pays tiers.

L'amende administrative peut être réduite conformément à un protocole d'accord préalablement conclu entre le transporteur et le ministre, ou son délégué.

Le Ministre, ou son délégué, fixe le montant de l'amende administrative dans le procès-verbal par lequel l'infraction est constatée.

La décision par laquelle une amende administrative est infligée est immédiatement exécutoire, nonobstant tout recours.

La personne morale est civilement responsable du paiement de l'amende administrative infligée à ses administrateurs, ses membres du personnel dirigeant et exécutif, ses préposés ou mandataires.

§ 2. Le montant de l'amende administrative est restitué, lorsque le ministre, ou son délégué, autorise l'étranger, qui ne possède pas les documents prévus par l'article 2 et qui a demandé à la frontière d'être reconnu comme réfugié, à entrer sur le territoire du pays.

3° transporteur, public ou privé, de personnes assurant des liaisons routières internationales par autobus, autocar ou minibus - à l'exception du trafic frontalier - pour tout passager qu'il transporte à destination de la Belgique, qui ne possède pas les documents prévus par l'article 2;

4° transporteur aérien public ou privé, pour tout passager qu'il amène en Belgique à l'occasion d'un voyage vers un pays tiers, qui n'est pas porteur des documents requis pour transiter en Belgique par la zone aéroportuaire ou pour entrer dans ce pays tiers;

5° transporteur maritime public ou privé, pour tout passager qu'il amène en Belgique à l'occasion d'un voyage vers un pays tiers, qui n'est pas porteur des documents requis pour entrer dans ce pays tiers;

6° transporteur, public ou privé, de personnes assurant des liaisons routières internationales par autobus, autocar ou minibus - à l'exception du trafic frontalier - pour tout passager qu'il transporte à destination de la Belgique, à l'occasion d'un voyage vers un pays tiers, qui n'est pas porteur des documents requis pour transiter en Belgique ou pour entrer dans ce pays tiers.

L'amende administrative peut être réduite conformément à un protocole d'accord préalablement conclu entre le transporteur et le ministre, ou son délégué.

Le Ministre, ou son délégué, fixe le montant de l'amende administrative dans le procès-verbal par lequel l'infraction est constatée.

La décision par laquelle une amende administrative est infligée est immédiatement exécutoire, nonobstant tout recours.

La personne morale est civilement responsable du paiement de l'amende administrative infligée à ses administrateurs, ses membres du personnel dirigeant et exécutif, ses préposés ou mandataires.

§ 2. Le montant de l'amende administrative est restitué, lorsque le ministre, ou son délégué, autorise l'étranger, qui ne possède pas les documents prévus par l'article 2 et qui a demandé à la frontière d'être reconnu comme réfugié, à entrer sur le territoire du pays *ou lorsque l'étranger est bénéficiaire de la protection temporaire en application des dispositions du*

²⁰ Ajout : art. 19 du projet de loi modifiant la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers.

betreden.

§ 3. Indien de vervoerder of diens vertegenwoordiger in gebreke blijft de administratieve geldboete onmiddellijk te betalen of te consigneren, kan de minister of diens gemachtigde beslissen tot inhouding van het vervoermiddel dat voor het vervoer werd gebruikt of van een ander vervoermiddel toebehorend aan dezelfde vervoerder.

De kosten en de risico's die gepaard gaan met het inhouden van het vervoermiddel vallen ten laste van de vervoerder.

§ 4. Het vervoermiddel blijft ingehouden tot dat :

1° de vervoerder of diens vertegenwoordiger de administratieve geldboete betaalt;

2° de vervoerder of diens vertegenwoordiger de som van de administratieve geldboete consigneert bij de Deposito- en Consignatiekas;

3° de Rechtbank van Eerste Aanleg beslist dat de administratieve geldboete niet verschuldigd is;

4° de minister of diens gemachtigde de toestemming geeft om het vervoermiddel vrij te geven voor vertrek.

§ 5. De vervoerder die de beslissing van de Minister of van diens gemachtigde betwist, stelt op straffe van verval binnen een termijn van een maand te rekenen van de kennisgeving van de beslissing, bij wege van een verzoekschrift beroep in bij de Rechtbank van Eerste Aanleg.

Indien de Rechtbank van Eerste Aanleg het beroep van de vervoerder ontvankelijk en gegrond verklaart, wordt de betaalde of in consignatie gegeven som teruggegeven of wordt het ingehouden vervoer-middel vrijgegeven voor vertrek.

De Rechtbank van Eerste Aanleg moet uitspraak doen binnen een maand te rekenen van de indiening van het in het eerste lid bedoelde verzoekschrift.

De tekst van het eerste lid wordt opgenomen in de beslissing waarbij de administratieve geldboete wordt opgelegd.

§ 6. Indien de vervoerder in gebreke blijft de geldboete te betalen, wordt de beslissing van de bevoegde ambtenaar of de in kracht van gewijsde gegane beslissing van de Rechtbank van Eerste Aanleg ter kennis gebracht van de Administratie van Belasting over de Toegevoegde Waarde, Registratie en Domeinen, met het oog op de invordering van het bedrag van de admi-

bis.²⁰

§ 3. Indien de vervoerder of diens vertegenwoordiger in gebreke blijft de administratieve geldboete onmiddellijk te betalen of te consigneren, kan de minister of diens gemachtigde beslissen tot inhouding van het vervoermiddel dat voor het vervoer werd gebruikt of van een ander vervoermiddel toebehorend aan dezelfde vervoerder.

De kosten en de risico's die gepaard gaan met het inhouden van het vervoermiddel vallen ten laste van de vervoerder.

§ 4. Het vervoermiddel blijft ingehouden tot dat :

1° de vervoerder of diens vertegenwoordiger de administratieve geldboete betaalt;

2° de vervoerder of diens vertegenwoordiger de som van de administratieve geldboete consigneert bij de Deposito- en Consignatiekas;

3° de Rechtbank van Eerste Aanleg beslist dat de administratieve geldboete niet verschuldigd is;

4° de minister of diens gemachtigde de toestemming geeft om het vervoermiddel vrij te geven voor vertrek.

§ 5. De vervoerder die de beslissing van de Minister of van diens gemachtigde betwist, stelt op straffe van verval binnen een termijn van een maand te rekenen van de kennisgeving van de beslissing, bij wege van een verzoekschrift beroep in bij de Rechtbank van Eerste Aanleg.

Indien de Rechtbank van Eerste Aanleg het beroep van de vervoerder ontvankelijk en gegrond verklaart, wordt de betaalde of in consignatie gegeven som teruggegeven of wordt het ingehouden vervoer-middel vrijgegeven voor vertrek.

De Rechtbank van Eerste Aanleg moet uitspraak doen binnen een maand te rekenen van de indiening van het in het eerste lid bedoelde verzoekschrift.

De tekst van het eerste lid wordt opgenomen in de beslissing waarbij de administratieve geldboete wordt opgelegd.

§ 6. Indien de vervoerder in gebreke blijft de geldboete te betalen, wordt de beslissing van de bevoegde ambtenaar of de in kracht van gewijsde gegane beslissing van de Rechtbank van Eerste Aanleg ter kennis gebracht van de Administratie van Belasting over de Toegevoegde Waarde, Registratie en Domeinen, met het oog op de invordering van het bedrag van de admi-

§ 3. Si le transporteur ou son représentant reste en défaut de payer ou de consigner immédiatement l'amende administrative, le ministre, ou son délégué, peut décider la retenue du moyen de transport utilisé pour le transport ou d'un autre moyen de transport appartenant au même transporteur.

Les frais et risques entraînés par la retenue du moyen de transport sont à charge du transporteur.

§ 4. Le moyen de transport reste retenu jusqu'au moment où:

1° le transporteur ou son représentant paye l'amende administrative;

2° le transporteur ou son représentant consigne la somme de l'amende administrative à la Caisse des dépôts et consignations;

3° le tribunal de première instance décide que l'amende administrative n'est pas due;

4° le ministre, ou son délégué, donne l'autorisation de débloquer le moyen de transport de sorte qu'il puisse repartir.

§ 5. Le transporteur qui conteste la décision du Ministre, ou de son délégué, forme appel, à peine de déchéance, dans un délai d'un mois de la notification de la décision devant le tribunal de première instance par voie de requête.

Si le tribunal de première instance déclare recevable et fondé le recours du transporteur, la somme payée ou consignée est restituée ou le moyen de transport retenu est débloqué de sorte qu'il puisse repartir.

Le tribunal de première instance doit statuer dans le mois du dépôt de la requête visée au premier alinéa.

Le texte du premier alinéa est reproduit dans la décision par laquelle une amende administrative est infligée.

§ 6. Si le transporteur reste en défaut de payer l'amende, la décision du fonctionnaire compétent ou la décision coulée en force de chose jugée du tribunal de première instance est notifiée à l'administration de la Taxe sur la valeur ajoutée, de l'Enregistrement et des Domaines en vue du recouvrement du montant de

*Chapitre II bis.*²⁰

§ 3. Si le transporteur ou son représentant reste en défaut de payer ou de consigner immédiatement l'amende administrative, le ministre, ou son délégué, peut décider la retenue du moyen de transport utilisé pour le transport ou d'un autre moyen de transport appartenant au même transporteur.

Les frais et risques entraînés par la retenue du moyen de transport sont à charge du transporteur.

§ 4. Le moyen de transport reste retenu jusqu'au moment où:

1° le transporteur ou son représentant paye l'amende administrative;

2° le transporteur ou son représentant consigne la somme de l'amende administrative à la Caisse des dépôts et consignations;

3° le tribunal de première instance décide que l'amende administrative n'est pas due;

4° le ministre, ou son délégué, donne l'autorisation de débloquer le moyen de transport de sorte qu'il puisse repartir.

§ 5. Le transporteur qui conteste la décision du Ministre, ou de son délégué, forme appel, à peine de déchéance, dans un délai d'un mois de la notification de la décision devant le tribunal de première instance par voie de requête.

Si le tribunal de première instance déclare recevable et fondé le recours du transporteur, la somme payée ou consignée est restituée ou le moyen de transport retenu est débloqué de sorte qu'il puisse repartir.

Le tribunal de première instance doit statuer dans le mois du dépôt de la requête visée au premier alinéa.

Le texte du premier alinéa est reproduit dans la décision par laquelle une amende administrative est infligée.

§ 6. Si le transporteur reste en défaut de payer l'amende, la décision du fonctionnaire compétent ou la décision coulée en force de chose jugée du tribunal de première instance est notifiée à l'administration de la Taxe sur la valeur ajoutée, de l'Enregistrement et des Domaines en vue du recouvrement du montant de

nistratieve geldboete.

§ 7. Indien de vervoerder of diens vertegenwoordiger de som van de administratieve geldboete heeft geconsigneerd bij de Deposito- en Consignatiekas en indien hij binnen de hierboven vermelde termijn geen beroep heeft ingesteld bij de Rechtbank van Eerste Aanleg, dan komt de in consignatie gegeven som ten goede aan de Staat.

nistratieve geldboete.

§ 7. Indien de vervoerder of diens vertegenwoordiger de som van de administratieve geldboete heeft geconsigneerd bij de Deposito- en Consignatiekas en indien hij binnen de hierboven vermelde termijn geen beroep heeft ingesteld bij de Rechtbank van Eerste Aanleg, dan komt de in consignatie gegeven som ten goede aan de Staat.

l'amende administrative.

§ 7. Si le transporteur ou son représentant a consigné la somme de l'amende administrative à la Caisse des dépôts et consignations et que celui-ci n'a pas introduit de recours auprès du tribunal de première instance dans le délai susmentionné, la somme consignée est dévolue à l'État.

l'amende administrative.

§ 7. Si le transporteur ou son représentant a consigné la somme de l'amende administrative à la Caisse des dépôts et consignations et que celui-ci n'a pas introduit de recours auprès du tribunal de première instance dans le délai susmentionné, la somme consignée est dévolue à l'État.